

ANNEX IV

Instruccions per emplenar el document Addenda

Casella A. «Document oficial de control sanitari a què correspon»: s'hi ha d'indicar el núm. de referència del DVCE o document oficial de control sanitari de mercaderies del qual procedeix l'addenda. Ha de coincidir amb el número de la casella 2 del DVCE o document de control sanitari, al qual correspon l'addenda.

Casella B. «Marqueu el que escaigui». S'ha de marcar amb una «x» l'opció correcta:

Producte definit en el Reial decret 1977/1999: es refereix als productes que defineix l'article 2, apartat j) del Reial decret 1977/1999.

Producte no definit en el Reial decret 1977/1999: es refereix als productes no previstos en el punt anterior, però sí recollits a l'annex I de l'Ordre de 20 de gener de 1994.

Casella C. «Establiments d'origen»: s'hi ha d'indicar el número d'autorització i el nom de l'establiment/vaixell d'origen. Ha de coincidir amb el nombre total d'establiments indicat a la casella 10 del DVCE o el document de control sanitari de mercaderies al qual correspon l'addenda.

Casella D. «Descripció de la partida». S'ha d'indicar en la mateixa línia el codi complet NC del producte, el tipus de mercaderia a què correspon, i el nombre i tipus d'embalums.

Codi complet (NC) del producte: el nombre de codis NC ha de coincidir amb el que indica la casella 13 del DVCE o document de control sanitari de mercaderies a què correspon l'addenda.

Tipus de mercaderia: s'han de disposar els productes en el mateix ordre que per a la casella anterior, de manera que coincideixin en la mateixa línia el literal del producte amb el seu codi NC. S'han de formalitzar totes les dades que s'haurien d'emplenar en el DVCE o document de control sanitari de mercaderies, la naturalesa (l'espècie animal/vegetal d'origen, o per als productes pesquers, per exemple, el nom comercial o científic) i el tractament a què ha estat sotmès.

Nombre i tipus d'embalums: nombre i tipus d'embalums de cadascun dels productes indicats anteriorment, en el mateix ordre.

Casella E. «Contenedor»: si la partida ha estat transportada en contenidor, s'ha de marcar amb una «x» aquesta opció; en cas contrari, s'ha de deixar sense emplenar.

En cas que s'hagi d'emplenar, en la mateixa línia s'han de detallar els números del contenidor i els números del precinte, indicant-hi tots els números d'identificació del contenidor i tots els números d'identificació dels precintes utilitzats en cada contenidor. Ha de coincidir amb el que indica la casella 16 del DVCE o el document oficial de control sanitari al qual correspon l'addenda.

Casella F. «Identificació de l'interessat»: s'ha d'indicar el lloc i la data de la declaració, el nom i els cognoms del signant, i la signatura.

Casella G. «Vistiplau del veterinari oficial, o agent oficial designat»: amb aquesta es dona conformitat a la correspondència entre el DVCE o document de control sanitari, i l'addenda. S'ha d'indicar:

Nom i dos cognoms, en majúscules.

Càrrec.

Signatura del veterinari/o l'agent oficial designat.

Identificació completa del punt d'inspecció fronterer o recinte duaner habilitat i segell oficial.

Data.

En cas que sigui necessari, el veterinari o l'inspector oficial hi pot incorporar unes breus observacions.

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

18908 REIAL DECRET LEGISLATIU 6/2004, de 29 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades. («BOE» 267, de 5-11-2004.)

La disposició final quarta de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer, va autoritzar el Govern perquè en el termini d'un any des de la seva entrada en vigor elaborés un text refós de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, i el va facultar per regularitzar, aclarir i harmonitzar els textos legals que han de ser refosos.

Per la seva banda, la disposició final primera de la Llei 34/2003, de 4 de novembre, de modificació i adaptació a la normativa comunitària de la legislació d'assegurances privades, va disposar que l'autorització al Govern per a l'elaboració d'un text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, de conformitat amb la disposició final quarta de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer, inclogués la incorporació de les modificacions que conté aquella Llei, així com les que derivessin del que disposa la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, i va establir, alhora, que el termini d'un any fixat a la disposició final quarta de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, es computés a partir de l'entrada en vigor de la Llei 34/2003, de 4 de novembre.

Al compliment del manament que contenen les dues disposicions obeeix aquest Reial decret legislatiu pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, que pretén oferir al destinatari de la norma un text sistemàtic i unificat, comprensiu de la normativa aplicable a l'ordenació i la supervisió de les assegurances privades, amb la regularització, l'harmonització i l'aclariment, quan és necessari, dels textos que es refonen.

El text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades manté l'estructura i la sistemàtica de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades. La part dispositiva s'organitza en un total de tres títols.

Es manté dins de cada títol la mateixa divisió en capítols i seccions que efectuava la Llei 30/1995, de 8 de novembre.

El text refós es completa amb les disposicions addicionals, transitòries i finals.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 29 d'octubre de 2004,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.*

S'aprova el text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, que s'insereix a continuació.

Disposició addicional única. *Remissions normatives.*

Les referències normatives efectuades en altres disposicions a la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i

supervisió de les assegurances privades, s'entenen efectuades als preceptes corresponents del text refós que s'aprova.

Disposició derogatòria única. *Normes derogades.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix el text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades que s'aprova i, en particular:

a) La Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, excepte les disposicions següents:

1a L'apartat 4 de la disposició addicional cinquena, «Col·laboradors en l'activitat asseguradora», pel qual s'introdueixen determinades modificacions en la disposició addicional desena de la Llei 3/1994, de 14 d'abril, per la qual s'adapta la legislació espanyola en matèria d'entitats de crèdit a la Segona Directiva de coordinació bancària i s'introdueixen altres modificacions relatives al sistema financer.

2a La disposició addicional sisena, «Modificacions de la Llei de contracte d'assegurança», així com la menció a aquesta disposició en la disposició final primera.2.a) de la Llei 30/1995, de 8 de novembre.

3a La disposició addicional setena, «Modificacions de la Llei de mediació en assegurances privades», així com la seva consideració de bases de l'ordenació de les assegurances que conté la disposició final primera de la Llei 30/1995, de 8 de novembre.

4a La disposició addicional vuitena, «Modificacions a la Llei d'ús i circulació de vehicles de motor», fins que s'aprovi el text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor que preveu la disposició final primera de la Llei 34/2003, de 4 de novembre, de modificació i adaptació a la normativa comunitària de la legislació d'assegurances privades, com també les mencions a aquesta disposició que fa l'apartat 2, paràgrafs a) i c), de la disposició final primera de la Llei 30/1995, de 8 de novembre.

5a La disposició addicional novena, «Modificacions en l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances», fins que s'aprovi el text refós de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, previst a la disposició final primera de la Llei 34/2003, de 4 de novembre, de modificació i adaptació a la normativa comunitària de la legislació d'assegurances privades, així com la menció a aquesta disposició que fa la disposició final primera.2.a) de la Llei 30/1995, de 8 de novembre.

6a La disposició addicional desena, «Modificacions a la Llei d'assegurances agràries combinades», així com la menció a aquesta disposició que fa la disposició final primera.2.a) de la Llei 30/1995, de 8 de novembre.

7a L'apartat 1 de la disposició addicional dotzena, pel qual s'introdueixen determinades modificacions en la disposició addicional onzena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, segons la redacció que en fa l'article 35 de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i d'ordre social.

8a La disposició addicional quinzena, «Integració a la Seguretat Social dels col·legiats en col·legis professionals».

b) De la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer, l'article 9; l'apartat primer de l'article 11; l'article 32; l'apartat tercer de l'article 35; l'article 44; l'apartat primer de la disposició addicional sisena, i la disposició addicional setena.

c) De la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, la disposició final vint-i-setena.

d) De la Llei 34/2003, de 4 de novembre, de modificació i adaptació a la normativa comunitària de la legislació d'assegurances privades, l'article primer i les disposicions transitòries primera i segona.

e) De la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, l'article 90.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret legislatiu i el text refós que aprova entren en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 29 d'octubre de 2004.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre d'Economia i Hisenda,
PEDRO SOLBES MIRA

TEXT REFÓS DE LA LLEI D'ORDENACIÓ I SUPERVISIÓ DE LES ASSEGURANCES PRIVADES

Índex

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

TÍTOL I

Disposicions generals

- Article 1. Objecte de la Llei i definicions.
- Article 2. Àmbit subjectiu i principi de reciprocitat.
- Article 3. Àmbit objectiu i territorial.
- Article 4. Operacions prohibides i sanció de nul·litat.

TÍTOL II

De l'activitat d'entitats asseguradores espanyoles

CAPÍTOL I

De l'accés a l'activitat asseguradora

- Article 5. Necessitat d'autorització administrativa.
- Article 6. Rams d'assegurança.

SECCIÓ 1a FORMES JURÍDIQUES DE LES ENTITATS ASSEGURADORES

- Article 7. Naturalesa, forma i denominació de les entitats asseguradores.
- Article 8. Vincles estrets.
- Article 9. Mútues i cooperatives a prima fixa.
- Article 10. Mútues i cooperatives a prima variable.

SECCIÓ 2a REQUISITS RESTANTS

- Article 11. Objecte social.
- Article 12. Programa d'activitats.
- Article 13. Capital social i fons mutual.
- Article 14. Socis.
- Article 15. Direcció efectiva de les entitats asseguradores.

CAPÍTOL II

Condicions per a l'exercici de l'activitat asseguradora

SECCIÓ 1a GARANTIES FINANCERES

- Article 16. Provisions tècniques.
- Article 17. Marge de solvència.
- Article 18. Fons de garantia.
- Article 19. Limitació de distribució d'excedents i d'activitats.

SECCIÓ 2a ALTRES REQUISITS ESPECÍFICS

- Article 20. Comptabilitat i deure de consolidació.
- Article 21. Comptes consolidats dels grups consolidables d'entitats asseguradores.
- Article 22. Règim de participacions significatives.
- Article 23. Cessió de cartera.
- Article 24. Transformació, fusió, escissió i agrupació.
- Article 25. Estatuts, pòlisses i tarifes.

CAPÍTOL III

Intervenció d'entitats asseguradores

SECCIÓ 1a REVOCACIÓ DE L'AUTORITZACIÓ ADMINISTRATIVA

- Article 26. Causes de la revocació i els seus efectes.

SECCIÓ 2a DISSOLUCIÓ I LIQUIDACIÓ D'ENTITATS ASSEGURADORES

- Article 27. Dissolució.
- Article 28. Liquidació d'entitats asseguradores.
- Article 29. Accions contra entitats asseguradores sotmeses a procediments concursals o en liquidació.
- Article 30. Procediments concursals.

SECCIÓ 3a LIQUIDACIÓ PEL CONSORCI DE COMPENSACIÓ D'ASSEGURANCES

- Article 31. Actuació del Consorci de Compensació d'Assegurances en la liquidació d'entitats asseguradores.
- Article 32. Normes generals de liquidació.
- Article 33. Beneficis de la liquidació.
- Article 34. Procediment de liquidació.
- Article 35. Pla de liquidació.
- Article 36. Junta general de creditors.
- Article 37. Avançament de despeses de liquidació i satisfacció de crèdits.

SECCIÓ 4a MESURES DE CONTROL ESPECIAL

- Article 38. Mesures de garantia de la solvència futura de les entitats asseguradores.
- Article 39. Mesures de control especial.

SECCIÓ 5a RÈGIM D'INFRACCIONS I SANCIONS

- Article 40. Infraccions administratives.
- Article 41. Sancions administratives.
- Article 42. Responsabilitat dels que exerceixen càrrecs d'administració i direcció.
- Article 43. Criteris de graduació de les sancions.
- Article 44. Mesures inherents a la imposició de sancions administratives.
- Article 45. Prescripció d'infraccions i sancions.
- Article 46. Competències administratives.
- Article 47. Normes complementàries per a l'exercici de la potestat sancionadora.
- Article 48. Exercici d'activitats i ús de denominacions reservades a les entitats asseguradores.

CAPÍTOL IV

De l'activitat en règim de dret d'establiment i en règim de lliure prestació de serveis a l'Espai Econòmic Europeu

SECCIÓ 1a DISPOSICIONS COMUNES

- Article 49. Entitats asseguradores autoritzades.
- Article 50. Cessió de cartera.
- Article 51. Mesures d'intervenció.
- Article 52. Deure d'informació al Ministeri d'Economia i Hisenda.
- Article 53. Deure d'informació al prenedor de l'assegurança.
- Article 54. Remissió general.

SECCIÓ 2a RÈGIM DE DRET D'ESTABLIMENT

- Article 55. Establiment de sucursals.

SECCIÓ 3a RÈGIM DE LLIURE PRESTACIÓ DE SERVEIS

- Article 56. Activitats en règim de lliure prestació de serveis.

CAPÍTOL V

Reassegurança

- Article 57. Entitats reasseguradores.
- Article 58. Plens de retenció.

CAPÍTOL VI

Protecció de l'assegurat

- Article 59. Prelació de crèdits.
- Article 60. Deure d'informació al prenedor.
- Article 61. Mecanismes de solució de conflictes.
- Article 62. Protecció administrativa.
- Article 63. Departament o servei d'atenció al client. Defensor del client.

CAPÍTOL VII

Mutualitats de previsió social

- Article 64. Concepte i requisits.
- Article 65. Àmbit de cobertura i prestacions.
- Article 66. Ampliació de prestacions.
- Article 67. Fons mutual i garanties financeres.
- Article 68. Normes aplicables.

CAPÍTOL VIII

Competències d'ordenació i supervisió

SECCIÓ 1a COMPETÈNCIES DE L'ESTAT I DE LES COMUNITATS AUTÒNOMES

- Article 69. Distribució de competències.

SECCIÓ 2a COMPETÈNCIES DE L'ADMINISTRACIÓ GENERAL DE L'ESTAT

- Article 70. Control de l'activitat asseguradora.
- Article 71. Control de les entitats asseguradores.
- Article 72. Inspecció d'Assegurances.
- Article 73. Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions.
- Article 74. Registres administratius.

SECCIÓ 3a NORMES GENERALS

- Article 75. Deure de secret professional.
- Article 76. Assegurament en països tercers.

Article 77. Deure de col·laboració amb els estats membres de l'Espai Econòmic Europeu i obligacions d'informació i reciprocitat.

TÍTOL III

De l'activitat a Espanya d'entitats asseguradores estrangeres

CAPÍTOL I

De l'activitat a Espanya d'entitats asseguradores domiciliades en altres països membres de l'Espai Econòmic Europeu

SECCIÓ 1a DISPOSICIONS COMUNES

Article 78. Ordenació i supervisió d'entitats asseguradores autoritzades.

Article 79. Cessió de cartera.

Article 80. Mesures d'intervenció.

Article 81. Deure d'informació al prenedor de l'assegurança.

Article 82. Tributs i afiliació obligatòria.

SECCIÓ 2a RÈGIM DE DRET D'ESTABLIMENT

Article 83. Determinació de condicions d'exercici.

Article 84. Inspecció de sucursals per l'autoritat supervisora d'origen.

SECCIÓ 3a RÈGIM DE LLIURE PRESTACIÓ DE SERVEIS

Article 85. Inici i modificació de l'activitat.

Article 86. Representant a efectes fiscals i en l'assegurança d'automòbils.

CAPÍTOL II

De l'activitat a Espanya d'entitats asseguradores domiciliades en països tercers

Article 87. Establiment de sucursals.

Article 88. Condicions per a l'exercici de l'activitat asseguradora.

Article 89. Normes especials d'intervenció de sucursals.

Article 90. Règim especial de les entitats asseguradores suïsses.

Disposició addicional primera. Assegurança de caució a favor d'administracions públiques.

Disposició addicional segona. Moneda exigible en compromisos i riscos.

Disposició addicional tercera. Col·laboradors en l'activitat asseguradora.

Disposició addicional quarta. Concerts d'entitats asseguradores amb organismes de l'Administració de la Seguretat Social.

Disposició addicional cinquena. Validesa de l'autorització administrativa en tot l'Espai Econòmic Europeu.

Disposició addicional sisena. Modificacions exigides per l'adaptació a la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.

Disposició addicional setena. Entitats asseguradores autoritzades per operar en assegurança de vida i en assegurança diferent de la de vida.

Disposició addicional vuitena. Entitats asseguradores autoritzades per operar en una part dels riscos del ram de malaltia.

Disposició addicional novena. Adaptació de les mutualitats de previsió social.

Disposició addicional desena. Cobertura de crèdits preferents.

Disposició transitòria primera. Règim transitori de les modificacions introduïdes en matèria de mesures de sanejament i liquidació d'entitats asseguradores per la Llei 34/2003, de 4 de novembre, de modificació i adaptació a la normativa comunitària de la legislació d'assegurances privades.

Disposició transitòria segona. Adaptació de les entitats asseguradores a les noves exigències de fons de garantia introduïdes per la Llei 34/2003, de 4 de novembre, de modificació i adaptació a la normativa comunitària de la legislació d'assegurances privades.

Disposició transitòria tercera. Adequació temporal de les referències a l'article 10 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

Disposició final primera. Bases de l'ordenació d'assegurances i competències exclusives de l'Estat.

Disposició final segona. Potestat reglamentària.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Tal com ja s'assenyalava en l'exposició de motius de la Llei d'ordenació de les assegurances privades de 1984 i es reitera en la de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades de 1995, la legislació reguladora de l'assegurança privada constitueix una unitat institucional que, integrada per normes de dret privat i de dret públic, s'ha caracteritzat, en aquest últim àmbit, per la seva missió tutelar a favor dels assegurats i beneficiaris emparats per un contracte d'assegurança. En efecte, que el contracte d'assegurança suposi el canvi d'una prestació present i certa (prima) per una altra de futura i incerta (indemnització) exigeix garantir l'efectivitat de la indemnització quan eventualment es produeixi el sinistre. Aquest interès públic és el que justifica l'ordenació i la supervisió de les entitats asseguradores per l'Administració pública per comprovar que mantenen una situació de solvència suficient per complir el seu objecte social.

L'ordenació i la supervisió estatal, que reclamen la unitat de mercat i els principis de divisió i dispersió dels riscos, té lloc mitjançant el sistema d'autorització administrativa de vincle permanent, en virtut de la qual s'examinen els requisits financers, tècnics i professionals necessaris per accedir al mercat assegurador; es controlen les garanties financeres i el compliment de les normes de contracte d'assegurança i actuàries durant la seva actuació en aquest mercat i, finalment, es determinen les mesures d'intervenció sobre les entitats asseguradores que no ajustin la seva actuació a les normes esmentades, que poden arribar, fins i tot, a la revocació de l'autorització administrativa concedida o a la dissolució de l'entitat asseguradora quan no tinguin les exigències mínimes per mantenir-se en el mercat.

Aquest esquema normatiu de control de solvència i protecció de l'assegurat és d'aplicació general, i s'hi ajusten la quasi totalitat dels estats d'economia lliure.

Ara bé, perquè el sistema d'ordenació i supervisió sigui eficaç cal que actuï sobre situacions reals i vigents en cada moment, per la qual cosa el seu ordenament legal s'ha d'adaptar als constants canvis de tot ordre que el transcurs del temps revela com a necessaris.

La Llei de 14 de maig de 1908, que va iniciar a Espanya l'ordenació de l'assegurança privada, va constituir un instrument molt eficaç en els gairebé 50 anys que va tenir de vida. Les seves bases fonamentals, centrades en el control previ, si bé garantien, fins a un cert punt, que no hi hauria actuacions temeràries per part de les entitats asseguradores, limitaven extraordinàriament el seu camp d'acció, amb perjudici per a la iniciativa empresarial.

La següent Llei, de 16 de desembre de 1954, no va tenir un desplegament sistemàtic, per la qual cosa, com que mantenia la mateixa concepció del control, sense dotar-lo de mitjans i instruments per adoptar les mesures correctores oportunes, va deixar minvada l'efectivitat de l'acció d'ordenació i supervisió administrativa. El transcurs del temps revelava la separació d'aquesta Llei de la situació real del mercat, separació que mai no es va poder escurçar, malgrat la profusió de normes dictades, ja que el que calia era una nova concepció del control de solvència, així com l'adopció de mesures que racionalitzessin el mercat d'assegurances per dotar-lo d'una competitivitat i una transparència més grans.

La Llei 33/1984, de 2 d'agost, sobre ordenació de l'assegurança privada, va constituir l'instrument idoni per resoldre els problemes que s'havien suscitat sota la vigència de la Llei de 1954. La Llei 33/1984, de 2 d'agost, es va basar en un doble ordre de principis: l'ordenació del mercat d'assegurances en general i el control de les entitats asseguradores en particular, amb la finalitat última de protecció de l'assegurat. A aquest esquema bàsic s'hi afegia l'existència de noves necessitats de cobertura de riscos, les innovacions en el camp de l'assegurança amb vigència en àrees internacionals, la necessària unitat de mercat que imposava no solament la realitat econòmica, sinó la també, llavors, possible adhesió d'Espanya a la Comunitat Econòmica Europea amb la recepció de la normativa vigent en aquesta última. Això va fer possible, precisament, que l'adhesió efectiva el 1986 a l'actual Unió Europea exigís escasses modificacions, que van tenir lloc per mitjà del Reial decret legislatiu 1255/1986, de 6 de juny, pel qual es modifiquen determinats articles de la Llei 33/1984, de 2 d'agost, per adaptar-la als compromisos derivats del Tractat d'adhesió d'Espanya a la Comunitat Econòmica Europea.

Quant a l'ordenació del mercat d'assegurances en general, la Llei 33/1984, de 2 d'agost, es va fixar els objectius següents:

a) Normalitzar el mercat donant a totes les entitats asseguradores la possibilitat de participar en el mateix règim d'absoluta concurrència i sense tractaments legals discriminatoris. En aquest sentit, va incloure en la seva regulació les mutualitats de previsió social, al seu moment acollides a la Llei de 6 de desembre de 1941, amb la finalitat de sotmetre-les a control de solvència, de la mateixa manera que les restants entitats asseguradores.

b) Fomentar la concentració d'entitats asseguradores i, consegüentment, la reestructuració del sector, per donar pas a grups i entitats asseguradores més competitius, nacionalment i internacionalment, i amb menys costos de gestió.

c) Potenciar el mercat nacional de reassurances, a través del qual s'aprofités al màxim el ple nacional de retenció.

d) Aconseguir una especialització més gran de les entitats asseguradores, sobretot en el ram de vida, d'acord amb les exigències de la Unió Europea i les tendències internacionals sobre la matèria.

e) Clarificar el règim de formes jurídiques que poden adoptar les entitats asseguradores ordenant l'estructura de les insuficientment regulades mutualitats de previsió social i donant entrada a les cooperatives d'assegurança.

Per aconseguir tots aquests fins, i a l'empara de l'article 149.1.6a, 11a i 13a de la Constitució, la Llei 33/1984, de 2 d'agost, va dictar les bases de l'ordenació de les assegurances, dotades de l'amplitud necessària perquè l'activitat asseguradora es desenvolupés complint la llei dels grans números i atengués la seva perspectiva internacional. Això va exigir en el moment de dictar la dita Llei—i es manté avui en tot el seu vigor—una certa uniformitat de les normes reguladores de l'ordenació i la supervisió de l'activitat asseguradora, per facilitar la relació

d'unes entitats asseguradores espanyoles amb d'altres, de totes aquestes amb les radicades a la Unió Europea—en aquest sentit, el sector d'assegurances és un dels més harmonitzats del dret comunitari europeu a través del sistema de directives—i a l'Espai Econòmic Europeu, i de totes aquestes amb els mercats internacionals, les pràctiques dels quals és indispensable respectar. A més, atesa la importància financera del sector d'assegurances dins de l'economia nacional i pel seu caràcter primordialment mercantil, que ha de considerar la unitat de mercat, les competències de les comunitats autònomes han de respectar la competència exclusiva estatal en la legislació mercantil i, fins i tot en el supòsit d'assumpció de competències, fins i tot exclusives en matèria de mutualitats de previsió social, han de quedar sotmeses a l'alt control financer de l'Estat, per aconseguir la coordinació necessària de la planificació general de l'activitat econòmica a què es refereix l'article 149.1.13a de la Constitució.

Quant al segon dels aspectes, referit al control administratiu concret de les entitats asseguradores, la Llei 33/1984, de 2 d'agost, es va basar fonamentalment en les línies directrius següents:

1a Regular les condicions d'accés i exercici de l'activitat asseguradora potenciant les garanties financeres prèvies de les entitats asseguradores i consagrant el principi de solvència, accentuat i especialment projectat als seus aspectes tècnic i financer.

2a Sanejar el sector, evitant, en la mesura que sigui possible, la insolvència de les entitats asseguradores. En supòsits de dificultat per a aquestes, adoptar les mesures correctores que produeixin el mínim perjudici per als seus empleats i els assegurats.

3a Protecció al màxim dels interessos dels assegurats i beneficiaris emparats per l'assegurança, no solament mitjançant el control administratiu genèric de les entitats asseguradores, sinó mitjançant la regulació de mesures específiques de tutela, entre les quals destaquen la preferència dels seus crèdits davant l'entitat asseguradora i la protecció de la llibertat dels assegurats per decidir la contractació de les assegurances i per elegir assegurador; així mateix, a través de l'adopció de mesures, fins i tot sancionadores, en els supòsits en què els assegurats i els beneficiaris comuniquin a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions les pràctiques de les asseguradores contràries a la llei o que afectin els seus drets.

Aquest esquema bàsic de principis rectors i línies directrius, que va inaugurar la Llei 33/1984, de 2 d'agost, roman en les reformes ulteriors i la seva essència es va mantenir viva i en plena actualitat a la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades. Les modificacions que va introduir respecte de la regulació de la Llei 33/1984, de 2 d'agost, responien al doble fonament d'adaptació de directives de la Unió Europea i incorporació a l'Espai Econòmic Europeu i de la línia de convergència que s'havien traçat els països membres de tots dos, que exigia que l'ordenació i la supervisió pública de l'activitat asseguradora fos paral·lela a la seva dinàmica, una de les més avançades del nostre sistema financer.

Per tant, van ser aquests dos aspectes els que van exigir una nova llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, que substituís la Llei 33/1984, de 2 d'agost, ja que la varietat i la intensitat de les modificacions que es duen a terme feien necessari i aconsellable regular la matèria en una nova llei.

II

En l'ordre concret de l'adaptació de directives de la Unió Europea, la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, va

incorporar al dret espanyol, pel que fa al control i la supervisió de les entitats asseguradores, les normes contingudes en les següents:

a) Directiva 92/96/CEE del Consell, de 10 de novembre de 1992 (Tercera Directiva d'assegurances de vida). La seva adaptació al dret espanyol va suposar la recepció del concepte d'«autorització administrativa única» en les assegurances de vida. Això significava que les entitats asseguradores espanyoles podrien operar en tot l'àmbit de l'Espai Econòmic Europeu en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis sotmeses, exclusivament, al control financer de les autoritats espanyoles. Això mateix era aplicable a les entitats asseguradores domiciliades en qualsevol Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, que podrien operar en la resta d'aquest—i, per tant, també a Espanya—en règim de dret d'establiment i en règim de lliure prestació de serveis subjectes al control financer de l'Estat d'origen.

b) Directiva 92/49/CEE del Consell, de 18 de juny de 1992 (Tercera Directiva d'assegurances diferents de l'assegurança de vida). Va constituir una innovació idèntica que la directiva anterior, però referida a l'assegurança directa diferent de l'assegurança de vida.

c) Directiva 90/619/CEE del Consell, de 8 de novembre de 1990 (Segona Directiva d'assegurances de vida). La seva introducció en el nostre ordenament jurídic va implicar, pel que concerneix l'assegurança de vida, recollir les normes de dret internacional privat aplicables als contractes d'assegurança i el dret del prenedor a resoldre unilateralment el contracte, i va exigir que s'haguessin de determinar les normes aplicables a les societats dominades per entitats sotmeses al dret d'un Estat no membre de la Unió Europea i a l'adquisició de participacions significatives per part d'aquestes societats dominants, tot això en matèria d'assegurances directes de vida.

d) Directiva 91/674/CEE del Consell, de 19 de desembre de 1991, relativa als comptes anuals i als comptes consolidats de les empreses d'assegurança. La seva incorporació al dret espanyol clarifica la regulació de la comptabilitat de les entitats asseguradores i admet, sense cap mena de dubte, l'especialitat d'algunes normes reguladores de l'ordenació comptable d'aquestes entitats exigida pel dret comunitari europeu.

e) Directiva 95/26/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 juny de 1995, per la qual es modifiquen, entre altres, les directives 73/239/CEE i 92/49/CEE, relatives a l'assegurança directa diferent de l'assegurança de vida, i les directives 79/267/CEE i 92/96/CEE, relatives a l'assegurança directa de vida. Aquesta Directiva, pel que concerneix les entitats asseguradores, introdueix el concepte de «vincles estrets» com a instrument d'ordenació i supervisió, precisa el de domicili social i l'abast del deure de secret professional i, finalment, concreta l'obligació dels auditors de comptes de col·laborar amb les autoritats supervisores.

Però la Llei 30/1995, de 8 de novembre, va introduir respecte a la Llei 33/1984, de 2 d'agost, un segon bloc de modificacions normatives exigint, no per l'adaptació o la incorporació de directives de la Unió Europea, sinó, amb més o menys intensitat, per la línia de convergència que s'havien traçat els països membres de l'Espai Econòmic Europeu. Aquestes modificacions que es van incorporar a la Llei 30/1995, de 8 de novembre, afecten, bàsicament, les matèries següents:

a) Requisits de l'autorització administrativa d'entitats asseguradores espanyoles i de l'adquisició en aquestes entitats de participacions significatives.

b) La protecció de l'assegurador. L'experiència adquirida va permetre depurar les institucions que tendeixen a la seva protecció, i es va ampliar aquesta protecció als tercers perjudicats en l'àmbit de l'assegurança de respon-

sabilitat civil, perquè les dues proteccions corresponen al mateix fonament; es van perfeccionar els mecanismes de protecció, tant en el crèdit singularment privilegiat a què es refereix l'article 59, com en l'adequació dels mecanismes de solució de conflictes que configura l'article 61, tenint molt present la nova regulació de l'arbitratge; i, finalment, es va introduir, per bé que amb caràcter potestatiu, la figura del «defensor de l'assegurador» a l'article 63.

c) Els procediments administratius d'ordenació i supervisió. Es va considerar necessari fixar amb claredat la regulació que havia de presidir la tramitació de les diferents activitats i mecanismes d'ordenació i supervisió que la llei encomana a l'Administració respecte de les entitats asseguradores. A aquests efectes, el principi bàsic que va orientar la regulació procedimental va ser que les activitats d'ordenació i supervisió siguin exercides amb la màxima agilitat possible, però sense oblidar, en cap cas, el respecte de totes les garanties de les entitats asseguradores, i es va concedir una importància singular al tràmit d'audiència d'aquestes entitats.

Una consideració separada mereixen els règims de revocació de l'autorització administrativa, de dissolució i liquidació d'entitats asseguradores i d'adopció de mesures de control especial. La finalitat que persegueixen tots aquests és adequar les causes i el procediment de revocació i dissolució, així com el règim de liquidació, al general de societats mercantils—inspirant-se en la Llei de societats anònimes—de manera que només es recullin les que han de ser especialitats del mateix sector assegurador. Pel que es refereix al procediment de dissolució administrativa, coordina les garanties a la mateixa entitat asseguradora—a través de la imposició de l'obligació als administradors, juntament amb el dret dels socis, d'instar la dissolució—amb una eficaç actuació de l'Administració quan ni l'un ni l'altre hagin tingut lloc. I quant a la liquidació de l'entitat asseguradora, afecta, aclareix i especifica el règim d'ordenació i supervisió sobre l'entitat en liquidació i sobre els seus liquidadors en particular, i regula, en els supòsits de liquidació administrativa, l'actuació del Consorci de Compensació d'Assegurances, amb caràcter potestatiu, i també permet la designació d'altres liquidadors per part del ministre d'Economia i Hisenda.

Pel que fa a les mesures de control especial introduïdes per la Llei 30/1995, de 8 de novembre, que van substituir les fins aleshores denominades mesures cautelars, es precisen i s'especifiquen, i s'estableix una correlació entre els supòsits de fet determinants de la seva adopció i les mesures que s'han d'adoptar, com exigeixen la seguretat jurídica i les directives comunitàries.

Juntament amb les línies directrius bàsiques anteriorment apuntades, també la Llei 30/1995, de 8 de novembre, va introduir altres modificacions d'índole molt diversa, entre les quals no es pot deixar de destacar, en l'àmbit de la supervisió, la referent a la modificació en el règim jurídic de les mutualitats de previsió social.

III

Els dos aspectes bàsics que van motivar la Llei 30/1995, de 8 de novembre, l'exigència d'adoptar en dret intern la nova normativa comunitària, així com l'evolució constant de l'activitat asseguradora i la necessitat d'adaptar la seva regulació, es van tornar a repetir durant la seva vigència, fet que va originar després de ser aprovada diverses reformes i modificacions. Entre aquestes destaquen, pel seu abast, les que s'esmenten a continuació.

La Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer, va introduir diverses modificacions a la Llei 30/1995, de 8 de novembre. D'una banda, per la necessitat de transposar al dret intern normativa comunitària com ara la Directiva 2000/26/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de maig de 2000 (Quarta Directiva sobre

l'assegurança d'automòbils), i la Directiva 2000/64/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de novembre de 2000, sobre intercanvi d'informació amb països tercers. De l'altra, per fomentar l'eficiència del mercat d'assegurances, com ara la desaparició de la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores i l'assumpció de les seves funcions pel Consorci de Compensació d'Assegurances.

A més, es van introduir novetats rellevants en relació amb la protecció dels clients de serveis financers, mitjançant l'establiment de l'obligació per a les entitats financeres d'atendre les queixes i reclamacions dels clients, per a la qual cosa han de tenir un departament o servei d'atenció al client; així mateix, es creen i es regulen de manera comuna per a tot el sistema financer els comissionats per a la defensa del client de serveis financers, òrgans específics de defensa dels usuaris de serveis financers. També és necessari destacar la tipificació de les infraccions per deficiències d'organització administrativa i control intern de les entitats asseguradores, i l'actualització de sancions per la comissió d'infraccions en matèria d'assegurances.

Per la seva banda, la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, ha introduït modificacions a la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, per adaptar la redacció d'alguns dels seus preceptes a la nova regulació en matèria concursal. Aquesta adaptació també s'ha estès a l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances que, igualment, ha estat modificat per la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

Això, amb independència que, de conformitat amb la seva disposició addicional segona, en els concursos d'entitats asseguradores s'apliquin les especialitats que per a les situacions concursals estiguin establertes en la seva legislació específica, excepte les relatives a l'administració concursal. A aquests efectes, la disposició addicional esmentada considera legislació especial, pel que es refereix a les entitats asseguradores, la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades (articles 25 a 28, 35 a 39 i 59), i la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per adaptar el dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre la llibertat de serveis en assegurances diferents de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades (article 4).

Recentment, la Llei 34/2003, de 4 de novembre, de modificació i adaptació a la normativa comunitària de la legislació d'assegurances privades, ha introduït modificacions importants a la Llei 30/1995, de 8 de novembre, motivades per la necessitat d'adaptar-la a les directives comunitàries més recents aprovades en l'àmbit del sector d'assegurances: la Directiva 2001/17/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de març de 2001, relativa al sanejament i a la liquidació de les companyies d'assegurances; la Directiva 2002/13/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 5 de març de 2002, per la qual es modifica la Directiva 73/239/CEE del Consell pel que fa als requisits del marge de solvència de les empreses d'assegurances diferents de l'assegurança de vida, i, finalment, la Directiva 2002/83/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 5 de novembre de 2002, sobre l'assegurança de vida. Aquesta última Directiva refon la normativa comunitària sobre l'assegurança de vida, inclosa la Directiva 2002/12/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 5 de març de 2002, per la qual es modifica la Directiva 79/267/CEE del Consell pel que fa als requisits del marge de solvència de les empreses d'assegurances de vida.

La incorporació a l'ordenament jurídic espanyol del contingut de la Directiva sobre sanejament i liquidació va suposar la modificació de la normativa que es destina a regular la liquidació de les entitats asseguradores, així com determinats aspectes de les mesures de control especial que es poden adoptar respecte a aquestes entitats, per tal d'establir normes coordinades de reconeixement mutu i de cooperació a escala comunitària, tant per als procediments de liquidació com per a les mesures de sanejament, per aconseguir un funciona-

ment correcte del mercat interior i millorar la protecció dels creditors.

En relació amb aquest últim aspecte de protecció en els supòsits de liquidació d'entitats asseguradores, té una importància especial el reconeixement exprés als crèdits dels assegurats, beneficiaris i tercers perjudicats de prioritat absoluta sobre tots els altres crèdits contra l'entitat asseguradora respecte dels actius que representen les provisions tècniques.

En l'àmbit del control de solvència, les modificacions introduïdes per la Llei 34/2003, de 4 de novembre, van tenir com a objectiu reforçar les garanties per als assegurats mitjançant l'enfortiment dels requeriments de marge de solvència; en concret, respecte al fons de garantia, tant pel que fa a l'increment del seu import com a l'actualització periòdica i automàtica d'aquest, com a les mesures de control preventiu que s'han d'adoptar per garantir la solvència futura de les entitats asseguradores que presentin dificultats, entre altres aspectes.

S'ha de tenir present que amb aquestes directives sobre marge de solvència es va tancar, en la seva concepció actual, la regulació d'un element bàsic de la supervisió de les entitats asseguradores, que va ser introduït en la normativa espanyola, amb caràcter general, pel Reial decret 3051/1982, de 15 d'octubre, i consagrat per la Llei 33/1984, de 2 d'agost, d'ordenació de les assegurances privades, i les seves normes de desplegament. La regulació del marge de solvència i del fons de garantia ha constituït des d'aleshores un element eficaç per garantir i vigilar la solvència de les entitats, sense perjudici que la seva configuració actual estigui sent objecte d'una profunda reconsideració en l'àmbit comunitari per adequar més precisament les necessitats de capital als riscos realment assumits per les entitats.

D'altra banda, la Directiva 2002/65/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de setembre de 2002, relativa a la comercialització a distància de serveis financers destinats als consumidors, va introduir una modificació en la Directiva 90/619/CEE del Consell, de 8 de novembre de 1990, sobre la coordinació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives relatives a l'assegurança directa de vida (Segona Directiva d'assegurances de vida), que igualment calia recollir en el dret intern.

Juntament amb les reformes introduïdes pels textos legals esmentats, es pot destacar que a través de diverses lleis s'han modificat preceptes concrets de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, amb un abast més limitat. Entre aquestes destaquen les lleis de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social que han introduït també modificacions a la Llei 30/1995, de 8 de novembre; així, la Llei 13/1996, de 30 de desembre, va modificar l'article 13 i la disposició transitòria tercera; la Llei 50/1998, de 30 de desembre, va modificar els articles 29 i 30 i la disposició addicional quinzena; la Llei 14/2000, de 28 de desembre, va modificar els articles 62 i 63; la Llei 24/2001, de 27 de desembre, va modificar l'article 65; i, finalment, la Llei 62/2003, de 30 de desembre, va crear un nou article 20 bis.

La recepció ordenada i harmonitzada en un únic text d'aquestes reformes i modificacions constitueix l'objecte d'aquest text refós, en compliment del manament legal per a la seva elaboració.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte de la Llei i definicions.*

1. Aquesta Llei té per objecte establir l'ordenació i la supervisió de l'assegurança privada i altres operacions

enumerades a l'article 3.1, amb la finalitat de tutelar els drets dels assegurats, facilitar la transparència i el desenvolupament del mercat d'assegurances i fomentar l'activitat asseguradora privada.

2. Queden expressament exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei el règim general i els règims especials que integren el sistema de Seguretat Social obligatòria.

3. Als efectes del que estableixen aquesta Llei i les altres disposicions reguladores de l'ordenació i la supervisió de les assegurances i contractació de les assegurances privades, s'entén per:

a) Compromís: tot acord materialitzat en una de les formes de contracte d'assegurança sobre la vida, altres operacions del ram de vida o operacions descrites a l'article 3.1.b) i c).

b) Règim de dret d'establiment: l'activitat exercida en un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu per una sucursal establerta en aquest d'una entitat asseguradora domiciliada en un altre Estat membre.

c) Règim de lliure prestació de serveis: l'activitat exercida per una entitat asseguradora domiciliada en un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu des del seu domicili, o per una sucursal d'aquella en un altre Estat membre, assumint un risc o contraient un compromís en un estat membre diferent.

d) Estat membre de localització del risc. S'entén com a tal:

1r Aquell en què hi hagi els béns, quan l'assegurança es refereixi a immobles, o bé a aquests i al seu contingut, si aquest últim està cobert per la mateixa pòlissa d'assegurança.

Quan l'assegurança es refereixi a béns mobles que estiguin en un immoble, i als efectes dels tributs i càrrecs legalment exigibles, l'Estat membre en el qual estigui situat l'immoble, fins i tot si aquest i el seu contingut no estan coberts per la mateixa pòlissa d'assegurança, amb excepció dels béns en trànsit comercial.

2n L'Estat membre de matriculació, quan l'assegurança es refereixi a vehicles de qualsevol naturalesa.

3r Aquell en què el prenedor de l'assegurança hagi signat el contracte, si la seva durada és inferior o igual a quatre mesos i es refereix a riscos que sobrevinguin durant un viatge o fora del domicili habitual del prenedor de l'assegurança, sigui quin sigui el ram afectat.

4t Aquell en què el prenedor de l'assegurança tingui la seva residència habitual o, si és una persona jurídica, aquell on tingui el domicili social o sucursal a què es refereix el contracte, en tots els casos no explícitament previstos en els apartats anteriors.

e) Estat membre del compromís: l'Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu en què el prenedor de l'assegurança tingui la seva residència habitual, si és una persona física, o el domicili social o una sucursal, en cas que el contracte es refereixi a aquesta última, si és una persona jurídica. En tots els casos, sempre que es tracti d'un contracte d'assegurança sobre la vida, altres operacions del ram de vida o operacions descrites a l'article 3.1.b) i c).

f) Estat membre d'origen: l'Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu en què tingui el domicili social l'entitat asseguradora que cobreixi el risc o contregui el compromís.

La gestió administrativa i la direcció dels negocis de l'entitat asseguradora ha d'estar centralitzada en el mateix Estat membre en què tingui el domicili social, competent per atorgar l'autorització administrativa.

g) Estat membre de la sucursal: l'Estat membre en què estigui situada la sucursal que cobreixi el risc o contregui el compromís.

h) Estat membre de prestació de serveis: l'Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu en què estigui localitzat el risc o s'assumeixi el compromís, quan aquest risc estigui cobert o el compromís sigui assumit per alguna entitat asseguradora des del seu domicili o una sucursal d'aquella situades en un altre Estat membre.

Article 2. Àmbit subjectiu i principi de reciprocitat.

1. Queden sotmesos als preceptes d'aquesta Llei:

a) Les entitats que realitzin les operacions o activitats esmentades a l'article 3.1.

b) Les persones físiques o jurídiques que, sota qualsevol títol, ocupin càrrecs d'administració o direcció de les entitats asseguradores; els professionals i entitats que subscriuïn els documents previstos en aquesta Llei o en les seves disposicions complementàries de desplegament; els liquidadors d'entitats asseguradores; i les persones per a les quals s'estableixi legalment alguna prohibició o manament en relació amb l'àmbit objectiu d'aquesta Llei.

c) Les organitzacions constituïdes amb caràcter de permanència per a la distribució de la cobertura de riscos o la prestació a les entitats asseguradores de serveis comuns relacionats amb l'activitat asseguradora, sigui quina sigui la seva naturalesa i forma jurídica.

2. En virtut del principi de reciprocitat:

a) Quan de fet o de dret en països tercers aliens a l'Espai Econòmic Europeu s'exigeixi a les entitats o persones físiques espanyoles, a què es refereix l'apartat 1, més garanties o requisits que als seus nacionals, o se'ls reconeguin menys drets, el ministre d'Economia i Hisenda ha d'establir, en règim de reciprocitat, altres condicions equivalents en els seus termes o en els seus efectes per a les entitats o persones físiques nacionals del país de què es tracti.

b) La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de col·laborar amb les autoritats supervidores de països tercers aliens a l'Espai Econòmic Europeu, sempre que existeixi reciprocitat i aquestes autoritats estiguin sotmeses al secret professional en condicions que, com a mínim, siguin equiparables a les establertes per les lleis espanyoles.

c) Si es tracta d'entitats asseguradores, el que disposa el paràgraf a) s'aplica únicament a les sucursals de països tercers no membres de l'Espai Econòmic Europeu.

Article 3. Àmbit objectiu i territorial.

1. Queden sotmeses als preceptes d'aquesta Llei:

a) Les activitats d'assegurança directa de vida, d'assegurança directa diferent de l'assegurança de vida i de reassurance.

b) Les operacions de capitalització basades en tècnica actuarial que consisteixin a obtenir compromisos determinats quant a la seva durada i al seu import a canvi de desembossaments únics o periòdics prèviament fixats.

c) Les operacions preparatòries o complementàries de les d'assegurança o capitalització que practiquin les entitats asseguradores en la seva funció canalitzadora de l'estalvi i la inversió.

d) Les activitats de prevenció de danys vinculades a l'activitat asseguradora.

2. Les activitats i operacions definides a l'apartat 1 s'han d'ajustar al que disposa aquesta Llei:

a) Quan siguin exercides per entitats asseguradores espanyoles.

b) Quan siguin exercides a Espanya per entitats asseguradores domiciliades en el territori de qualsevol dels restants països membres de l'Espai Econòmic Europeu o en països tercers.

Article 4. *Operacions prohibides i sanció de nul·litat.*

1. Queden prohibides a les entitats asseguradores, i el fet de dur-les a terme en determina la nul·litat de ple dret, les operacions següents:

a) Les que manquin de base tècnica actuarial.
b) L'exercici de qualsevol altra activitat comercial i la prestació de garanties diferents de les pròpies de l'activitat asseguradora.

No s'entén inclosa en la prohibició la col·laboració amb entitats no asseguradores per a la distribució dels serveis produïts per aquestes.

c) Les activitats de mediació en assegurances privades definides a la Llei 9/1992, de 30 d'abril, de mediació en assegurances privades.

2. Són nuls de ple dret els contractes d'assegurança i altres operacions sotmeses a aquesta Llei subscrits o realitzats per una entitat no autoritzada, l'autorització administrativa de la qual hagi estat revocada, o que transgredeixin els límits de l'autorització administrativa concedida. Qui hagi contractat amb aquesta entitat no està obligat a complir la seva obligació de pagar la prima i té dret a la devolució de la prima pagada, llevat que, anteriorment, hagi tingut lloc un sinistre; si abans d'aquesta devolució s'esdevé un sinistre, emparat pel contracte si hagués estat vàlid, neix l'obligació de l'entitat que l'hagi signat de satisfer una indemnització la quantia de la qual s'ha de fixar d'acord amb les normes que regeixen el pagament de la prestació de conformitat amb el contracte d'assegurança, sense perjudici del deure d'indemnitzar els danys i perjudicis restants que hagi pogut ocasionar.

Aquesta obligació i responsabilitat és solidària de l'entitat i dels que hi exerceixin càrrecs d'administració o direcció i hagin autoritzat o permès la signatura d'aquests contractes o operacions.

TÍTOL II

De l'activitat d'entitats asseguradores espanyoles

CAPÍTOL I

De l'accés a l'activitat asseguradora

Article 5. *Necessitat d'autorització administrativa.*

1. L'accés a les activitats que defineix l'article 3.1 per entitats asseguradores espanyoles està supeditat a la prèvia obtenció d'autorització administrativa del ministre d'Economia i Hisenda.

2. Són requisits necessaris per obtenir i conservar l'autorització administrativa els següents:

a) Adoptar una de les formes jurídiques que preveu l'article 7 i, si s'escau, facilitar informació sobre l'existència de vincles estrets amb altres persones o entitats.

b) Limitar el seu objecte social a l'activitat asseguradora i a les operacions definides a l'article 3.1 d'aquesta Llei, amb exclusió de qualsevol altra activitat comercial, en els termes dels articles 4 i 11.

c) Presentar un programa d'activitats d'acord amb l'article 12 i atènyer-s'hi.

d) Tenir el capital social o fons mutual que exigeix l'article 13 i el fons de garantia que preveu l'article 18. Fins a la concessió de l'autorització, el capital social o fons mutual desembossats s'han de mantenir en els actius que

es determinin per reglament, d'entre els que són aptes per a cobertura de provisions tècniques.

e) Indicar les aportacions i participacions en el capital social o fons mutual dels socis, els quals han de complir els requisits expressats a l'article 14.

f) Estar dirigides de manera efectiva per persones que compleixin les condicions necessàries d'honorabilitat i de qualificació o experiència professionals.

g) Si l'entitat pretén cobrir els riscos del ram de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, exclosa la responsabilitat del transportista, ha de comunicar el nom i l'adreça del representant designat a cadascun dels estats de l'Espai Econòmic Europeu diferent d'Espanya, encarregat de la tramitació i la liquidació dels sinistres esdevinguts en un Estat diferent del de residència del perjudicat o en un país signant del sistema de certificat internacional de l'assegurança de l'automòbil (carta verda).

h) Les entitats asseguradores que pretenguin operar en el ram de defensa jurídica han d'optar per una de les modalitats de gestió següents:

1r Confiar la gestió dels sinistres del ram de defensa jurídica a una entitat jurídicament diferent, que s'ha d'esmentar en el contracte. Si aquesta entitat està vinculada a una altra que practiqui algun ram d'assegurança diferent del de vida, els membres del personal de la primera que s'ocupin de la gestió de sinistres o de l'assessorament jurídic relatiu a aquesta gestió no poden exercir simultàniament la mateixa activitat o una de semblant en la segona. Tampoc no poden ser comunes les persones que ocupin càrrecs de direcció de les dues entitats.

2n Garantir en el contracte d'assegurança que cap membre del personal que s'ocupi de la gestió d'assessorament jurídic relatiu a la gestió esmentada exerceixi alhora una activitat semblant en un altre ram si l'entitat asseguradora opera en diversos rams o per a una altra entitat que operi en algun ram diferent del de vida i que tingui amb l'asseguradora de defensa jurídica vincles financers, comercials o administratius amb independència del fet que estigui o no especialitzada en aquest ram.

3r Preveure en el contracte el dret de l'assegurat a confiar la defensa dels seus interessos, a partir del moment en què tingui dret a reclamar la intervenció de l'assegurador segons el que disposa la pòlissa, a un advocat de la seva elecció.

Les tres modalitats de gestió s'entenen sense perjudici que l'assegurat, en el moment de veure's afectat per qualsevol procediment, faci efectiu el dret que li atribueix l'article 76.d) de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança.

3. També cal una autorització administrativa perquè una entitat asseguradora pugui estendre la seva activitat a altres rams diferents dels autoritzats i per ampliar una autorització que compregui només una part dels riscos inclosos en un ram o que permeti a l'entitat asseguradora exercir la seva activitat en un territori d'àmbit superior a l'inicialment sol·licitat i autoritzat. L'ampliació de l'autorització administrativa està subjecta al fet que l'entitat asseguradora compleixi els requisits següents:

a) Tenir cobertes les seves provisions tècniques i disposar del marge de solvència que estableix l'article 17 i, a més a més, si per als rams a què sol·licita l'extensió d'activitat, l'article 13 i l'article 18 exigeixen un capital social o fons mutual i un fons de garantia mínim més elevats que els anteriors, ha de disposar d'aquests.

b) Presentar un programa d'activitats de conformitat amb l'article 12.

4. La sol·licitud d'autorització s'ha de presentar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i s'hi han d'adjuntar els documents acreditatius del compliment dels requisits a què es refereixen els apartats 2 o 3 precedents. Aquesta petició ha de ser resolta en el termini dels sis mesos següents a la data de presentació de la sol·licitud d'autorització. En cap cas s'entén autoritzada una entitat asseguradora en virtut d'actes presumptes pels transcurats del termini esmentat.

5. L'autorització és vàlida en tot l'Espai Econòmic Europeu. La concedeix el ministre d'Economia i Hisenda per rams, i abasta el ram complet i la cobertura dels riscos accessoris o complementaris d'aquell, segons que correspongui, compresos en un altre ram, i permet a l'entitat asseguradora exercir a l'Espai Econòmic Europeu activitats en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis, llevat que el sol·licitant només vulgui cobrir una part dels riscos corresponents al ram autoritzat, exercir la seva activitat en un territori d'àmbit inferior al del territori nacional, o realitzi operacions compreses a l'article 49.2.

6. La sol·licitud d'autorització ha de ser denegada quan:

a) L'entitat no adopti una de les formes jurídiques de les que preveu l'article 7, els seus estatuts no s'ajustin a aquesta Llei o no tingui qualssevol dels requisits legals restants per a la constitució vàlida i eficaç en la forma elegida.

b) Hi hagi vincles estrets als quals es refereix l'article 8 d'aquesta Llei que obstaculitzin el bon exercici de l'ordenació i la supervisió, o es vegi obstaculitzat per les disposicions d'un tercer país que regulin una o diverses de les persones amb les quals l'entitat asseguradora mantingui vincles estrets.

c) El seu objecte social no s'ajusti al que disposa l'apartat 2.b) d'aquest article.

d) No presenti un programa d'activitats o el presentat no contingui totes les indicacions o justificacions exigibles d'acord amb l'article 12, o fins i tot si les conté, siguin insuficients o inadequades a l'objecte o el fi pretès per l'entitat o, fins i tot presentant-lo, no es correspongui amb la situació real de l'entitat, de manera que aquesta no tingui una bona organització administrativa i comptable, o procediments de control intern adequats o els mitjans destinats a cobrir les exigències patrimonials, financeres, de solvència o, si s'escau, de prestació d'assistència que garanteixin la gestió sana i prudent de l'entitat.

e) No disposi del capital social o fons mutual mínim requerit.

f) No precisi les aportacions socials o no es consideri adequada la idoneïtat dels socis que hi hagin de tenir una participació significativa, tal com es defineix a l'article 14, atenció a la necessitat de garantir una gestió sana i prudent de l'entitat.

g) Els que l'hagin de dirigir de manera efectiva no tinguin les condicions necessàries d'honorabilitat o de qualificació o experiència professionals.

7. L'autorització determina la inscripció en el registre a què es refereix l'article 74 i permet a les entitats asseguradores practicar operacions únicament en els rams per als quals hagin estat autoritzades i, si s'escau, en els riscos accessoris o complementaris d'aquells, segons que correspongui, i han d'ajustar el seu règim d'actuació al programa d'activitats, estatuts i altres requisits determinants de la concessió de l'autorització.

L'autorització de la cobertura de solament una part dels riscos corresponents a un ram s'ha d'ajustar al que es disposi per reglament.

8. La creació per entitats asseguradores espanyoles de societats dominades estrangeres, l'adquisició de la condició de dominant en societats estrangeres, l'establiment de sucursals i, si s'escau, l'activitat en règim

de lliure prestació de serveis en països no membres de l'Espai Econòmic Europeu exigeix una comunicació a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, amb un mes d'antelació. L'establiment de sucursals i l'activitat en règim de lliure prestació de serveis en el territori d'altres estats membres de l'Espai Econòmic Europeu s'ha d'ajustar al que disposen les seccions 2a i 3a del capítol IV d'aquest títol.

9. No necessiten autorització administrativa prèvia les organitzacions, dotades de personalitat jurídica o no, que es creïn amb caràcter de permanència per a la distribució de la cobertura de riscos entre entitats asseguradores o per a la prestació de serveis comuns relacionats amb la seva activitat, així com les agrupacions d'entitats asseguradores a què es refereix l'apartat 5 de l'article 24, però en un cas i en l'altre ho han de comunicar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions amb una antelació d'un mes a la iniciació de l'activitat organitzada o agrupada.

La Direcció General pot suspendre les activitats a què es refereix aquest apartat o requerir-hi modificacions, quan aprecii que no s'ajusten als preceptes reguladors de l'ordenació i la supervisió de l'activitat asseguradora o a les normes de contracte d'assegurança.

Article 6. *Rams d'assegurança.*

1. En l'assegurança directa diferent de l'assegurança de vida la classificació dels riscos per rams, així com la denominació de l'autorització concedida simultàniament per a diversos rams i, finalment, la conceptualització de riscos accessoris, s'ha d'ajustar al següent:

a) Classificació dels riscos per rams.

1. Accidents.

Les prestacions en aquest ram poden ser: a tant alçat, d'indemnització, mixta de tots dos i de cobertura d'ocupants de vehicles.

2. Malaltia (compresa l'assistència sanitària).

Les prestacions en aquest ram poden ser: a tant alçat, de reparació i mixta de tots dos.

3. Vehicles terrestres (no ferroviaris).

Inclou tot dany sofert per vehicles terrestres, siguin o no automòbils, llevat dels ferroviaris.

4. Vehicles ferroviaris.

5. Vehicles aeris.

6. Vehicles marítims, lacustres i fluvials.

7. Mercaderies transportades (compresos els equipatges i altres béns transportats).

8. Incendi i elements naturals.

Inclou tot dany sofert pels béns (diferent dels compresos en els rams 3, 4, 5, 6 i 7) causat per incendi, explosió, tempesta, elements naturals diferents de la tempesta, energia nuclear i enfonsament de terreny.

9. Altres danys als béns.

Inclou tot dany sofert pels béns (diferent dels compresos en els rams 3, 4, 5, 6 i 7) causat per la calamarsa o la gelada, així com per robatori o altres esdeveniments diferents dels inclosos en el ram 8.

10. Responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils (compresa la responsabilitat del transportista).

11. Responsabilitat civil en vehicles aeris (compresa la responsabilitat del transportista).

12. Responsabilitat civil en vehicles marítims, lacustres i fluvials (compresa la responsabilitat civil del transportista).

13. Responsabilitat civil en general.

Comprèn tota responsabilitat diferent de les esmentades en els rams 10, 11 i 12.

14. Crèdit.

Comprèn insolvència general, venda a terminis, crèdit a l'exportació, crèdit hipotecari i crèdit agrícola.

15. Caució (directa i indirecta).

16. Pèrdues pecuniàries diverses.

Inclou riscos de la feina, insuficiència d'ingressos (en general), mal temps, pèrdua de beneficis, subsidi per privació temporal del permís de conduir, persistència de despeses generals, despeses comercials imprevistes, pèrdua del valor venal, pèrdues de lloguers o rendes, pèrdues comercials indirectes diferents de les anteriorment esmentades, pèrdues pecuniàries no comercials i altres pèrdues pecuniàries.

17. Defensa jurídica.

18. Assistència.

Assistència a les persones que es trobin en dificultats durant desplaçaments o absències del seu domicili o del seu lloc de residència permanent. També comprèn l'assistència a les persones que es trobin en dificultats en circumstàncies diferents, determinades per reglament, sempre que no siguin objecte de cobertura en altres rams d'assegurança.

19. Decessos.

Inclou operacions d'assegurança que garanteixin únicament prestacions en cas de mort, quan aquestes prestacions se satisfacin en espècie o quan el seu import no excedeixi el valor mitjà de les despeses funeràries per un difunt.

Els riscos compresos en un ram no poden ser classificats en un altre ram, sense perjudici del que disposa respecte dels riscos accessoris l'apartat C.

b) Denominació de l'autorització concedida simultàniament per a diversos rams. Quan l'autorització es refereixi simultàniament:

1r Als rams 1 i 2, es dóna amb la denominació «Accidents i malaltia».

2n A la cobertura d'ocupants de vehicles del ram 1 i als rams 3, 7 i 10, es dóna amb la denominació «Assegurança d'automòbil».

3r A la cobertura d'ocupants de vehicles del ram 1 i als rams 4, 6, 7 i 12, es dóna amb la denominació «Assegurança marítima i de transport».

4t A la cobertura d'ocupants de vehicles del ram 1 i als rams 5, 7 i 11, es dóna amb la denominació «Assegurança d'aviació».

5è Als rams 8 i 9, es dóna amb la denominació «Incendi i altres danys als béns».

6è Als rams 10, 11, 12 i 13, es dóna amb la denominació «Responsabilitat civil».

7è Als rams 14 i 15, es dóna amb la denominació «Crèdit i caució».

8è A tots els rams, es dóna amb la denominació «Assegurances generals».

c) Riscos accessoris.

L'entitat asseguradora que obtingui una autorització per a un risc principal pertanyent a un ram o a un grup de rams també pot cobrir els riscos compresos en un altre ram sense necessitat d'obtenir autorització per als riscos esmentats, quan aquests estiguin vinculats al risc principal, es refereixin a l'objecte cobert contra el risc principal i estiguin coberts pel contracte que cobreix el risc principal, sempre que per a l'autorització en el ram al qual pertanyi el risc accessori no es requereixin garanties financeres superiors prèvies que per al principal, excepte, quant

a aquest últim requisit, que el risc accessori sigui el de responsabilitat civil la cobertura del qual no superi els límits que es determinin per reglament.

Amb tot, els riscos compresos en els rams 14, 15 i 17 no poden ser considerats accessoris d'altres rams, excepte del ram 17 (defensa jurídica), que, quan es compleixin les condicions exigides en el paràgraf anterior, pot ser considerat com a risc accessori del ram 18 si el risc principal només es refereix a l'assistència facilitada a les persones en dificultats amb motiu de desplaçaments o d'absències del domicili o del lloc de residència permanent, i com a risc accessori del ram 6 quan es refereixi a litigis o riscos que resultin de la utilització d'embarcacions marítimes o que estiguin relacionats amb aquesta utilització.

2. L'assegurança directa sobre la vida s'inclou en un sol ram, el ram de vida, amb l'àmbit de tots els rams de l'assegurança directa sobre la vida enumerats en les directives comunitàries reguladores de l'activitat de l'assegurança directa sobre la vida.

A. Àmbit del ram de vida.

El ram de vida comprèn:

a) L'assegurança sobre la vida, tant per a cas de mort com per a cas de supervivència, o tots dos conjuntament, inclòs en el de supervivència l'assegurança de renda; l'assegurança sobre la vida amb contraassegurança; l'assegurança de «nupcialitat», i l'assegurança de «natalitat». Així mateix, comprèn qualsevol d'aquestes assegurances quan estiguin vinculades amb fons d'inversió.

b) Les operacions de capitalització de l'article 3.1.b) d'aquesta Llei.

c) Les operacions de gestió de fons col·lectius de jubilació i de gestió d'operacions tontines. S'entén per:

1r Operacions de gestió de fons col·lectius de jubilació les que suposin per a l'entitat asseguradora administrar les inversions i, particularment, els actius representatius de les reserves de les entitats que atorguen prestacions en cas de mort, en cas de vida o en cas de cessament o reducció d'activitats. També hi estan compreses aquestes operacions quan duguin una garantia d'assegurança, sigui sobre la conservació del capital, sigui sobre la percepció d'un interès mínim. En queden expressament excloses les operacions de gestió de fons de pensions, regides pel text refós de la Llei de regulació de plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, que estan reservades a les entitats gestores de fons de pensions.

2n Operacions tontines, les que comportin la constitució d'associacions que reuneixin partícips per capitalitzar en comú les seves aportacions i per repartir l'actiu constituït així entre els supervivents o entre els seus hereus.

B. Riscos complementaris.

Les entitats autoritzades per operar en el ram de vida poden cobrir com a riscos complementaris els compresos en el ram d'accidents i en el ram de malaltia, sempre que es donin els requisits següents:

a) Que estiguin vinculats amb el risc principal i siguin complementaris d'aquest.

b) Que es refereixin a l'objecte cobert contra el risc principal.

c) Que estiguin garantits en un mateix contracte amb aquest.

d) Quan el ram complementari sigui el de malaltia, que aquest no compregui prestacions d'assistència sanitària.

SECCIÓ 1a FORMES JURÍDIQUES DE LES ENTITATS ASSEGUADORES

Article 7. *Naturalesa, forma i denominació de les entitats asseguradores.*

1. L'activitat asseguradora únicament la poden exercir entitats privades que adoptin la forma de societat anònima, mútua, cooperativa i mutualitat de previsió social. Les mútues, les cooperatives i les mutualitats de previsió social poden operar a prima fixa o a prima variable.

2. També poden exercir l'activitat asseguradora les entitats que adoptin qualsevol forma de dret públic, sempre que tinguin per objecte la realització d'operacions d'assegurança en condicions equivalents a les de les entitats asseguradores privades.

Les entitats a què es refereix el paràgraf anterior s'han d'ajustar íntegrament a aquesta Llei i també queden sotmeses, en l'exercici de la seva activitat asseguradora, a la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança, i a la competència dels tribunals de l'ordre civil.

3. Les entitats asseguradores s'han de constituir mitjançant escriptura pública, que ha de ser inscrita en el Registre Mercantil. Amb la inscripció adquireixen la personalitat jurídica les societats anònimes, les mútues d'assegurances i les mutualitats de previsió social.

4. La sol·licitud d'autorització administrativa que regula l'article 5 únicament es pot presentar després de l'adquisició de personalitat jurídica.

5. En la denominació social de les entitats asseguradores s'han d'incloure les paraules «assegurances» o «reassegurances», o les dues a la vegada, de conformitat amb el seu objecte social, que queden reservades en exclusiva per a aquestes entitats. També les mútues, les cooperatives i les mutualitats de previsió social han de consignar la seva naturalesa en la denominació i indicar si són «a prima fixa» o «a prima variable».

Article 8. *Vincles estrets.*

1. Als efectes del que disposa aquesta Llei, s'entén per vincle estret tota relació entre dues o més persones físiques o jurídiques si estan unides a través d'una participació o mitjançant un vincle de control. És participació, a aquests efectes, el fet de posseir, de manera directa o indirecta, el 20 per cent o més dels drets de vot o del capital d'una entitat asseguradora; i és vincle de control l'existent entre una societat dominant i una de dominada en tots els casos que preveu l'article 42.1 i 2 del Codi de comerç.

Així mateix, s'entén constitutiva de vincle estret entre dues o diverses persones físiques o jurídiques entre les quals hi hagi una entitat asseguradora la situació en la qual aquestes persones estiguin vinculades, de forma duradora, a una mateixa persona física o jurídica per un vincle de control.

2. Els vincles estrets entre l'entitat asseguradora i altres persones físiques o jurídiques, en cas d'existir, no poden obstaculitzar el bon exercici de l'ordenació i la supervisió de l'entitat asseguradora. Les disposicions d'un tercer país aliè a l'Espai Econòmic Europeu que regulin una o diverses de les persones amb les quals l'entitat asseguradora mantingui vincles estrets, o l'aplicació d'aquestes disposicions, tampoc no poden obstaculitzar el bon exercici de l'ordenació i la supervisió de l'entitat asseguradora.

3. Les condicions que imposa l'apartat 2 són de compliment permanent durant l'exercici de l'activitat asseguradora. I, a aquests efectes, les entitats asseguradores han de subministrar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la informació necessària per garantir aquest compliment.

Article 9. *Mútues i cooperatives a prima fixa.*

1. Les mútues a prima fixa són entitats asseguradores privades sense ànim de lucre que tenen per objecte la cobertura als seus socis, persones físiques o jurídiques, dels riscos assegurats mitjançant una prima fixa pagadora al començament del període del risc.

2. Són aplicables a les mútues a prima fixa les normes següents:

a) La carència d'ànim de lucre i que cadascuna d'aquestes tingui, almenys, 50 mutualistes.

b) La condició de mutualista és inseparable de la de prenedor de l'assegurança o d'assegurat. En cap cas les entitats de les quals procedeixi la reassegurança acceptada per les mútues no adquireixen la condició de mutualistes.

c) Els mutualistes que hagin fet aportacions per constituir el fons mutual poden percebre interessos no superiors a l'interès legal dels diners, i únicament poden obtenir el reintegrament de les quantitats aportades en el supòsit a què es refereix el paràgraf f) d'aquest apartat o quan ho acordi l'assemblea general pel fet de ser substituïdes amb excedents dels exercicis.

d) Els mutualistes no han de respondre dels deutes socials, llevat que els estatuts estableixin aquesta responsabilitat; en aquest cas, aquesta es limita a un import igual al de la prima que anualment paguin, i s'ha de destacar en les pòlisses d'assegurança.

e) Els resultats de cada exercici donen lloc a la corresponent derrama activa o retorn que, en la mesura que procedeixi de primes no consumides, no té la consideració de rendiment del capital mobiliari per als mutualistes; o, si s'escau, passiva, que ha de ser individualitzada i feta efectiva en l'exercici següent; o s'han de traspasar als comptes patrimonials de l'exercici corresponent.

f) Quan un mutualista sigui baixa en la mútua, té dret a cobrar les derrames actives i obligació de pagar les passives acordades i no satisfetes; també té dret que, una vegada aprovats els comptes de l'exercici en què es produeixi la baixa, li siguin retornades les quantitats que hagi aportat al fons mutual, llevat que hagin estat consumides en compliment de la seva funció específica i sempre amb deducció de les quantitats que degui a l'entitat. No escau una altra liquidació amb càrrec al patrimoni social a favor del mutualista que sigui baixa.

g) En cas de dissolució de la mútua, participen en la distribució del patrimoni els mutualistes que la integren en el moment en què s'acordi la dissolució i els que, no pertanyent-hi en el dit moment, ho hagin estat en el període anterior fixat en els estatuts; tot això sense perjudici del dret que assisteix els participants en el fons mutual.

3. En el reglament de desplegament d'aquesta Llei s'han de regular els drets i les obligacions dels mutualistes, sense que es puguin establir privilegis en favor de cap persona; el temps anterior de pertinença a l'entitat per tenir dret a la participació en la distribució del patrimoni en cas de dissolució; els òrgans de govern, que han de tenir funcionament, gestió i control democràtics; el contingut mínim dels estatuts socials, i els aspectes restants relatiu al règim jurídic d'aquestes entitats.

4. Les cooperatives a prima fixa es regeixen per les disposicions següents:

a) Els són aplicables les normes que contenen els paràgrafs a), b), c), d), e) i f) de l'apartat 2 d'aquest article, però les referències que contenen a les mútues, mutualistes, fons mutual i derrames s'entenen fetes a les cooperatives, cooperativistes, capital social i retorn cooperatiu.

b) La inscripció en el Registre de cooperatives ha de tenir lloc amb caràcter previ a la sol·licitud d'autorització administrativa que regula l'article 5.

c) Per a la resta, es regeixen per les disposicions d'aquesta Llei i pels preceptes del text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, als quals es remet aquella, així com per les disposicions reglamentàries que la despleguin i, supletòriament, per la legislació de cooperatives.

Article 10. *Mútues i cooperatives a prima variable.*

1. Les mútues a prima variable són entitats asseguradores privades sense ànim de lucre fundades sobre el principi d'ajuda recíproca, que tenen per objecte la cobertura, per compte comú, als seus socis, persones físiques o jurídiques, dels riscos assegurats mitjançant el cobrament de derrames posteriorment als sinistres, i amb la responsabilitat mancomunada, proporcional a l'import dels respectius capitals assegurats en la mateixa entitat i limitada a aquest import.

2. A més de les normes que contenen els paràgrafs a), b), c), e), f) i g) de l'apartat 2 de l'article 9 i de les que conté l'apartat 3 del mateix article, són aplicables a les mútues a prima variable les següents:

a) Han d'exigir l'aportació d'una quota d'entrada per adquirir la condició de mutualista i han de constituir un fons de maniobra que permeti pagar sinistres i despeses sense esperar al cobrament de les derrames.

b) Els administradors no han de percebre cap remuneració per la seva gestió i la producció d'assegurances ha de ser directa, sense mediació, i sense que pugui ser retribuïda.

3. Els riscos que assegurin han de ser homogenis qualitativament i quantitativament, i els capitals assegurats i les despeses d'administració no poden sobrepassar els límits que es determinin per reglament.

Aquestes mútues poden operar només en un ram d'assegurança diferent de l'assegurança directa de vida, llevat dels de caució, crèdit i tots aquells en què es cobreixi el risc de responsabilitat civil. No obstant això, poden operar en assegurança de responsabilitat civil com a accessori del ram d'«incendi i elements naturals», sempre dins dels límits del valor del bé assegurat.

Poden cedir operacions de reassegurança, però no poden acceptar-les en cap cas.

4. Han de dur a terme la seva activitat i localitzar els seus riscos en un àmbit territorial que sigui el més petit dels dos següents: dos milions d'habitants o una província, llevat que es tracti de prestacions per al cas de malaltia o per mort de persones unides per un vincle professional.

5. Les cooperatives a prima variable es regeixen per les disposicions següents:

a) Els són aplicables les normes que contenen els apartats anteriors d'aquest article, però l'aportació de la quota d'entrada a què es refereix el paràgraf a) de l'apartat 2 s'ha de fer com a constitutiva del capital social, i les referències que en els apartats esmentats es fan a les mútues, mutualistes i fons mutual s'han d'entendre fetes a les cooperatives, cooperativistes i capital social.

b) La inscripció en el Registre de cooperatives ha de tenir lloc amb caràcter previ a la sol·licitud d'autorització administrativa que regula l'article 5.

c) Per a la resta, es regeixen per les disposicions d'aquesta Llei i pels preceptes del text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, als qual es remet aquella, com també per les disposicions reglamentàries que la despleguin i, supletòriament, per la legislació de cooperatives.

SECCIÓ 2a REQUISITS RESTANTS

Article 11. *Objecte social.*

1. L'objecte social de les entitats asseguradores és exclusivament la pràctica de les operacions d'assegurança i d'altres definides a l'article 3.1, així com les permeses per l'article 4 en els termes que s'hi expressen.

2. L'objecte social de les entitats asseguradores que pretenguin operar en qualsevol modalitat del ram de vida és únicament la realització d'operacions d'aquest ram i la cobertura de riscos complementaris del ram de vida. A més, amb l'obtenció prèvia de l'autorització administrativa pertinent, poden realitzar operacions en els rams d'accidents i malaltia, sense sotmetre's, en aquest cas, a les limitacions i als requisits exigibles a la cobertura de riscos complementaris.

L'objecte social de les entitats asseguradores que pretenguin operar en qualsevol dels rams de l'assegurança directa diferent de les de vida no pot comprendre la realització d'operacions del ram de vida. No obstant això, si només estan autoritzades per als riscos compresos en els rams d'accidents i malaltia, poden operar en el ram de vida, si n'obtenen l'autorització administrativa pertinent.

Article 12. *Programa d'activitats.*

1. El programa d'activitats ha de contenir indicacions o justificacions relatives, almenys, a la naturalesa dels riscos o compromisos que l'entitat asseguradora es proposa cobrir; als principis rectoris i àmbit geogràfic de la seva actuació; a l'estructura de l'organització, incloent-hi els sistemes de comercialització; als mitjans destinats a cobrir les exigències patrimonials, financeres i de solvència i a prestar l'assistència a què, si s'escau, es compromet. A més, ha de contenir la justificació de les previsions que plantegi i de l'adequació a aquestes dels mitjans i recursos disponibles. Reglamentàriament, es poden desplegar les exigències que conté aquest precepte adequades a cadascun dels rams d'assegurança.

A més a més, per als tres primers exercicis socials, tractant-se d'assegurances de vida, ha de contenir un pla en el qual s'indiquin de forma detallada les previsions d'ingressos i despeses, tant per les operacions directes i les acceptacions de reassegurança com per les cessions d'aquesta última, i, si es tracta d'assegurances diferents de la de vida, les previsions relatives a les despeses de gestió diferents de les despeses d'instal·lació, en particular les despeses generals corrents i les comissions, i les previsions relatives a les primes o quotes i als sinistres. I, en els dos casos, les previsions relatives als mitjans financers destinats a la cobertura dels compromisos i del marge de solvència i, finalment, la situació probable de tresoreria.

2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de comprovar els mitjans tècnics de què disposin les entitats asseguradores que pretenguin operar en el ram de malaltia, atorgant prestacions d'assistència sanitària, per dur a terme les operacions que s'hagin compromès a efectuar i ha de sol·licitar a les autoritats sanitàries un informe sobre l'adequació dels mitjans i del funcionament previst d'aquests a les prestacions que pretenguin atorgar i a la legislació sanitària corresponent.

El Ministeri d'Economia i Hisenda i les autoritats sanitàries han d'establir la coordinació necessària per acomplir aquest precepte.

Article 13. *Capital social i fons mutual.*

1. Les societats anònimes i les cooperatives d'assegurances a prima fixa han de tenir els següents

capitals socials mínims quan pretenguin operar en els rams que s'enumeren tot seguit:

a) 9.015.181,57 euros en els rams de vida, caució, crèdit, qualsevol dels que cobreixin el risc de responsabilitat civil i en l'activitat exclusivament reasseguradora.

b) 2.103.542,37 euros en els rams d'accidents, malaltia, defensa jurídica, assistència i decessos.

En el cas d'entitats asseguradores que únicament practiquin l'assegurança de malaltia atorgant prestacions d'assistència sanitària i limitin la seva activitat a un àmbit territorial amb menys de dos milions d'habitants, és suficient la meitat del capital o fons mutual que preveu el paràgraf anterior.

c) 3.005.060,52 euros, en els restants.

El capital social mínim ha d'estar totalment subscrit i desembossat almenys en un 50 per cent. Els desembossaments de capital per damunt del mínim s'han d'ajustar a la legislació mercantil general. En tot cas, el capital ha d'estar representat per títols o anotacions en compte nominatius.

2. Les mútues a prima fixa han d'acreditar fons mutuels permanents, aportats pels seus mutualistes o constituïts amb excedents dels exercicis socials, les quanties mínimes dels quals, segons els rams en què pretenguin operar, són les assenyalades a l'apartat anterior com a capital desembossat de les societats anònimes. No obstant això, per a les mútues amb règim de derrama passiva previst a l'article 9.2.e) es requereixen les tres quartes parts de la dita quantia.

3. Les cooperatives d'assegurances a prima variable han d'acreditar un capital social subscrit i íntegrament desembossat de 300.506,05 euros, i les mútues a prima variable han d'acreditar un fons mutual permanent la quantia mínima del qual és de 30.050,61 euros.

4. Les mutualitats de previsió social han d'acreditar un fons mutual permanent, la quantia mínima del qual és la que assenyalava l'article 67.

5. Les entitats que exerceixen la seva activitat en diversos rams d'assegurança directa diferents del de vida han de tenir el capital o fons mutual corresponent al ram per al qual s'exigeixi una quantia més alta.

Si, d'acord amb l'apartat 2 o l'apartat 3 de l'article 11, exerceixen activitat també en el ram de vida, el capital o fons mutual és el corresponent a la suma dels requerits per al ram de vida i per a un dels rams diferents del de vida en què operin.

Article 14. *Socis.*

Les persones físiques o jurídiques que, directament o indirectament, participin en la constitució de l'entitat asseguradora mitjançant una participació significativa en l'entitat han de ser idònies perquè la gestió d'aquesta sigui sana i prudent.

Entre altres factors, la idoneïtat o no-idoneïtat s'aprecia en funció de:

a) L'honorabilitat i la qualificació o l'experiència professionals dels socis.

b) Els mitjans patrimonials de què disposen els socis per atendre els compromisos assumits.

c) La falta de transparència en l'estructura del grup al qual eventualment pugui pertànyer l'entitat, o l'existència de dificultats greus per obtenir la informació necessària sobre el desenvolupament de les seves activitats.

d) La possibilitat que l'entitat quedi exposada de forma inapropiada al risc de les activitats no financeres dels seus promotors; o quan, tractant-se d'activitats financeres, l'estabilitat o el control de l'entitat puguin quedar afectades per l'alt risc d'aquelles.

Article 15. *Direcció efectiva de les entitats asseguradores.*

1. Els que, sota qualsevol títol, portin la direcció efectiva de l'entitat asseguradora han de ser persones físiques de reconeguda honorabilitat i amb les condicions necessàries de qualificació o experiència professionals i s'han d'inscriure al Registre administratiu d'alts càrrecs d'entitats asseguradores a què es refereix l'article 74.

En tot cas, s'entén que porten la direcció efectiva els que ocupin càrrecs d'administració o direcció, considerats així els esmentats al paràgraf a) de l'article 40.1. Poden ocupar càrrecs d'administració les persones jurídiques, però, en aquest cas, han de designar en la seva representació una persona física que compleixi els requisits damunt esmentats.

2. L'honorabilitat s'ha de referir a l'àmbit comercial i professional, i concorre en els que hagin estat observant una trajectòria personal de respecte a les lleis mercantils i les altres que regulen l'activitat econòmica i la vida dels negocis, així com les bones pràctiques comercials, financeres i d'assegurances. Es presumeix que tenen qualificació professional els que hagin obtingut un títol superior universitari de grau de llicenciatura en ciències jurídiques, econòmiques, actuàries i financeres, administració i direcció d'empreses o en matèria específica d'assegurances privades, i tenen experiència professional per exercir les seves funcions els que hagin exercit durant un termini no inferior a cinc anys funcions d'alta administració, direcció, control o assessorament d'entitats financeres sotmeses a ordenació i supervisió de solvència per l'Administració pública, o funcions de responsabilitat similar en altres entitats públiques o privades de dimensions i exigències anàlogues a les de l'entitat que es pretén crear.

3. En cap cas poden exercir la direcció efectiva d'entitats asseguradores:

a) Els que tinguin antecedents penals per delictes de falsedat, violació de secrets, descobriment i revelació de secrets, contra la hisenda pública i contra la Seguretat Social, malversació de cabals públics i qualssevol altres delictes contra la propietat; els inhabilitats per exercir càrrecs públics o d'administració o direcció en entitats financeres, asseguradores o de corredoria d'assegurances; els inhabilitats de conformitat amb la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, mentre no hagi conclòs el període d'inhabilitació fixat en la sentència de qualificació del concurs; i, en general, els incursos en incapacitat o prohibició de conformitat amb la legislació vigent.

b) Els que, com a conseqüència d'un procediment sancionador o en virtut d'una mesura de control especial, hagin estat suspesos en l'exercici del càrrec o separats d'aquest, o suspesos en l'exercici de l'activitat, en els termes de l'article 39.2.d) d'aquesta Llei o dels articles 25.2 i 27 de la Llei 9/1992, de 30 d'abril, de mediació en assegurances privades, durant el compliment de la sanció o fins que sigui deixada sense efecte la mesura de control especial.

CAPÍTOL II

Condicions per a l'exercici de l'activitat asseguradora

SECCIÓ 1a GARANTIES FINANCERES

Article 16. *Provisions tècniques.*

1. Les entitats asseguradores tenen l'obligació de constituir i mantenir en tot moment provisions tècniques suficients per al conjunt de les seves activitats. A aquests

efectes, han d'estar adequadament calculades, comptabilitzades i invertides en actius aptes per a la seva cobertura.

Són provisions tècniques les de primes no consumides, de riscos en curs, d'assegurances de vida, de participació dels assegurats en els beneficis, de prestacions, d'estabilització i les altres que, d'acord amb el reglament de desplegament d'aquesta Llei, siguin necessàries per tal de complir la finalitat a què es refereix el paràgraf anterior.

2. La quantia de les provisions s'ha de determinar d'acord amb hipòtesis prudentes i raonables. S'han de fixar per reglament els mètodes i els procediments de càlcul de les provisions tècniques, així com l'import d'aquestes que ha de cobrir l'entitat asseguradora.

3. Els actius representatius de les provisions tècniques han de tenir en compte el tipus d'operacions efectuades per l'entitat asseguradora per garantir la seguretat, el rendiment i la liquiditat de les inversions de l'entitat, amb una adequada distribució diversificada d'aquestes inversions.

4. En l'assegurança de vida, l'entitat asseguradora ha de tenir a disposició dels que hi estiguin interessats les bases i els mètodes utilitzats per calcular les provisions tècniques, inclosa la provisió de participació dels assegurats en els beneficis.

5. S'han de determinar per reglament els actius aptes per a la cobertura de les provisions tècniques, els percentatges màxims d'aquestes que puguin estar invertits en cada tipus d'aquests actius, les altres condicions que hagin de complir aquestes inversions, així com els criteris de valoració d'aquestes i les normes i els límits per complir el principi de congruència monetària.

Article 17. *Marge de solvència.*

1. Les entitats asseguradores han de disposar en tot moment d'un marge de solvència suficient respecte al conjunt de les seves activitats.

2. El marge de solvència ha d'estar constituït pel patrimoni de l'entitat asseguradora lliure de tot compromís previsible i amb deducció dels elements immaterials.

3. Els grups consolidables d'entitats asseguradores han de disposar en tot moment, com a marge de solvència, d'un patrimoni consolidat no compromès, que s'ha de subjectar al que disposa l'apartat 2 de l'article 20, suficient per cobrir la suma de les exigències legals de solvència aplicables a cadascuna de les entitats del grup.

Si formen part del grup entitats d'una altra naturalesa, es poden establir per reglament exigències específiques de suficiència de recursos propis consolidats.

4. El compliment pel grup del que disposa l'apartat anterior no exonera les entitats financeres que en formen part de complir individualment o subconsolidadament les exigències de recursos propis. A aquest efecte, aquestes entitats han de ser supervisades individualment per l'òrgan o ens públic que correspongui segons la seva legislació específica.

5. S'han de determinar per reglament la quantia i els elements constitutius del marge de solvència exigible a les entitats asseguradores i als grups consolidables d'entitats asseguradores, els requisits que han de complir aquests elements, els límits que els són aplicables, i s'ha de fixar la definició d'elements immaterials a efectes del marge de solvència.

6. Són aplicables als subgrups consolidables d'entitats asseguradores les normes que conté aquest article sobre marge de solvència consolidat i ordenació i supervisió dels grups consolidats en els termes que es fixin per reglament.

Article 18. *Fons de garantia.*

1. La tercera part de la quantia mínima del marge de solvència constitueix el fons de garantia, que no pot ser inferior a tres milions d'euros per a les entitats que operin en algun dels rams de vida, caució, crèdit i qualsevol dels que cobreixin el risc de responsabilitat civil, així com per a les que realitzin activitat exclusivament reasseguradora, i a dos milions d'euros per a les restants.

2. Per a les mútues amb règim de derrama passiva i les cooperatives, el fons de garantia mínim és de tres quartes parts de l'exigut per a les altres entitats.

Quan aquestes entitats no operin en els rams de responsabilitat civil, crèdit, caució ni realitzin activitat exclusivament reasseguradora, i el seu import anual de primes o quotes no superi els cinc milions d'euros durant tres anys consecutius, el fons de garantia no pot ser inferior a 800.000 euros si operen en el ram de vida, a 200.000 euros si operen en els rams d'altres danys als béns, defensa jurídica o decessos, i a 300.000 euros si operen en els restants. En cas que l'entitat superi l'import de cinc milions d'euros durant tres anys consecutius, amb efectes a partir del quart any s'ha d'aplicar l'import mínim que preveu el paràgraf anterior.

Tanmateix, estan exemptes del mínim de fons de garantia les mútues acollides a aquest règim quan no operin en els rams de vida, responsabilitat civil, crèdit o caució ni realitzin activitat exclusivament reasseguradora i el seu import anual de primes o quotes no excedeixi els 750.000 euros.

3. Les quanties que preveu l'apartat 1 han de ser revisades anualment des del 20 de setembre de 2003, a fi de tenir en compte els canvis de l'índex europeu de preus de consum publicat per Eurostat.

Les quanties s'han d'adaptar automàticament augmentant-ne l'import inicial en euros en el canvi percentual de l'índex esmentat durant el període transcorregut entre el 20 de març de 2002 i la data de revisió, i arrodonint fins a un múltiple de 100.000 euros. Si el canvi percentual des de l'última actualització és inferior al cinc per cent, no se n'ha de fer cap actualització.

Als efectes esmentats, per facilitar-ne el coneixement i l'aplicació, s'han de fer públiques les dites actualitzacions per resolució de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Article 19. *Limitació de distribució d'excedents i d'activitats.*

1. Els beneficis o excedents que es produeixen en els tres primers exercicis complets d'activitat i també en l'exercici inicial, si aquest no és complet, no poden ser repartits i s'han d'aplicar íntegrament a la dotació de la reserva legal en les societats anònimes, d'una reserva amb un règim idèntic en les mútues i a la incorporació obligatòria al capital social en les cooperatives.

2. Les entitats asseguradores que no tinguin totalment cobertes les seves provisions tècniques o el marge de solvència o fons de garantia de les quals no arribi al mínim legal no poden distribuir dividendes o derrames, ni ampliar la seva activitat a altres rams d'assegurança, ni el seu àmbit territorial, ni estendre la seva activitat en règim de dret d'establiment ni de llibertat de prestació de serveis ni, finalment, ampliar la xarxa comercial.

SECCIÓ 2a ALTRES REQUISITS ESPECÍFICS

Article 20. *Comptabilitat i deure de consolidació.*

1. La comptabilitat de les entitats asseguradores i la formulació dels comptes dels grups consolidables d'entitats asseguradores es regeixen per les seves nor-

mes específiques i, si no en tenen, per les establertes en el Codi de comerç, en el Pla general de comptabilitat i en les altres disposicions de la legislació mercantil en matèria comptable. Les entitats asseguradores autoritzades per operar simultàniament en el ram de vida i en els rams d'accidents o malaltia, d'acord amb els apartats 2 o 3 de l'article 11, han de portar comptabilitat separada per a aquell i aquests.

S'han de recollir per reglament les normes específiques de comptabilitat a què es refereix el paràgraf anterior, les obligacions comptables de les entitats asseguradores, els principis comptables d'aplicació obligatòria, les normes sobre formulació dels seus comptes anuals, els criteris de valoració dels elements que els integren, així com el règim d'aprovació, verificació, dipòsit i publicitat dels dits comptes. Aquesta potestat normativa s'ha d'exercir a proposta del Ministeri d'Economia i Hisenda i amb l'informe previ de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes i de la Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions.

Es faculta el ministre d'Economia i Hisenda, previs els mateixos informes, a desplegar les normes específiques de comptabilitat esmentades.

2. Per acomplir el marge de solvència i, si s'escau, les altres limitacions i obligacions que preveu aquesta Llei, les entitats asseguradores han de consolidar els seus estats comptables amb els de les altres entitats asseguradores o entitats financeres que constitueixin amb aquelles una unitat de decisió.

A aquests efectes, s'entén que un grup d'entitats constitueix una unitat de decisió quan alguna d'aquestes exerceixi o pugui exercir, directament o indirectament, el control de les altres, o quan el control correspongui a una o diverses persones físiques que actuïn sistemàticament en concert.

Es presumeix que existeix en tot cas unitat de decisió quan es doni algun dels supòsits que preveuen els apartats 1 i 2 de l'article 42 del Codi de comerç.

Als efectes del que preveuen els dos paràgrafs anteriors, s'han d'afegir als drets de la dominant els que posseeixi a través d'altres entitats dominades o a través de persones que actuïn per compte de l'entitat dominant o d'altres dominades, o aquells dels quals disposi concertadament amb qualsevol altra persona.

3. Els grups consolidables d'entitats asseguradores estan subjectes al deure de consolidació d'acord amb el que disposa aquest article, les normes que es dictin en desplegar-lo i, subsidiàriament, les normes que contenen els articles 42 a 49 del Codi de comerç i d'altres aplicables de la legislació mercantil.

En tot cas s'hi apliquen les normes següents:

a) Es considera que un grup d'entitats financeres constitueix un grup consolidable d'entitats asseguradores, els tipus d'entitats integrades del qual s'han de determinar per reglament, quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

1a Que una entitat asseguradora controli les altres entitats.

2a Que l'entitat dominant sigui una entitat l'activitat principal de la qual consisteixi a tenir participacions en entitats asseguradores.

3a Que una persona física, un grup de persones físiques que actuïn sistemàticament en concert o una entitat no financera domini diverses entitats, totes asseguradores.

Quan es doni qualsevol de les dues últimes circumstàncies, correspon a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions designar la persona o entitat obligada a formular i aprovar els comptes anuals i l'informe de gestió consolidats i a procedir al seu dipòsit, i correspon a l'obligada el nomenament dels auditors de comptes. Als

efectes d'aquesta designació, les entitats asseguradores integrants del grup han de comunicar l'existència del grup a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, amb indicació del domicili i la raó social de l'entitat que exerceix el control, o el seu nom si és una persona física.

En cap cas les entitats de crèdit i les societats i agències de valors no formen part del grup consolidable d'entitats asseguradores.

b) La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot requerir a les entitats subjectes a consolidació en un grup consolidable d'entitats asseguradores tota la informació que calgui per verificar les consolidacions efectuades i analitzar els riscos assumits pel conjunt de les entitats consolidades, com també, amb el mateix objecte, inspeccionar-ne els llibres, la documentació i els registres. A més, pot requerir a les persones físiques o entitats no financeres que no formin part del grup consolidable d'entitats asseguradores, però respecte de les quals, de conformitat amb el que preveu aquesta Llei, existeixi una unitat de decisió, totes les informacions que puguin ser útils per a l'exercici de l'ordenació i la supervisió dels grups consolidables d'entitats asseguradores i inspeccionar-les amb els mateixos fins.

c) Quan de les relacions econòmiques, financeres o gerencials d'una entitat asseguradora amb altres entitats es pugui presumir l'existència d'un grup consolidable d'entitats asseguradores o una altra unitat de decisió, sense que les entitats hagin procedit a la consolidació dels seus comptes, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot sol·licitar informació a aquestes entitats, o inspeccionar-les, a l'efecte de determinar la procedència de la consolidació.

d) Les mateixes obligacions imposades en aquest apartat 3 són aplicables als subgrups consolidables d'entitats asseguradores. S'entenen com a tals un conjunt d'entitats financeres amb una configuració que respongui a algun dels tipus que preveu el paràgraf a) anterior, que al seu torn s'integri en un grup consolidable de més extensió i tipus diferent. No obstant això, l'entitat asseguradora dominant d'un subgrup de societats no està subjecta al deure de consolidació quan, al seu torn, sigui societat dominada per una entitat asseguradora dominant d'un grup de societats.

De la mateixa forma es pot regular la manera d'integració del subgrup en el grup i la col·laboració, si s'escau, entre els òrgans i ens supervisors.

e) Quan hi hagi entitats estrangeres susceptibles d'integrar-se en un grup consolidable d'entitats asseguradores, s'ha de determinar per reglament l'abast del deure de consolidació que es regula en aquest apartat 3, atenent, entre altres criteris, el domicili de les entitats en algun dels estats membres de l'Espai Econòmic Europeu o fora d'aquest, la seva naturalesa jurídica i el grau de control.

4. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot autoritzar l'exclusió individual d'una entitat asseguradora o financera del grup consolidable d'entitats asseguradores quan la inclusió d'aquesta entitat en la consolidació sigui inadequada per acomplir els objectius de l'ordenació i la supervisió del grup.

5. Si d'un grup consolidable d'entitats asseguradores en formen part entitats subjectes individualment a control per una autoritat supervisora diferent de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, aquesta última ha d'actuar de forma coordinada amb l'autoritat supervisora esmentada. A aquests efectes, el ministre d'Economia i Hisenda pot dictar les normes necessàries per assegurar-ne la coordinació adequada.

6. Tota norma reglamentària de desplegament d'aquesta Llei reguladora del deure de consolidació dels grups consolidables d'entitats asseguradores que pugui

afectar directament altres entitats financeres subjectes a l'ordenació i la supervisió del Banc d'Espanya o de la Comissió Nacional del Mercat de Valors s'ha de dictar amb l'informe previ d'aquests organismes.

7. L'exercici econòmic de tota classe d'entitats asseguradores ha de coincidir amb l'any natural.

Article 21. Comptes consolidats dels grups consolidables d'entitats asseguradores.

1. L'obligació que estableix l'apartat 2 de l'article anterior per als grups consolidables d'entitats asseguradores és independent de l'obligació de formular els comptes anuals consolidats que estableix el Codi de comerç per als grups de societats que integrin entitats d'asseguradores.

Per acomplir el deure de formular els comptes consolidats que estableix el Codi de comerç s'han d'aplicar íntegrament les normes que conté el mateix Codi. No obstant això, quan no s'apliquin les normes de comptabilitat aprovades pels reglaments de la Comissió Europea, les normes de consolidació que despleguin el Codi de comerç s'han de determinar segons els mateixos procediments i criteris que estableix l'apartat 1 de l'article 20, respectant els principis que sobre la presentació dels comptes dels grups de societats contenen el llibre primer del Codi de comerç i les seves disposicions de desplegament, si bé es poden introduir les adaptacions de compliment obligatori que siguin necessàries per a les entitats asseguradores, en els grups de societats:

- a) La societat dominant dels quals sigui una entitat asseguradora,
- b) La societat dominant dels quals sigui una entitat que tingui com a activitat principal tenir participacions en entitats asseguradores, i
- c) En què, incloent-hi una o més entitats asseguradores, l'activitat d'aquestes sigui la més important del grup.

2. Els estats consolidats que preveu l'apartat 2 de l'article anterior els han de signar els administradors de l'entitat del grup consolidable d'entitats asseguradores obligada a formular-los; no obstant això, en el cas que preveu l'apartat 3.a).3a de l'article anterior, l'entitat obligada la designa la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions entre les entitats d'asseguradores del grup.

3. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot exigir que els estats consolidats de tancament d'exercici a què es refereix l'apartat anterior, quan no coincideixin amb els del grup de societats que estableix el Codi de comerç, siguin sotmesos, amb l'abast que es determini, al control dels auditors de comptes de l'entitat obligada a elaborar-los.

Article 22. Règim de participacions significatives.

1. Als efectes del que disposa aquesta Llei, s'entén per participació significativa el fet de ser titular en una entitat asseguradora, directament o indirectament, d'un percentatge igual o superior al 10 per cent del capital social, fons mutual o dels drets de vot. També té la consideració de participació significativa, en els termes que es determinin per reglament, qualsevol altra possibilitat d'exercir una influència notable en la gestió de l'entitat asseguradora en què es tingui una participació.

2. Tota persona física o jurídica que pretengui adquirir, directament o indirectament, fins i tot en els supòsits d'augment o reducció de capital, fusions i escissions, una participació significativa en una entitat asseguradora n'ha d'informar prèviament la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, i ha de fer constar la quantia de la participació, els termes i les condicions de l'adquisició i el

termini màxim en què es pretengui realitzar l'operació. Aquestes persones físiques o jurídiques estan subjectes al mateix deure d'informació quan es proposin incrementar la seva participació significativa, de manera que la proporció dels seus drets de vot o de participacions en el capital arribi a ser igual o superior als límits del 20 per cent, 33 per cent o 50 per cent, i també quan l'entitat asseguradora es converteixi en societat dominada d'aquelles.

A fi de determinar l'aplicació d'aquesta obligació, es considera que pertanyen a l'adquirent o transmissor de les participacions en el capital totes aquelles que estiguin en poder del grup, segons la definició que en fa l'article 20.2 d'aquesta Llei, al qual pertanyi aquest o per compte del qual actuï.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions disposa d'un termini de tres mesos, a partir de la presentació de la informació que exigeix el paràgraf precedent, per oposar-se a l'adquisició de participació significativa o de cadascun dels seus increments que igualin o superin els límits avantdits o que converteixin l'entitat asseguradora en societat dominada del titular de la participació significativa; l'oposició s'ha de fundar en el fet que el que pretengui adquirir-la no sigui idoni per garantir una gestió sana i prudent de l'entitat asseguradora. Si la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions no s'hi pronuncia en el termini de tres mesos, es pot procedir a adquirir o incrementar la participació. Si la Direcció General expressa la seva conformitat a l'adquisició o l'increment de participació significativa, pot fixar un termini màxim diferent del comunicat per efectuar l'adquisició.

3. Si s'efectua una de les adquisicions o dels increments que regula l'apartat 2 incomplint el que s'hi disposa, es produeixen els efectes següents:

a) En tot cas i de forma automàtica, no es poden exercir els drets polítics corresponents a les participacions adquirides irregularment. Si, no obstant això, arriben a exercir-se, els vots corresponents són nuls i els acords són impugnables de conformitat amb el que preveuen els articles 115 a 118 i 122 del text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, per a la qual cosa està legitimada la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

b) Si cal, s'han d'adoptar mesures de control especial sobre l'entitat asseguradora.

c) A més, es poden imposar les sancions administratives que preveuen els articles 41 i 42 d'aquesta Llei.

4. Tota persona física o jurídica que es proposi deixar de tenir, directament o indirectament, una participació significativa en alguna entitat asseguradora n'ha d'informar prèviament la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i comunicar la quantia prevista de la disminució de la seva participació. Tenen la mateixa obligació d'informació els que pretenguin disminuir la seva participació significativa, sempre que la proporció dels seus drets de vot o de participacions en el capital baixi dels límits del 50 per cent, 33 per cent o 20 per cent, o bé que l'entitat asseguradora deixi de ser societat dominada de qui té la participació significativa.

L'incompliment d'aquest deure d'informació se sanciona segons el que preveu la secció 5a del capítol III d'aquest títol II.

5. L'obligació a què es refereixen els apartats 2 i 4 anteriors també correspon a l'entitat asseguradora de la qual s'adquireixi, s'augmenti, es disminueixi o es deixi de tenir la participació significativa.

A més, les entitats asseguradores han de comunicar, en el moment de presentar la seva informació periòdica, i sempre que siguin requerides a l'efecte per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, la identitat dels accionistes o socis que tinguin participacions significatives, la quantia de les participacions i les alteracions

que es produeixen en l'accionariat. En particular, les dades sobre participació significativa s'han d'obtenir de la junta general anual d'accionistes o socis, o de la informació rebuda en virtut de les obligacions derivades de la Llei 24/1998, de 28 de juliol, del mercat de valors.

6. Quan s'acrediti que els titulars d'una participació significativa exerceixen una influència que vagi en detriment de la gestió sana i prudent d'una entitat asseguradora, que danyi greument la seva situació financera, el ministre d'Economia i Hisenda, a proposta de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, pot adoptar alguna o algunes de les mesures següents:

a) Les que preveuen els paràgrafs a), b) i c) de l'apartat 3 d'aquest article, si bé la suspensió dels drets de vot no pot excedir els tres anys.

b) Amb caràcter excepcional, la revocació de l'autorització.

7. El que disposa aquest article per a les entitats asseguradores s'entén sense perjudici de l'aplicació de les normes sobre ofertes públiques d'adquisició i informació sobre participacions significatives que conté la Llei 24/1998, de 28 de juliol, del mercat de valors.

Article 23. *Cessió de cartera.*

1. Les entitats asseguradores espanyoles poden cedir entre si el conjunt dels contractes d'assegurança que integrin la cartera d'un o més rams en què operin, excepte les mútues i les cooperatives a prima variable i les mutualitats de previsió social, que només poden adquirir les carteres d'entitats de la seva mateixa classe. Aquesta cessió general de cartera d'un o més rams s'ha d'ajustar a les regles següents:

a) No és causa de resolució dels contractes d'assegurança cedits sempre que l'entitat asseguradora cessionària quedi subrogada en tots els drets i obligacions que incumbien a la cedent en cadascun dels contractes, llevat que es tracti de mútues i cooperatives a prima variable o de mutualitats de previsió social.

b) Després de la cessió, la cessionària ha de tenir provisions tècniques suficients d'acord amb l'article 16, i ha de superar el marge de solvència que estableix l'article 17.

c) La cessió ha de ser autoritzada pel ministre d'Economia i Hisenda, prèvia la publicació de l'acord de cessió de cartera i el transcurs del termini d'un mes des de l'últim anunci durant el qual es pot exercir el dret d'oposició. No obstant això, es pot prescindir d'aquesta informació pública quan es denegui l'autorització pel fet de no reunir els requisits legalment exigibles per a la cessió. Una vegada autoritzada, la cessió s'ha de formalitzar en escriptura pública, que s'ha d'inscriure al Registre Mercantil.

d) Les relacions laborals existents en el moment de la cessió es regeixen pel que disposa l'article 44 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març.

2. També són admissibles cessions parcials de la cartera d'un ram en els supòsits que es determinin per reglament; en aquest cas, els prenedors poden resoldre els contractes d'assegurança.

3. Quan la cartera que s'ha de cedir compregui contractes subscrits en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis, cal atènyer-se a més a més al que disposa l'article 50.

Article 24. *Transformació, fusió, escissió i agrupació.*

1. Les mutualitats de previsió social i les mútues i cooperatives d'assegurances a prima variable es poden transformar en mútues i cooperatives a prima fixa, i aque-

lles i les mútues i cooperatives a prima fixa es poden transformar en societats anònimes d'assegurances.

Qualsevol transformació d'una entitat asseguradora en una societat de tipus diferent dels previstos anteriorment, sigui o no asseguradora, és nul·la.

En la transformació d'entitats asseguradores s'aplica el que disposen els paràgrafs b), c) i d) de l'apartat 1 de l'article 23, i els prenedors poden resoldre els seus contractes d'assegurança.

2. Qualsevol entitats asseguradores es poden fusionar en una societat anònima d'assegurances, i les societats anònimes d'assegurances poden absorbir entitats asseguradores, sigui quina sigui la forma que aquestes revesteixin. Les mútues i les cooperatives a prima fixa poden, a més, fusionar-se en societats de la seva mateixa naturalesa i forma, i únicament poden absorbir altres entitats asseguradores amb forma diferent de la de societat anònima d'assegurances. Les mútues d'assegurances i cooperatives a prima variable i les mutualitats de previsió social també es poden fusionar en societats de la seva mateixa naturalesa i forma, i únicament poden absorbir entitats asseguradores de la seva mateixa forma jurídica.

Les entitats asseguradores no es poden fusionar amb entitats no asseguradores, ni absorbir-les ni ser absorbides per entitats no asseguradores.

En la fusió i absorció d'entitats asseguradores és aplicable el que disposen els paràgrafs a), b), c) i d) de l'apartat 1 de l'article 23.

3. L'escissió d'entitats asseguradores està subjecta a les mateixes limitacions i ha de complir requisits idèntics que la seva fusió.

A més, no es pot escindir d'una entitat no asseguradora part del seu patrimoni per traspassar-se en bloc a una entitat asseguradora, llevat que excepcionalment el ministre d'Economia i Hisenda ho autoritzi, sempre que la incorporació patrimonial derivada de l'escissió permeti un exercici de l'activitat més adequat i l'entitat asseguradora beneficiària de l'escissió no assumeixi obligacions en virtut d'aquella, sense perjudici de la responsabilitat solidària que regula l'article 259 del text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre.

4. En tot el que no reguli expressament aquesta Llei, i en la mesura que no s'hi oposi, s'aplica a la transformació, la fusió i l'escissió d'entitats asseguradores la normativa del text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre.

5. Les entitats asseguradores poden constituir agrupacions d'interès econòmic i unions temporals d'empreses, en aquest últim cas exclusivament entre si, d'acord amb la legislació general que les regula i amb submissió al control de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, a més del que preveu la legislació esmentada.

6. Excepcionalment, el ministre d'Economia i Hisenda pot autoritzar la transformació, la fusió i l'absorció d'entitats asseguradores en supòsits diferents dels que preveuen els apartats 1 i 2 d'aquest article, així com les unions temporals d'empreses en què s'integrin entitats asseguradores amb d'altres que no ho siguin quan, ateses les singulars circumstàncies que concorrin en l'entitat asseguradora que sol·liciti la transformació, fusió, absorció o unió temporal, segons els casos, l'entitat asseguradora afectada obtingui un desenvolupament més adequat de l'activitat, sempre que això no menyscabi les seves garanties financeres, els drets dels assegurats i la transparència en l'assumpció de les obligacions derivades dels contractes d'assegurança.

Article 25. *Estatuts, pòlisses i tarifes.*

1. Els estatuts de les entitats asseguradores s'han d'ajustar al que disposen aquesta Llei i les seves disposicions complementàries de desplegament i, subsidiàriament, a la legislació que els sigui aplicable segons la seva naturalesa.

2. El contingut de les pòlisses s'ha d'ajustar a aquesta Llei. També, a la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança, en la mesura que sigui aplicable en virtut de les normes de dret internacional privat que conté el seu títol IV.

3. Les tarifes de primes han de ser suficients, segons hipòtesis actuàries raonables, per permetre a l'entitat asseguradora satisfer el conjunt de les obligacions derivades dels contractes d'assegurança i, en particular, constituir les provisions tècniques adequades. Així mateix, han de respondre al règim de llibertat de competència al mercat d'assegurances sense que, a aquests efectes, tingui el caràcter de pràctica restrictiva de la competència la utilització de tarifes de primes de risc basades en estadístiques comunes.

4. Les entitats asseguradores poden establir fitxers comuns que continguin dades de caràcter personal per a la liquidació de sinistres i la col·laboració estadísticoactuària per permetre la tarifació i la selecció de riscos i l'elaboració d'estudis de tècnica asseguradora. La cessió de dades a aquests fitxers no requereix el consentiment previ de l'afectat, però sí la comunicació a aquest de la possible cessió de les seves dades personals a fitxers comuns per als fins assenyalats, amb indicació expressa del responsable, perquè es puguin exercir els drets d'accés, rectificació i cancel·lació que preveu la llei.

També es poden establir fitxers comuns la finalitat dels quals sigui prevenir el frau en l'assegurança sense que calgui el consentiment de l'afectat. No obstant això, en aquests casos és necessari comunicar a l'afectat, en la primera introducció de les seves dades, qui és el responsable del fitxer i les formes d'exercici dels drets d'accés, rectificació i cancel·lació.

En tot cas, les dades relatives a la salut només poden ser objecte de tractament amb el consentiment exprés de l'afectat.

5. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot prohibir la utilització de les pòlisses i tarifes de primes que no compleixin el que disposen els apartats 2 i 3 anteriors. A aquests efectes, s'ha d'instruir el procediment administratiu corresponent en el qual es pot acordar com a mesura provisional la suspensió de la utilització de les pòlisses o les tarifes de primes. Prèviament a la iniciació del procediment administratiu en què s'acordi aquesta prohibició, la Direcció General, també a través d'un procediment administratiu, pot requerir l'entitat asseguradora perquè acomodi les seves pòlisses o tarifes de primes als apartats 2 i 3 d'aquest article. Tot això s'entén sense perjudici de l'aplicació de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, en els termes que s'hi estableixen, a les pràctiques contràries a la llibertat de competència.

6. Els models de pòlisses, les tarifes de primes i les bases tècniques no estan subjectes a autorització administrativa ni han de ser objecte de remissió sistemàtica a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. Tanmateix:

a) Els models de pòlisses d'assegurances de subscripció obligatòria han d'estar a disposició de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en la forma que s'estableixi per reglament.

b) En els contractes d'assegurança sobre la vida les bases tècniques utilitzades per calcular les tarifes i les provisions tècniques han d'estar a disposició de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, per con-

trolar el respecte als principis actuàries, també en la forma que s'estableixi per reglament.

c) La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot requerir la presentació, sempre que ho entengui pertinent, dels models de pòlisses, tarifes de primes i les bases tècniques per controlar si respecten les disposicions tècniques i sobre contracte d'assegurança.

L'exigència continguda en els tres paràgrafs precedents no pot constituir per a l'entitat asseguradora una condició prèvia per exercir la seva activitat.

7. Les entitats asseguradores han de conservar la documentació a què es refereix aquest precepte en el domicili social.

CAPÍTOL III

Intervenció d'entitats asseguradores

SECCIÓ 1a REVOCACIÓ DE L'AUTORITZACIÓ ADMINISTRATIVA

Article 26. *Causas de la revocació i els seus efectes.*

1. El ministre d'Economia i Hisenda revoca l'autorització administrativa concedida a les entitats asseguradores en els casos següents:

a) Si l'entitat asseguradora hi renuncia expressament.

b) Quan l'entitat asseguradora no hagi iniciat l'activitat en el termini d'un any o cessi d'exercir-la durant un període superior a sis mesos. S'equipara a aquesta inactivitat, per manca d'iniciació o cessament d'exercici, la manca d'activitat efectiva en un o diversos rams, en els termes que es determinin per reglament, i la cessió general de la cartera en un o més rams.

c) Quan l'entitat asseguradora deixi de complir algun dels requisits que estableix aquesta Llei per atorgar l'autorització administrativa o incorri en causa de dissolució.

d) Quan l'entitat asseguradora no hagi pogut complir, en el termini fixat, les mesures previstes en un pla de sanejament o de finançament exigits a l'entitat a l'empara de l'article 39.2 b) o c).

e) Quan s'hagi imposat a l'entitat asseguradora la sanció administrativa de revocació de l'autorització, a l'empara de l'article 41.1.a).

2. El Govern pot revocar l'autorització concedida a entitats espanyoles amb participació estrangera majoritària en aplicació del principi de reciprocitat o quan ho aconsellin circumstàncies extraordinàries d'interès nacional. En cap cas és aplicable aquesta causa de revocació a les entitats asseguradores espanyoles en què la participació estrangera majoritària procedeixi de països de l'Espai Econòmic Europeu.

3. Quan es doni alguna de les causes de revocació que preveuen els paràgrafs b), c) o d) de l'apartat 1, el Ministeri d'Economia i Hisenda, abans d'acordar la revocació de l'autorització administrativa, està facultat per concedir un termini, que no pot excedir els sis mesos, perquè l'entitat asseguradora que l'hagi sol·licitat procedeixi a esmenar-la.

4. La revocació de l'autorització administrativa afecta tots els rams en els quals operi l'entitat asseguradora, llevat dels supòsits dels paràgrafs a) i b) de l'apartat 1, en què afecta, segons els casos, els rams a què s'hagi renunciat o aquells a què afecti la inactivitat.

5. La revocació de l'autorització administrativa determina, en tots els casos, la prohibició immediata de la contractació de noves assegurances per l'entitat asseguradora i de l'acceptació de reassurances, així com la liquidació, amb submissió al que disposa l'article 28, de

les operacions d'assegurança dels rams afectats per la revocació. A més, si la revocació afecta tots els rams en els quals opera l'entitat, és procedent la seva dissolució administrativa d'acord amb l'article 27.1.a), sense necessitat de subjectar-se al que disposen els apartats 2 i 3 de l'article 27.

SECCIÓ 2a DISSOLUCIÓ I LIQUIDACIÓ D'ENTITATS ASSEGUADORES

Article 27. Dissolució.

1. Són causes de dissolució de les entitats asseguradores:

a) La revocació de l'autorització administrativa que afecti tots els rams en què opera l'entitat. No obstant això, la revocació no és causa de dissolució quan la mateixa entitat renunciï a l'autorització administrativa i aquesta renúncia estigui motivada únicament per la modificació del seu objecte social per exercir una activitat diferent de les enumerades a l'article 3.1.

b) La cessió general de la cartera de contractes d'assegurança quan afecti tots els rams en els quals opera l'entitat. No obstant això, la cessió de cartera no és causa de dissolució quan en l'escriptura pública de cessió la cedent manifesti la modificació del seu objecte social per exercir una activitat diferent de les enumerades a l'article 3.1.

c) Haver quedat reduït el nombre de socis, en les mútues i cooperatives d'assegurances i en les mutualitats de previsió social, a una xifra inferior al mínim legalment exigible.

d) No fer les derrames passives conforme ho exigeixen els articles 9 i 10.

e) Les causes de dissolució enumerades a l'article 260 del text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre. Tractant-se de mútues d'assegurances i de mutualitats de previsió social, les referències que en aquest precepte es fan a la junta general i al capital social s'han d'entendre fetes a l'assemblea general i al fons mutual, respectivament. No obstant això, són aplicables a les cooperatives d'assegurances les causes de dissolució recollides en la seva legislació específica.

2. La dissolució, llevat del supòsit de compliment del terme fixat en els estatuts, requereix l'acord de la junta o assemblea general. A aquests efectes, els administradors l'han de convocar perquè tingui lloc en el termini de dos mesos des de la concurrència de la causa de dissolució, i qualsevol soci pot requerir els administradors perquè convoquin la junta o assemblea si, segons el seu parer, existeix causa legítima per a la dissolució.

3. En cas que existeixi causa legal de dissolució i la junta o assemblea no sigui convocada o, si ho és, no es dugui a terme, no es pugui aconseguir l'acord o aquest sigui contrari a la dissolució, els administradors estan obligats a sol·licitar la dissolució administrativa de l'entitat en el termini de 10 dies naturals a comptar de la data en què s'hauria d'haver convocat la junta o assemblea d'acord amb l'apartat 2, quan no s'hagi convocat; o des de la data prevista per dur-la a terme, quan no s'hagi constituït; o, finalment, des del dia en què es va dur a terme, quan l'acord de dissolució no es pugui aconseguir o aquest hagi estat contrari a la dissolució.

4. Coneguda pel Ministeri d'Economia i Hisenda la concurrència d'una causa de dissolució, així com l'incompliment pels òrgans socials del que disposen els apartats anteriors, ha de procedir a la dissolució administrativa de l'entitat.

El procediment administratiu de dissolució s'inicia d'ofici o a sol·licitud dels administradors i, després de les al·legacions de l'entitat afectada, el Ministeri d'Economia i Hisenda ha de procedir, si s'escau, a la dissolució admi-

nistrativa de l'entitat, sense que sigui necessari, a aquests efectes, convocar-ne la junta o assemblea general. L'acord de dissolució administrativa ha de contenir la revocació de l'autorització administrativa per a tots els rams en els quals operi l'entitat asseguradora.

5. En tot el que no regulin expressament els apartats anteriors i quan no s'hi oposin, s'han d'aplicar les normes que contenen els articles 261 a 265 del text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre. No obstant això, les cooperatives d'assegurances es regeixen per les regles de dissolució que conté la seva legislació específica.

Article 28. Liquidació d'entitats asseguradores.

1. La liquidació d'una entitat asseguradora espanyola també comprèn la de totes les seves sucursals. Durant el període de liquidació no es poden dur a terme les operacions que defineix l'article 3.1, però els contractes d'assegurança vigents en el moment de la dissolució conserven la seva eficàcia fins a la conclusió del període de l'assegurança en curs, i vencen en el moment esmentat sense possibilitat de pròrroga, sense perjudici de l'opció de venciment anticipat d'acord amb el que preceptua l'apartat 2.d).

2. En la liquidació, i fins a la cancel·lació de la inscripció en el registre administratiu, el Ministeri d'Economia i Hisenda conserva totes les seves competències d'ordenació i supervisió sobre l'entitat en liquidació i, a més, pot adoptar les mesures següents:

a) Acordar la intervenció de la liquidació per salvar els interessos dels assegurats, beneficiaris i perjudicats o d'altres entitats asseguradores. Decidida la intervenció, estan subjectes al control de la intervenció de l'Estat les actuacions dels liquidadors en els termes definits en aquest article, en l'article 39.3, i en les seves disposicions reglamentàries de desplegament.

b) Designar liquidadors o encomanar la liquidació al Consorci de Compensació d'Assegurances en els supòsits enumerats a l'article 14 del text refós de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial decret legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre.

c) Disposar, d'ofici o a petició dels liquidadors, la cessió general o parcial de la cartera de contractes d'assegurança de l'entitat per facilitar la seva liquidació.

d) Determinar la data de venciment anticipat del període de durada dels contractes d'assegurança que integrin la cartera de l'entitat en liquidació, per evitar perjudicis més grans als assegurats, beneficiaris i tercers perjudicats emparats pels dits contractes. Aquesta determinació ha de respectar l'equilibri econòmic de les prestacions en els contractes afectats i ha de tenir lloc amb la publicitat necessària, amb una antelació de 15 dies naturals a la data en què hagi de tenir efecte i, llevat que es donin circumstàncies excepcionals que aconsellin no demorar la data de venciment, simultàniament al compliment pels liquidadors del deure d'informar que els imposa l'apartat 3.c).

3. El règim jurídic del nomenament, de l'actuació i de la responsabilitat dels liquidadors s'ha d'ajustar a les regles següents:

a) Només poden ser liquidadors els que tinguin reconeguda honorabilitat i condicions necessàries de qualificació o experiència professionals per exercir les seves funcions i estiguin subjectes al mateix règim de responsabilitat administrativa que els administradors d'una entitat asseguradora.

b) Quan l'entitat no hagi nomenat liquidadors abans dels 15 dies següents a la dissolució, o quan el nomenament dins d'aquest termini ho sigui sense complir els requisits legals i estatutaris, el ministre d'Economia i

Hisenda pot designar liquidadors o encomanar la liquidació al Consorci de Compensació d'Assegurances.

c) Els liquidadors han de subscriure, juntament amb els administradors, l'inventari i balanç de l'entitat i l'han de sotmetre, en un termini no superior a un mes des del seu nomenament, a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o, si la liquidació és intervinguda, a l'interventor. Han d'informar els creditors sobre la situació de l'entitat, en particular els assegurats quant a si la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha determinat el venciment anticipat del període de durada dels contractes d'assegurança que integren la cartera de l'entitat asseguradora i sobre la seva data, i la forma en què han de sol·licitar el reconeixement dels seus crèdits, mitjançant notificació individual als coneguts i crida als desconeguts a través d'anuncis, aprovats si s'escau per l'interventor, que s'han de publicar en el «Butlletí Oficial del Registre Mercantil», i en dos diaris, almenys, dels de més circulació en l'àmbit d'actuació de l'entitat asseguradora.

Quan el creditor conegut tingui el seu domicili en un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu diferent d'Espanya, la informació anterior s'ha de facilitar en castellà, si bé l'escrit ha de portar, en totes les llengües oficials de la Unió Europea, l'encapçalament «Convocatòria per a la presentació de crèdits. Terminis aplicables» o «Convocatòria per a la presentació d'observacions sobre els crèdits. Terminis aplicables», segons que correspongui. No obstant això, quan el creditor ho sigui per un crèdit d'assegurança, la informació s'ha de facilitar en la llengua oficial o en una de les llengües oficials de l'Estat membre on radiqui el seu domicili.

Els creditors amb domicili en un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu diferent d'Espanya poden presentar els escrits de reclamació de crèdits o d'observacions a aquests en la llengua oficial o en una de les llengües oficials de l'Estat on radiqui el seu domicili, si bé l'escrit ha de portar l'encapçalament «Presentació de crèdits» o, si s'escau, «Presentació d'observacions sobre els crèdits» en castellà.

d) Els liquidadors han d'adoptar les mesures necessàries per ultimar la liquidació en el termini més breu possible, i poden cedir generalment o parcialment la cartera de contractes d'assegurança de l'entitat amb autorització del ministre d'Economia i Hisenda, així com pactar el rescat o la resolució dels contractes d'assegurança. L'alienació dels immobles pot tenir lloc sense subhasta pública quan la liquidació sigui intervinguda o quan, havent estat taxats a aquests efectes pels serveis tècnics de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o per societats de taxació, el preu d'alienació no sigui inferior al de taxació. En un cas i en l'altre, cal l'autorització prèvia de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. La disposició dels béns restants i la realització dels pagaments necessita la conformitat de l'interventor en les liquidacions intervingudes per l'Estat.

e) Quan els liquidadors incompleixin les normes que per a la protecció dels assegurats estableix aquesta Llei o les que regeixen la liquidació, la dificultin o s'endarrereixin, el ministre d'Economia i Hisenda pot acordar la seva destitució i designar nous liquidadors o encomanar la liquidació al Consorci de Compensació d'Assegurances.

f) Fora d'això, els liquidadors han de subjectar la seva actuació al text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre.

4. Durant el període de liquidació, l'entitat pot oferir al ministre d'Economia i Hisenda la remoció de la causa de dissolució i sol·licitar-li la rehabilitació de l'autorització administrativa revocada. La rehabilitació només es pot concedir quan l'entitat compleixi tots els requisits exigits durant el funcionament normal i garanteixi la totalitat dels

drets d'assegurats i creditors, fins i tot els d'aquells els contractes d'assegurança dels quals hagin estat declarats vençuts durant el període de liquidació. Si s'acorda la rehabilitació de l'autorització administrativa revocada, s'ha d'entendre remoguda de ple dret la causa de dissolució, s'ha de cancel·lar la inscripció practicada en el Registre Mercantil d'acord amb l'article 263 del text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, i s'ha de donar a l'acord de rehabilitació la mateixa publicitat que el precepte esmentat imposa per a l'acord de dissolució.

5. Una vegada concloues les operacions de liquidació, el ministre d'Economia i Hisenda ha de declarar extingida l'entitat i s'ha de procedir a cancel·lar els assentaments en el registre administratiu. Per excepció, escau la cancel·lació dels assentaments en aquest registre sense declaració d'extinció de l'entitat, i en aquest moment pot iniciar l'activitat d'acord amb l'objecte social modificat, quan tingui lloc la cessió general de la cartera o la revocació de l'autorització, sempre que, en els dos casos, s'hagi procedit a modificar l'objecte social de l'entitat sense dissoldre-la i prèviament la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions comprovi que s'ha executat la cessió de cartera o s'han liquidat les operacions d'assegurança, respectivament.

La cancel·lació en el registre administratiu, en els supòsits de declaració d'extinció de l'entitat, determina la cancel·lació al seu torn en el Registre Mercantil.

6. La resolució administrativa corresponent o l'acord del qual porti causa la liquidació ha de ser reconegut en el territori dels altres estats membres de l'Espai Econòmic Europeu, de conformitat amb el que prevegi la seva legislació, i produeix efectes en aquests estats tan aviat com ho faci a Espanya.

A aquests efectes, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, en el termini de 10 dies a comptar de l'endemà de la data en què es dicti la resolució o tingui coneixement de l'acord, ha d'informar les autoritats supervisores dels restants estats membres de l'Espai Econòmic Europeu sobre l'existència del procediment i els seus efectes. Igualment, el mateix òrgan ha de publicar en el «Diari Oficial de la Unió Europea» un extracte de la resolució o l'acord, que en tot cas ha d'indicar la competència del Ministeri d'Economia i Hisenda sobre el procediment, que la legislació aplicable a l'esmentat procediment de liquidació és la que contenen aquesta Llei i les seves normes de desplegament, així com la identificació del liquidador o liquidadors nomenats.

Els liquidadors poden desenvolupar la seva actuació en el territori de tots els estats membres de l'Espai Econòmic Europeu, i poden exercir-hi les mateixes funcions i poders que a Espanya. A aquests efectes, és títol suficient per acreditar la condició de liquidador una certificació de la resolució o una còpia legalitzada de l'acord pel qual s'efectuï el seu nomenament.

Així mateix, poden atorgar poders de representació o sol·licitar assistència, quan sigui necessari per dur a terme el procés de liquidació en el territori d'altres estats membres de l'Espai Econòmic Europeu i, en particular, per resoldre les dificultats que puguin trobar els creditors que hi resideixen. En tot cas, les persones que els assisteixin o representin han de tenir reconeguda honorabilitat i complir les condicions necessàries de qualificació o experiència professional per exercir les seves funcions, en els termes de l'article 15 d'aquesta Llei.

És aplicable a la liquidació el que disposen aquesta Llei i les seves normes de desplegament.

7. En tot el que no reguli expressament aquest article, la liquidació i l'extinció d'entitats asseguradores es regeix pel que disposen els articles 266 a 280 del text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial

decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, amb exclusió dels articles 269 i 270.

Article 29. Accions contra entitats asseguradores sotmeses a procediments concursals o en liquidació.

1. En els supòsits de declaració judicial de concurs d'entitats asseguradores, el Consorci de Compensació d'Assegurances, a més d'assumir les funcions que li atribueix l'apartat 2 de l'article 14 del text refós de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial decret legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre, ha de procedir, si s'escau, a liquidar l'import dels béns a què es refereix l'article 59.3 d'aquesta Llei, únicament a l'efecte de distribuir-lo entre els assegurats, beneficiaris i tercers perjudicats; això sense perjudici del dret d'aquells en el procediment concursal.

2. En els supòsits d'entitats asseguradores dissoltes administrativament, no es poden inscriure en els registres públics drets reals de garantia ni anotar-se manaments judicials o provisions administratives d'embargament des de la data de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de l'ordre ministerial de dissolució, sense perjudici de l'efectivitat dels crèdits que, si s'escau, es pretenguin garantir amb les inscripcions o anotacions esmentades.

Els encarregats dels registres han de fer constar amb una nota marginal el fet de la dissolució i el tancament del foli registral en els actes a què es refereix el paràgraf anterior. Si s'acorda rehabilitar l'autorització administrativa revocada, s'ha de cancel·lar la nota marginal esmentada.

3. En els supòsits de liquidació intervinguda pel Ministeri d'Economia i Hisenda, les accions individuals exercides pels creditors, abans de començar la liquidació o durant la liquidació, poden continuar fins al pronunciament de sentència ferma, però la seva execució queda suspesa i el crèdit que, si s'escau, declari la sentència a favor seu s'ha de liquidar conjuntament amb els dels altres creditors. No obstant això, transcorregut un any des que la sentència esdevingui ferma, la suspensió queda alçada automàticament sense necessitat de declaració ni resolució, sigui quin sigui l'estat en què estigui la liquidació.

El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable a les accions en l'exercici de drets reals sobre béns situats fora del territori espanyol, que es regeixen per la seva legislació específica, ni a les accions en l'exercici d'un dret real de garantia que es regeixi per una llei diferent de l'espanyola.

Article 30. Procediments concursals.

1. Dictada per l'òrgan jurisdiccional competent una interlocutòria de declaració de concurs respecte d'una entitat asseguradora, l'òrgan esmentat ha de procedir immediatament a notificar-ho a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, la qual, en els 10 dies següents, ha d'informar les autoritats supervisores dels altres estats membres de l'Espai Econòmic Europeu sobre l'existència del procediment i els seus efectes. Així mateix, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de procedir a publicar en el «Diari Oficial de la Unió Europea» un extracte de les resolucions en què s'ha d'indicar, en tot cas, l'òrgan jurisdiccional competent i l'aplicació al procediment de la legislació espanyola.

2. S'han d'observar, en tot cas, les normes de dret internacional privat que preveu la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

Tractant-se de creditors coneguts que tinguin el seu domicili en un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu diferent d'Espanya, han de ser informats sobre la forma en què han de sol·licitar el reconeixement dels seus crèdits de conformitat amb el que preveu l'article 28.3.c)

d'aquesta Llei i poden presentar els escrits de reclamació de crèdits o d'observacions a aquests en la forma a què es refereix el mateix article.

3. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot sol·licitar al jutge del concurs informació sobre l'estat i l'evolució dels procediments concursals que afectin entitats asseguradores.

SECCIÓ 3a LIQUIDACIÓ PEL CONSORCI DE COMPENSACIÓ D'ASSEGURANCES

Article 31. Actuació del Consorci de Compensació d'Assegurances en la liquidació d'entitats asseguradores.

El Consorci de Compensació d'Assegurances (d'ara endavant, el Consorci) assumeix la condició de liquidador de les entitats asseguradores enumerades a l'article 7.1 d'aquesta Llei en els termes que estableix l'article 14 de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial decret legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre.

Article 32. Normes generals de liquidació.

1. En les liquidacions que se li encomanin, el Consorci substitueix tots els òrgans socials de l'entitat asseguradora afectada. En conseqüència, no escau la realització de les juntes o assemblees ordinàries o extraordinàries d'accionistes, mutualistes o cooperativistes de l'entitat.

Les delegacions i els apoderaments que confereixi han de constar en escriptura pública.

No obstant això, els recursos administratius i contenciosos administratius interposats per l'entitat asseguradora contra els actes d'ordenació i supervisió del Ministeri d'Economia i Hisenda abans que el Consorci hagi assumit la liquidació poden ser continuats pels administradors i pels socis que tinguin una participació significativa en el seu propi nom, com a titulars d'un interès directe, si es personen a aquests efectes davant l'òrgan administratiu o jurisdiccional en el termini d'un mes des de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de l'encàrrec de la liquidació al Consorci.

2. El Consorci, quan sigui procedent, ha d'instar l'exigència de responsabilitats de tota índole en què hagin pogut incórrer els que van ocupar càrrecs d'administració o direcció de l'entitat asseguradora en liquidació. En cap cas ni circumstància el Consorci, els seus òrgans, representants o apoderats s'han de considerar deutors ni responsables de les obligacions i responsabilitats que incumbeixin a l'asseguradora la liquidació de la qual se li encomana o als seus administradors.

3. En cas d'insolvència de l'entitat asseguradora, el Consorci no està obligat a sol·licitar la declaració judicial de concurs. Així mateix, s'han de tenir per vençuts, a la data de publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de la resolució administrativa per la qual se li encomani la liquidació, els deutes pendents de l'asseguradora, sense perjudici del descompte corresponent si se'n fa el pagament abans del temps prefixat en l'obligació, i deixen de meritjar interessos tots els deutes de l'asseguradora, llevat dels crèdits hipotecaris i pignoratius, fins on arribi la garantia respectiva.

4. La intervenció de l'Estat cessa en les liquidacions intervingudes en el moment que la liquidació s'encomani al Consorci.

Article 33. Beneficis de la liquidació.

1. Amb càrrec als recursos del Consorci afectes a la seva activitat liquidadora i amb la finalitat de millorar i aconseguir una satisfacció més ràpida dels drets dels assegurats, beneficiaris i tercers perjudicats, incloses les

administracions públiques que tinguin aquesta condició, el Consorci pot oferir-los l'adquisició per cessió dels seus crèdits, i se'ls han d'abonar les quantitats que els correspondrien en proporció al previsible haver líquid resultant, tenint en compte, únicament a aquests efectes, les normes següents:

a) S'han d'incorporar a l'actiu la totalitat dels béns i crèdits, inclosos si s'escau els interessos, en els quals el Consorci pugui apreciar la titularitat de l'asseguradora en liquidació, encara que sobre aquests estiguin pendents o s'hagin d'iniciar actuacions judicials o extrajudicials per mantenir-los en el patrimoni de l'entitat o reintegrar-los-hi.

b) Les inversions materials i financeres s'han de valorar per la quantia que resulti superior de les dues següents: el preu d'adquisició més l'import de les millores efectuades sobre aquelles, incrementats en les regulacions i actualitzacions legalment possibles, o el valor de realització.

c) No s'ha de tenir en compte l'ordre de prelación de crèdits ni les despeses de liquidació anticipades pel Consorci.

En cap cas no és aplicable aquesta mesura als crèdits a favor de les asseguradores.

2. Així mateix, també amb càrrec als seus propis recursos, el Consorci pot satisfer anticipadament els crèdits dels treballadors derivats de salaris i indemnitzacions per acomiadament compresos a l'article 32.1 i 3 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març; i, si s'escau, les indemnitzacions que se'ls deguin com a conseqüència de l'extinció de les relacions laborals.

L'adquisició per cessió dels crèdits a què es refereix l'apartat 1 i els avançaments a què es refereix aquest apartat no suposen, en cap cas, assumptió dels deutes de l'entitat asseguradora en liquidació per part del Consorci.

La cessió dels crèdits esmentats i aquests avançaments, sigui quina sigui la quantitat satisfeta, abasta l'import total d'aquells i en idèntic ordre de preferència que els correspongui. Els seus titulars no poden formular cap reclamació per aquest concepte; tampoc no poden efectuar reclamació contra el Consorci els titulars d'aquests crèdits que optin per no acceptar l'oferta formulada pel Consorci, els quals mantenen la titularitat dels seus crèdits i s'han d'atenir a la liquidació.

3. El Consorci pot satisfer anticipadament, amb càrrec als recursos de l'entitat asseguradora en liquidació, els crèdits dels treballadors corresponents a salaris dels últims 30 dies de treball, amb la limitació de l'article 32.1 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març; i, en segon terme, els crèdits dels creditors amb dret real en els termes i per l'ordre establerts a la legislació hipotecària. Si no s'arriba a la satisfacció d'aquests crèdits, els creditors, per cobrar l'import no satisfet, tenen en la liquidació la preferència que els correspongui segons la naturalesa del seu crèdit.

4. Quan l'entitat asseguradora en liquidació estigui en situació d'insolvència, si la junta de creditors aprova el pla de liquidació, la recuperació pel Consorci de les despeses de liquidació queda condicionada al fet que siguin totalment satisfetes les altres reconegudes en la liquidació.

5. En els supòsits en què correspongui al Consorci indemnitzar d'acord amb els paràgrafs c) a f) de l'article 11.1 del text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre, així com en qualsevol altre supòsit en què la legislació vigent determini la responsabilitat subsidiària del Consorci perquè l'entitat asseguradora corresponent està subjecta a un procediment concursal, intervinguda en la seva liquidació o s'ha encomanat la liquidació al mateix Consorci,

el que disposa l'apartat 1 d'aquest article quant als crèdits de tercers perjudicats s'aplica únicament a la part d'aquests crèdits que excedeixi la que correspongui abonar al Consorci en virtut de la responsabilitat subsidiària. El que disposen els apartats 2 i 3 sobre els crèdits dels treballadors només afecta la part dels dits crèdits que excedeixi la que correspon abonar al Fons de Garantia Salarial.

Article 34. *Procediment de liquidació.*

El procediment de liquidació pel Consorci s'ha d'ajustar al que disposa l'article 28.3, amb les peculiaritats següents:

a) Encomanada la liquidació al Consorci, tots els creditors estan subjectes al procediment de liquidació per part d'aquest i ni els creditors ni l'entitat asseguradora no poden sol·licitar la declaració de concurs, sense perjudici que les accions de tota índole exercides davant els tribunals contra l'asseguradora, anteriors a la dissolució o durant el període de liquidació, continuïn la tramitació fins a obtenir sentència o resolució judicial ferma. Però l'execució de la sentència, dels embargaments preventius, administracions judicialment acordades i altres mesures cautelars adoptades per l'autoritat judicial, la de la interlocutòria que despatxi l'execució en el procediment executiu, els procediments judicials sumaris i executius extrajudicials sobre béns hipotecats o pignorats que estiguin en territori espanyol, així com l'execució de les provisions administratives de constrenyiment, queden en suspens des de l'encàrrec de la liquidació al Consorci i durant la tramitació per aquest del procediment liquidador.

Si el pla de liquidació formulat pel Consorci no és aprovat en junta de creditors o ratificat per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, el Consorci queda plenament legitimat per sol·licitar la declaració de concurs de l'entitat afectada, i ho ha de fer immediatament.

2. Quan la liquidació de l'entitat asseguradora sigui encomanada al Consorci posteriorment a la dissolució de l'asseguradora, ha de subscriure o comprovar, segons que correspongui, en unió dels administradors i liquidadors, si se n'han nomenat, l'inventari i balanç de l'entitat en el termini d'un mes des que hagi assumit la liquidació, sense que l'hagi de sotmetre a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ni a l'interventor, ni estar subjecta a l'obligació que imposa l'article 273 del text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre.

3. En el compliment del deure d'informació als creditors, s'ha de fer constància expressa a l'especial circumstància que la liquidació ha estat assumida pel Consorci. Així mateix, des del moment en què tingui coneixement de l'existència de crèdits laborals o presumeixi la possibilitat que existeixen, ho ha de comunicar al Fons de Garantia Salarial, comunicació que produeix els efectes de la citació a què es refereix l'apartat 3 de l'article 33 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març.

4. Fins a la ratificació per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions del pla de liquidació, el Consorci no pot fer pagament dels seus crèdits als creditors de l'entitat asseguradora, llevat del que disposa l'article anterior. Les despeses que siguin necessàries per a la liquidació s'han de satisfer amb càrrec als recursos propis del Consorci.

5. L'alienació dels immobles de l'entitat asseguradora en liquidació pot tenir lloc sense subhasta pública i no necessita autorització de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

6. El Consorci ha de formular el pla de liquidació en el termini més breu possible. Abans que transcorri el termini de nou mesos des que hagi assumit les seves funcions liquidadores, ha d'haver procedit a executar les mesures que preveu l'article 33, en el cas d'haver-les adoptat; només per causes justificades, degudament acreditades davant la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, pot superar el dit termini.

Article 35. *Pla de liquidació.*

El pla de liquidació ha de comprendre una informació sobre les mesures adoptades d'acord amb els apartats 1, 2 i 3 de l'article 33, el balanç i la llista provisional de creditors. L'actiu del balanç ha d'estar constituït en metàl·lic, llevat que, tractant-se de béns immobles, no hagi considerat procedent la seva alienació i, tractant-se de crèdits, aquests siguin litigiosos, de manera que sigui presumible que esperar un pronunciament judicial ferm endarreriria notablement la liquidació. La llista provisional de creditors s'ha de formular d'acord amb l'ordre de prelación de l'article 59 d'aquesta Llei i per la quantia que correspongui a cadascun d'ells. A més, si del balanç es desprèn la solvència de l'entitat asseguradora, ha d'incorporar la relació de socis. Finalment, el pla de liquidació ha de contenir la proposta respecte de l'import que, d'acord amb l'actiu i passiu del balanç i l'ordre de prelación de crèdits, s'hagi de satisfer a cadascun dels creditors i, en el cas de solvència de l'entitat, als socis i, si escau, d'adjudicació de béns immobles i crèdits litigiosos.

Article 36. *Junta general de creditors.*

1. Simultàniament a la formulació del pla de liquidació, el Consorci ha de convocar la junta general de creditors amb una antelació no inferior a un mes ni superior a dos. Els ha de citar mitjançant una notificació personal i ha de donar a la convocatòria la publicitat que, d'acord amb les circumstàncies del cas, consideri pertinent. És aplicable el que preveu l'article 28.3.c) quant a forma de comunicació i publicitat als creditors que tinguin el domicili en un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu diferent d'Espanya. Fins al dia assenyalat per dur a terme la junta, els creditors o els seus representants poden examinar el pla de liquidació. Fins als 15 dies abans de l'assenyalat per a la junta, es pot sol·licitar l'exclusió o la inclusió de crèdits, així com la impugnació de la quantia dels inclosos mitjançant un escrit adreçat al Consorci, o per compareixença davant aquest organisme, designant els documents de la liquidació o presentant la documentació de què es vulgui valer el sol·licitant en justificació del seu dret. El Consorci ha de resoldre sobre cada reclamació sense recurs ulterior, sense perjudici del dret d'impugnació a què es refereix l'apartat 4 d'aquest article, i ha de formular la llista definitiva de creditors.

2. La junta s'ha de fer el dia, a l'hora i en el lloc assenyalats en la convocatòria, i pot continuar els dies consecutius que siguin necessaris, i l'ha de presidir un delegat del Consorci. Hi poden concórrer, personalment o per mitjà d'un representant, tots els creditors inclosos a la llista definitiva. La junta de creditors queda legalment constituïda si els crèdits dels concurrents i representats sumen, almenys, tres cinquens del passiu del deutor en primera convocatòria i sigui quin sigui el nombre dels crèdits concurrents i representats en segona convocatòria; entre l'una i l'altra hi ha d'haver, almenys, 24 hores. Declarada legalment constituïda la junta pel representant del Consorci, la sessió ha de començar amb la lectura del pla de liquidació i s'ha de procedir al debat i a la votació ulterior sobre el pla. S'entén aprovat el pla de liquidació sempre que hi votin a favor creditors els crèdits dels quals importin més de la meitat de l'import dels crèdits presents

i representats, tant en primera com en segona convocatòria, i queden obligats tots els creditors per aquell, sense que cap tingui dret d'abstenció, i és aplicable a la hisenda pública creditora el que disposa l'article 10.2 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària. S'extingeixen els crèdits en la part que excedeixin els imports reconeguts per ser satisfets en aquest pla; tractant-se de crèdits tributaris, únicament queden extingides les responsabilitats de l'entitat asseguradora, i subsisteixen en els seus propis termes els crèdits respecte de la resta de responsables tributaris.

3. Si el pla de liquidació no és aprovat en junta general de creditors, el Consorci ha de sol·licitar la declaració judicial de concurs. La mateixa sol·licitud es pot formular en qualsevol moment del període de liquidació anterior a la junta de creditors quan consideri que, ateses les circumstàncies concurrents en l'entitat asseguradora la liquidació de la qual té encomanada, poden sofrir un perjudici greu els crèdits dels creditors si no té lloc la declaració judicial de concurs.

4. Dins els vuit dies següents a la realització de la junta, els creditors que no hi hagin concorregut o que, concorregut-hi, hagin discordat del vot de la majoria o que hagin estat eliminats pel Consorci de la llista definitiva a què es refereix l'apartat 1, poden impugnar judicialment el pla de liquidació. La impugnació només es pot fundar en les següents causes:

a) Defectes en les formes prescrites per a la convocatòria, la realització, la deliberació i l'adopció d'acords de la junta de creditors.

b) Manca de personalitat o representació en algun dels votants, inclusió o exclusió indeguda de crèdits o figurar a la llista definitiva de creditors amb quantitat superior o inferior a la que es consideri justa, sempre que en qualsevol d'aquests casos l'estimació de la pretensió influeixi decisivament en la formació de la majoria.

c) Error en l'estimació de l'actiu o en la prelación de crèdits per part del Consorci.

En tota la resta, la impugnació del pla de liquidació s'ha d'ajustar al que disposa la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, per a l'oposició a l'aprovació del conveni.

5. Transcorregut el termini assenyalat a l'apartat anterior sense que s'hagi formulat oposició, o una vegada dictada sentència ferma que la resolgui, i ajustat, si s'escau, el pla de liquidació a aquesta, el Consorci ha d'elevat el pla de liquidació a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, que ha de dictar resolució per la qual es ratifica el pla. La ratificació produeix els efectes que preveuen per a la resolució judicial els apartats 6 i 7 de l'article 33 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, si d'aquest pla es dedueix la insolvència de l'asseguradora.

6. El Consorci ha de procedir a pagar els crèdits en execució del pla de liquidació ratificat. Si s'escau, ha de procedir a repartir i dividir l'haver social d'acord amb els estatuts i les disposicions específiques aplicables a l'entitat asseguradora i, subsidiàriament, conforme amb el que disposen els articles 276 i 277 del text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, però la consignació en dipòsit de les quotes no reclamades ha de tenir lloc en el mateix Consorci, a disposició dels seus legítims propietaris durant un termini de cinc anys, transcorregut el qual sense que hagin estat reclamades s'han d'ingressar en el Tresor Públic.

7. Si, com a conseqüència del desfasament temporal entre l'aprovació en junta general de creditors del pla de liquidació i el pagament efectiu dels crèdits als creditors, i si s'escau, la divisió de l'haver social entre els socis, resulta un romanent, aquest s'ha d'incorporar al patri-

moni del Consorci als efectes que preveu l'apartat següent.

8. Els crèdits reconeguts per sentència ferma notificada al creditor en una data posterior a la realització de la junta general de creditors els ha de satisfer el Consorci amb el romanent a què es refereix l'apartat anterior i, si no, amb els seus propis recursos en els mateixos termes que li haurien correspost si hagués estat inclòs en el pla de liquidació.

Article 37. Avançament de despeses de liquidació i satisfacció de crèdits.

1. Si l'entitat asseguradora ha estat declarada judicialment en concurs i no té la liquiditat necessària, el Consorci pot anticipar les despeses que siguin necessàries, amb càrrec als seus propis recursos, per al desenvolupament adequat del procediment concursal. No obstant això, el pagament dels drets de procuradors i honoraris de lletrats ha de ser per compte de les parts que els designin, sense que escaigui que el Consorci ho avanci.

Si es formula proposta de conveni amb els creditors i aquest és aprovat, la recuperació pel Consorci de les despeses de liquidació queda condicionada al fet que siguin totalment satisfetes les altres reconegudes en la liquidació.

2. En cas de concurs, és aplicable el que disposa l'article 33 d'aquesta Llei.

SECCIÓ 4a MESURES DE CONTROL ESPECIAL

Article 38. Mesures de garantia de la solvència futura de les entitats asseguradores.

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot adoptar les mesures que conté l'apartat 2 d'aquest article quan concorrin circumstàncies, deduïdes de comprovacions efectuades per l'Administració, que puguin posar en perill la solvència futura de l'entitat o puguin suposar una amenaça per als interessos dels assegurats o el compliment futur de les obligacions concretes, com a conseqüència d'una selecció inadequada de riscos, l'aplicació de tarifes de primes insuficients, l'existència de desviacions significatives de la sinistralitat, la inadequació de la política de reassegurança o de qualsevol altra causa que pugui generar en el futur una situació greu de desequilibri o de debilitat financera.

2. Les mesures de garantia de la solvència futura de les entitats asseguradores poden consistir a:

a) Exigir a l'entitat asseguradora un pla de recuperació financera per garantir i preveure la seva solvència futura, que ha de ser sotmès a l'aprovació de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. El pla ha de contenir, com a mínim, indicacions i justificacions per als pròxims tres exercicis relatives a: les estimacions de les despeses de gestió, especialment les comissions i les despeses generals corrents; estimacions detallades dels ingressos i de les despeses relatius a les operacions d'assegurança directa, a les acceptacions en reassegurança i a les cessions en reassegurança; els balanços de situació previstos; estimacions dels recursos financers amb els quals es pretengui cobrir els compromisos concrets i el marge de solvència obligatori, i la política global de reassegurança.

b) Exigir que l'entitat asseguradora disposi d'un marge de solvència superior al resultant de l'aplicació del que disposen les normes de desplegament reglamentari d'aquesta Llei, que garanteixi el compliment en el futur dels requisits de solvència de l'entitat. A aquests efectes, la quantia mínima del marge de solvència de què s'ha de disposar és la que determini la Direcció General

d'Assegurances i Fons de Pensions i s'ha de basar en el pla de recuperació financera que sigui aprovat a l'entitat.

3. L'adopció de les mesures de garantia de la solvència futura de les entitats asseguradores a què es refereix aquest article s'ha de tramitar de conformitat amb el que disposa l'apartat 5 de l'article 39 d'aquesta Llei.

Article 39. Mesures de control especial.

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot adoptar les mesures de control especial que conté aquest article quan les entitats asseguradores es trobin en alguna de les situacions següents:

a) Dèficit superior al cinc per cent en el càlcul de cadascuna de les provisions tècniques individualment considerades, llevat de la provisió tècnica de prestacions, que és del 15 per cent; així mateix, dèficit superior al 10 per cent en la cobertura de les provisions tècniques.

b) Insuficiència del marge de solvència.

c) Que el marge de solvència no arribi al fons de garantia mínim.

d) Pèrdues acumulades en una quantia superior al 25 per cent del seu capital social o fons mutual desembosats.

e) Dificultats financeres o de liquiditat que hagin determinat demora o incompliment en els seus pagaments.

f) Impossibilitat manifesta de realitzar el fi social o paralització dels òrgans socials, de manera que resulti impossible el seu funcionament.

g) Situacions de fet, deduïdes de comprovacions efectuades per l'Administració, que posin en perill la seva solvència, els interessos dels assegurats o el compliment de les obligacions concretes, així com la manca d'adequació de la seva comptabilitat al pla de comptabilitat de les entitats asseguradores o irregularitat de la comptabilitat o administració en termes tals que impedeixin o dificultin notablement conèixer la verdadera situació patrimonial de l'entitat asseguradora.

Es poden adoptar les mateixes mesures de control especial sobre les entitats dominants de grups consolidables d'entitats asseguradores i sobre les mateixes entitats asseguradores que formin part del grup quan aquest es trobi en alguna de les situacions descrites en els paràgrafs a), b), c), e), f) i g).

2. Amb independència de la sanció administrativa que, si s'escau, escaigui imposar, les mesures de control especial poden consistir a:

a) Prohibir la disposició dels béns que es determinin de l'entitat asseguradora. Aquesta mesura es pot adoptar quan l'entitat incorri en qualsevol de les situacions descrites en els paràgrafs a) i c) a g) de l'apartat 1 anterior i també, si la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions considera que la posició financera de l'entitat asseguradora seguirà deteriorant-se, en els supòsits del paràgraf b) del mateix apartat 1. Es pot completar aquesta mesura amb les següents:

1a El dipòsit dels valors i altres béns mobles o l'administració dels béns immobles per una persona acceptada per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

2a Les necessàries perquè la prohibició de disposar tingui eficàcia davant de tercers mitjançant la notificació a les entitats de crèdit dipositàries d'efectiu o de valors i l'anotació preventiva de la prohibició de disposar en els registres públics corresponents; als efectes esmentats, és títol la resolució de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en la qual s'acordi la prohibició de disposar. Durant la vigència de l'anotació preventiva no es poden inscriure en els registres públics drets reals de

garantia ni anotar-se manaments judicials o provisions administratives d'embarquement.

3a La sol·licitud a les autoritats supervisores dels restants estats membres de l'Espai Econòmic Europeu que adoptin sobre els béns de l'entitat asseguradora situats en el seu territori les mateixes mesures que la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions hagi adoptat.

b) Exigir a l'entitat asseguradora un pla de sanejament per restablir la seva situació financera, en el supòsit que preveu el paràgraf b) de l'apartat 1, que ha de ser sotmès a l'aprovació de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

c) Exigir a l'entitat asseguradora un pla de finançament a curt termini, que també ha de ser sotmès a l'aprovació de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, en el supòsit del paràgraf c) del mateix apartat 1.

d) A més, en tots els supòsits d'adopció de mesures de control especial i per tal de salvaguardar els interessos dels assegurats, pot adoptar conjuntament o separadament qualsevol de les mesures següents:

1a Suspendre la contractació de noves assegurances o l'acceptació de reassegurança.

2a Prohibir la pròrroga dels contractes d'assegurança signats per l'entitat asseguradora en tots o en alguns dels rams. A aquests efectes, l'entitat asseguradora ha de comunicar per escrit als assegurats la prohibició de la pròrroga del contracte en el termini de 15 dies naturals des que rebí la notificació d'aquesta mesura de control especial; en aquest cas, el termini que preveu el paràgraf segon de l'article 22 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança, queda reduït a 15 dies naturals. Amb independència de la comunicació per escrit als assegurats, la resolució per la qual s'adopti aquesta mesura s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i en el «Diari Oficial de la Unió Europea».

3a Prohibir a l'entitat asseguradora que, sense autorització prèvia de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, pugui realitzar els actes de gestió i disposició que es determinin, distribuir dividendes, derrames actives i retorns, contractar noves assegurances o admetre nous socis.

4a Prohibir l'exercici de l'activitat asseguradora a l'estranger, quan aquesta activitat contribueixi al fet que l'entitat asseguradora es trobi en alguna de les situacions que descriu l'apartat 1 anterior.

5a Exigir a l'entitat asseguradora un pla de rehabilitació en el qual proposi les adequades mesures administratives, financeres o d'un altre ordre, formuli previsió dels resultats i fixi els terminis per a la seva execució, a fi de superar la situació que va donar origen a aquesta exigència. Ha de ser sotmès a l'aprovació de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

6a Ordenar al conseller delegat o càrrec similar d'administració que doni a conèixer als altres òrgans d'administració la resolució administrativa adoptada i, si s'escau, l'acta d'inspecció.

7a Convocar els òrgans d'administració o la junta o assemblea general de l'entitat asseguradora, i designar la persona que hagi de presidir la reunió i donar compte de la situació.

8a Substituir provisionalment els òrgans d'administració de l'entitat.

3. Com a mesura de control especial complementària de les anteriors, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot acordar la intervenció de l'entitat asseguradora per garantir el seu correcte compliment.

Els actes i acords de qualsevol òrgan de l'entitat asseguradora que s'adoptin a partir de la data de la notificació de la resolució que acordí la intervenció administrativa i que afectin les mesures de control especial damunt

esmentades o hi tinguin relació no són vàlids ni es poden portar a efecte sense l'aprovació expressa dels interventors designats. S'exceptua d'aquesta aprovació l'exercici d'accions o recursos per l'entitat intervinguda contra els actes administratius d'ordenació i supervisió o en relació amb l'actuació dels interventors.

Els interventors designats estan facultats per revocar tots els poders o delegacions que hagin estat conferits per l'òrgan d'administració de l'entitat asseguradora o pels seus apoderats abans de la data de publicació de l'acord. Adoptada aquesta mesura, els interventors han de procedir a exigir la devolució dels documents on constin els apoderaments, així com a promoure la inscripció de la seva revocació en els registres públics corresponents.

4. La substitució provisional dels òrgans d'administració de l'entitat asseguradora s'ha d'ajustar al següent:

a) La resolució administrativa ha de designar la persona o les persones que hagin d'actuar com a administradors provisionals i indicar si ho han de fer de forma mancomunada o solidària. La resolució, de caràcter immediatament executiu, s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i s'ha d'inscriure en els registres públics corresponents, inclosos, si s'escau, els existents a la resta d'estats membres de l'Espai Econòmic Europeu, publicació que determina l'eficàcia de la resolució davant tercers. S'ha de subjectar a requisits i efectes idèntics la substitució d'administradors provisionals quan calgui procedir a fer-ho.

b) Els administradors provisionals han de complir els requisits exigits per l'article 15.

c) Els administradors provisionals tenen el caràcter d'interventors, amb les facultats exposades a l'apartat 3, respecte dels actes i acords de la junta o l'assemblea generals de l'entitat asseguradora.

d) L'obligació de formular els comptes anuals de l'entitat asseguradora i l'aprovació d'aquests i de la gestió social poden quedar en suspens, per un termini no superior a un any a comptar del venciment del termini legalment establert a l'efecte, si la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, a sol·licitud dels administradors provisionals, considera que no hi ha dades o documents fiables i complets per a això.

e) Acordat per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions el cessament de la mesura de substitució provisional dels òrgans d'administració de l'entitat, els administradors provisionals han de procedir a convocar immediatament la junta o assemblea general de l'entitat asseguradora, en la qual s'ha de nomenar el nou òrgan d'administració. Fins a la presa de possessió d'aquest òrgan, els administradors provisionals han de seguir exercint les seves funcions.

f) Els administradors provisionals poden desenvolupar la seva actuació en el territori de tots els estats membres de l'Espai Econòmic Europeu, i poden exercir-hi les mateixes funcions i poders que a Espanya. A aquests efectes, és títol suficient per acreditar la condició d'administrador una certificació de la resolució per la qual s'acordí el seu nomenament. Així mateix, poden atorgar poders de representació o sol·licitar assistència, quan sigui necessari per dur a terme l'execució en el territori d'altres estats membres de l'Espai Econòmic Europeu de les mesures adoptades i, en particular, per resoldre les dificultats que puguin trobar els creditors que hi resideixen. En tot cas, les persones que els assisteixin o representin han de tenir reconeguda honorabilitat i complir les condicions necessàries de qualificació o experiència professional per exercir les seves funcions, en els termes de l'article 15 d'aquesta Llei.

5. L'adopció de mesures de control especial s'ha de fer en un procediment administratiu tramitat d'acord amb les normes comunes o les del procediment d'ordenació i

supervisió per inspecció, segons que correspongui, amb les següents peculiaritats en els dos casos:

a) Sols es tramita un procediment per cada entitat asseguradora de manera que, si s'han adoptat mesures de control especial sobre una entitat asseguradora i és necessari, en virtut de comprovacions o inspeccions ulteriors, acordar noves mesures, substituir o deixar sense efecte, totalment o parcialment, les ja adoptades, la ratificació o cessació d'aquestes últimes, si escau, s'han d'incorporar a la resolució en la qual s'adoptin les noves mesures de control especial.

b) Iniciat el procediment d'adopció de mesures de control especial, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot adoptar, com a mesures provisionals, les enumerades en els paràgrafs a) i d) de l'apartat 2 d'aquest article, sempre que es donin els requisits de l'article 72 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

c) Excepcionalment, es pot prescindir de l'audiència de l'entitat asseguradora afectada quan aquest tràmit origini un retard tal que comprometi greument l'efectivitat de la mesura adoptada, els drets dels assegurats o els interessos econòmics afectats. En aquest cas, la resolució que adopti la mesura de control especial ha d'expressar les raons que van motivar la urgència de la seva adopció i aquesta mesura ha de ser ratificada o deixada sense efecte en un procediment tramitat amb audiència de l'interessat.

6. Les mesures de control especial s'han de deixar sense efecte per resolució de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions quan hagin cessat les situacions que en van determinar l'adopció d'acord amb l'apartat 1 d'aquest article i, a més, quedin degudament garantits els drets dels assegurats, beneficiaris i tercers perjudicats.

7. En els casos d'incompliment de les mesures de control especial i sense perjudici del que disposa l'apartat 4 d'aquest article, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot donar-los publicitat, amb l'audiència prèvia de l'entitat interessada.

A més, és aplicable als actes de l'entitat asseguradora amb vulneració de les mesures de control especial el que disposa l'apartat 2 de l'article 4.

8. En tots els casos en què, a l'empara del que disposa aquesta Llei, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions procedeixi a la designació d'administradors provisionals o interventors, es pot arribar a la compulsió directa sobre les persones per prendre possessió de les oficines, llibres i documents corresponents o per examinar aquests últims.

9. Adoptada per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, d'acord amb el que preveuen els apartats anteriors, alguna de les mesures que preveuen els paràgrafs a), b) i c) de l'apartat 2 o l'apartat 2.d).2a, 5a i 8a, la que preveu l'apartat 3, així com la relativa a la prohibició de distribuir dividendes, derrames actives o retorns, aquella produeix efectes, de conformitat amb el que preveu la seva legislació, en tots els estats membres de l'Espai Econòmic Europeu. A aquests efectes i sense perjudici del que preveuen el paràgraf a) de l'apartat 2 anterior i l'apartat 3 de l'article 51, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'informar les autoritats supervisores dels restants estats membres de l'Espai Econòmic Europeu de l'acord pel qual s'adopti la mesura i els seus efectes en el termini de 10 dies a comptar de l'adopció.

Aquestes mesures es regeixen pel que disposen aquesta Llei i les seves normes de desplegament.

SECCIÓ 5a RÈGIM D'INFRACCIONS I SANCIONS

Article 40. *Infraccions administratives.*

1. Les entitats asseguradores, incloses les dominants de grups consolidables d'entitats asseguradores en els termes definits a l'article 20, les entitats que, si s'escau, hagin de formular i aprovar els comptes i els informes consolidats d'aquests grups, així com les persones físiques o entitats que siguin titulars de participacions significatives o ocupin càrrecs d'administració o direcció en qualsevol de les entitats anteriors, i els liquidadors d'entitats asseguradores, que infringeixin normes d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, incorren en responsabilitat administrativa sancionable d'acord amb el que disposen els articles següents.

Es consideren:

a) Càrrecs d'administració, els administradors o membres dels òrgans col·legiats d'administració i els càrrecs de direcció, els seus directors generals o assimilats. S'entenen per tals les persones que exerceixin a l'entitat funcions d'alta direcció sota la dependència directa del seu òrgan d'administració, de comissions executives o de consellers delegats d'aquell.

b) Normes d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, les compreses en aquesta Llei i en les seves disposicions reglamentàries de desplegament i, en general, les que figurin en lleis de caràcter general que continguin preceptes específicament referits a les entitats asseguradores i d'observança obligatòria per a aquestes entitats.

2. Les infraccions de normes d'ordenació i supervisió de les assegurances privades es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

3. Tenen la consideració d'infraccions molt greus:

a) L'exercici d'activitats alienes al seu objecte exclusiu legalment determinat, llevat que tingui un caràcter merament ocasional o aïllat.

b) La realització d'actes o operacions prohibits per normes d'ordenació i supervisió amb rang de llei o amb incompliment dels requisits que hi estan establerts, llevat que tingui un caràcter merament ocasional o aïllat.

c) El defecte en el marge de solvència en una quantia superior al cinc per cent de l'import corresponent i qualsevol insuficiència en el fons de garantia.

d) El defecte en el càlcul o la insuficiència de les inversions per a cobertura de les provisions tècniques en una quantia superior al 10 per cent.

e) El fet de no tenir la comptabilitat exigida legalment o de portar-la amb anomalies substancials que impedeixin o dificultin notablement conèixer la situació econòmica, patrimonial i financera de l'entitat, així com incomplir l'obligació de sotmetre els seus comptes anuals a auditoria de comptes de conformitat amb la legislació vigent.

f) L'adquisició o l'increment de participació significativa en una entitat asseguradora incomplint el que disposa l'article 22.

g) Posar en perill la gestió sana i prudent d'una entitat asseguradora mitjançant la influència exercida pel titular d'una participació significativa, segons el que preveu l'article 22.6.

h) La realització de pràctiques abusives, diferents de les tipificades com a infraccions administratives a la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, que perjudiquin el dret dels assegurats, beneficiaris, tercers perjudicats o d'altres entitats asseguradores.

i) La cessió de cartera, la transformació, fusió i escissió d'entitats asseguradores sense la preceptiva autorització o, quan sigui atorgada, sense ajustar-s'hi.

j) L'incompliment de les mesures de control especial adoptades per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions de conformitat amb l'article 39.

k) L'incompliment reiterat dels acords o de les resolucions emanats de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

l) La manca de remissió a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions de totes les dades o documents que li hagi de subministrar l'entitat asseguradora, mitjançant la seva presentació periòdica, o bé mitjançant l'atenció de requeriments individualitzats que li dirigeixi la Direcció General en l'exercici de les seves funcions, o la manca de veracitat en aquells, quan amb això es dificulti l'apreciació de la solvència de l'entitat asseguradora. Als efectes d'aquest paràgraf s'entén que hi ha manca de remissió quan no es produeixi dins el termini concedit a l'efecte per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en recordar per escrit l'obligació de presentació periòdica o reiterar el requeriment individualitzat.

m) L'excusa, la negativa o la resistència a l'actuació inspectora, sempre que hi hagi hagut requeriment exprés i per escrit.

n) Retenir indegudament, sense ingressar-los dins de termini, els recàrrecs recaptats a favor del Consorci de Compensació d'Assegurances.

ñ) L'incompliment del deure de veracitat informativa deguda als seus socis, als assegurats i al públic en general, sempre que, pel nombre d'afectats o per la importància de la informació, l'incompliment es pugui considerar especialment rellevant.

o) La realització d'actes fraudulents o de negocis simulats o la utilització de persones físiques o jurídiques interposades amb la finalitat d'aconseguir un resultat l'obtenció directa del qual implicaria la comissió de, com a mínim, una infracció greu.

p) Les infraccions greus, quan durant els cinc anys anteriors a la seva comissió hagi estat imposada a l'entitat asseguradora una sanció ferma per infracció greu tipificada en el mateix paràgraf de l'apartat 4 d'aquest article.

q) Presentar deficiències en l'organització administrativa i comptable, o en els procediments de control intern, inclosos els relatius a la gestió de riscos, quan aquestes deficiències posin en perill la solvència o la viabilitat de l'entitat asseguradora.

4. Tenen la consideració d'infraccions greus:

a) L'exercici merament ocasional o aïllat d'activitats alienes al seu objecte exclusiu legalment determinat.

b) La realització merament ocasional o aïllada d'actes o operacions prohibits per normes d'ordenació i supervisió amb rang de llei, o amb incompliment dels requisits que s'hi estableixen.

c) El defecte en el marge de solvència en una quantia inferior al cinc per cent de l'import corresponent.

d) El defecte en el càlcul o la insuficiència de les inversions per a cobertura de les provisions tècniques en una quantia superior al cinc per cent, però inferior al 10 per cent.

e) L'incompliment de les normes vigents sobre comptabilització d'operacions, formulació de balanços i comptes de pèrdues i guanys, sempre que no constitueixi infracció molt greu d'acord amb el paràgraf e) de l'apartat anterior, així com les relatives a l'elaboració dels estats financers de comunicació obligatòria a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

f) L'absència de notificacions i informacions preceptives a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, així com l'incompliment de la posada a disposició de la documentació exigida per normes d'ordenació i supervisió amb rang de llei, sempre que no constitueixi infracció molt greu.

g) La desatenció del requeriment o prohibició acordats per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions d'acord amb l'apartat 5 de l'article 25.

h) L'incompliment per l'entitat asseguradora de les normes imperatives que contenen els articles 3, 5, 8, 10, 12, 15, 18, 19, 20, 22, 76, 88, 94, 95, 96, 97 i 99 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança, quan aquesta conducta tingui un caràcter repetitiu. A aquests efectes, s'entén que la conducta té caràcter repetitiu quan durant els dos anys anteriors a la seva comissió s'hagin desatès 10 o més requeriments als quals fa referència el paràgraf b) de l'apartat 5 d'aquest article.

i) No facilitar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la documentació i informació necessàries, en els terminis i la forma determinats per reglament, per permetre la tenidoria actualitzada dels registres administratius que regula l'article 74.

j) En els supòsits d'entitats asseguradores en liquidació, l'incompliment pels liquidadors de les obligacions que els imposa l'article 28.3, així com l'incompliment injustificat pels qui van ocupar càrrecs d'administració o direcció en els cinc anys anteriors a la data de dissolució, de la seva obligació de col·laborar amb els liquidadors en els actes de liquidació que es relacionin amb operacions del període en què aquells van ocupar els dits càrrecs.

k) L'incompliment merament ocasional o aïllat dels acords o resolucions emanats de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

l) La manca de remissió a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions de totes les dades o documents que li hagi de subministrar l'entitat asseguradora, mitjançant la seva presentació periòdica, o bé mitjançant l'atenció de requeriments individualitzats que li dirigeixi la Direcció General en l'exercici de les seves funcions, així com la manca de veracitat en aquells, llevat que això suposi la comissió d'una infracció molt greu. Als efectes d'aquest paràgraf, s'entén que hi ha manca de remissió quan no es produeixi dins el termini fixat en les normes reguladores de la presentació periòdica o del termini concedit a l'efecte en formular el requeriment individualitzat.

m) L'excusa, la negativa o la resistència a l'actuació inspectora, quan no constitueixi infracció molt greu.

n) No recaptar en la forma i el termini procedents, fer-ho indegudament de manera insuficient i, en general, incomplir les seves obligacions de recaptació obligatòria dels recàrrecs legalment exigibles a favor del Consorci de Compensació d'Assegurances.

ñ) L'incompliment del deure de veracitat informativa deguda als seus socis, als assegurats o al públic en general, quan no es donin les circumstàncies a què es refereix el paràgraf ñ) de l'apartat 3, així com la realització de qualssevol actes o operacions amb incompliment de les normes reguladores de la publicitat i deure d'informació de les entitats asseguradores.

o) La realització d'actes fraudulents o negocis simulats o la utilització de persones físiques o jurídiques interposades amb la finalitat d'aconseguir un resultat contrari a les normes d'ordenació i supervisió amb rang de llei, sempre que aquesta conducta no estigui compresa en el paràgraf o) de l'apartat 3.

p) Les infraccions lleus, quan durant els dos anys anteriors a la seva comissió hagi estat imposada a l'entitat asseguradora una sanció ferma per qualsevol infracció lleu.

q) Presentar deficiències en l'organització administrativa i comptable, o en els procediments de control intern, inclosos els relatius a la gestió de riscos, una vegada hagi transcorregut el termini concedit a l'efecte per esmenar-les per les autoritats competents, i sempre que això no constitueixi infracció molt greu de conformitat amb el que preveu l'apartat 3 anterior.

5. Tenen la consideració d'infraccions lleus:

a) El defecte en el càlcul o la insuficiència de les inversions per a cobertura de les provisions tècniques en una quantia inferior al cinc per cent.

b) L'incompliment per l'entitat asseguradora de les normes imperatives que contenen els articles 3, 5, 8, 10, 12, 15, 18, 19, 20, 22, 76, 88, 94, 95, 96, 97 i 99 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança, si no atén en el termini d'un mes el requeriment que li formuli a l'efecte la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions quan entengui fundades les queixes i les reclamacions a què es refereix la normativa sobre protecció de clients de serveis financers.

c) En general, els incompliments de preceptes d'observança obligatòria per a les entitats asseguradores compresos en normes d'ordenació i supervisió de les assegurances privades amb rang de llei, sempre que no constitueixin infracció greu o molt greu de conformitat amb el que disposen els dos apartats anteriors.

Article 41. Sancions administratives.

1. Per la comissió d'infraccions molt greus s'ha d'imposar a l'entitat asseguradora, en tot cas, una de les sancions següents:

a) Revocació de l'autorització administrativa.

b) Suspensió de l'autorització administrativa per operar en un o diversos rams en els quals estigui autoritzada l'entitat asseguradora, per un període no superior a 10 anys ni inferior a cinc.

c) Donar publicitat a la conducta constitutiva de la infracció molt greu.

d) Multa per un import de fins a l'u per cent dels seus fons propis, o des de 150.000 fins a 300.000 euros si aquell percentatge és inferior a 150.000 euros.

No obstant el que disposa aquest apartat, en el cas d'imposició de les sancions que preveuen els paràgrafs a), b) i d) es pot imposar simultàniament la sanció que preveu el paràgraf c).

2. Per la comissió d'infraccions greus s'ha d'imposar a l'entitat asseguradora una de les sancions següents:

a) Suspensió de l'autorització administrativa per operar en un o diversos rams en un període de fins a cinc anys.

b) Donar publicitat a la conducta constitutiva de la infracció greu.

c) Multa per un import des de 30.000 fins a 150.000 euros.

No obstant el que disposa aquest apartat, en el cas d'imposició de les sancions que preveuen els paràgrafs a) i c) es pot imposar simultàniament la sanció que preveu el paràgraf b).

3. Per la comissió d'infraccions lleus, s'ha d'imposar a l'entitat asseguradora la sanció de multa, que pot arribar fins a l'import de 30.000 euros, o la d'amonestació privada.

Article 42. Responsabilitat dels que exerceixen càrrecs d'administració i direcció.

1. Qui exerceixi càrrecs d'administració o direcció a l'entitat asseguradora i a les altres entitats enumerades a l'article 40.1 és responsable de les infraccions molt greus o greus comeses per aquestes, quan siguin imputables a la seva conducta dolosa o negligent, llevat de la infracció tipificada a l'article 40.4.j), que és directament imputable a aquell.

2. Als efectes del que disposa l'apartat anterior, no es consideren responsables de les infraccions molt greus o greus comeses per les entitats asseguradores i d'altres

enumerades a l'article 40.1 els que exerceixin càrrecs d'administració en els casos següents:

a) Quan els que formin part d'òrgans col·legiats d'administració no hagin assistit per causa justificada a les reunions corresponents o hagin votat en contra o salvat el seu vot en relació amb les decisions o els acords que hagin donat lloc a les infraccions.

b) Quan aquestes infraccions siguin exclusivament imputables a comissions executives, consellers delegats, directors generals o òrgans assimilats, o altres persones amb funcions directives a l'entitat.

3. Amb independència de la sanció que correspongui imposar a l'entitat, per la comissió d'infraccions molt greus es pot imposar una de les següents sancions als que hi exerceixin càrrecs d'administració, de fet o de dret, o de direcció, i siguin responsables de les infraccions esmentades:

a) Separació del càrrec, amb inhabilitació per exercir càrrecs d'administració o direcció en qualsevol entitat asseguradora, per un termini màxim de 10 anys.

b) Suspensió temporal en l'exercici del càrrec per un termini no inferior a un any ni superior a cinc anys.

c) Multa, a cadascun d'ells, per un import no superior a 90.000 euros.

No obstant el que disposa aquest apartat, en el cas d'imposició de la sanció que preveu el paràgraf a) es pot imposar simultàniament la sanció que preveu el paràgraf c).

4. Amb independència de la sanció que correspongui imposar a l'entitat, per la comissió d'infraccions greus es pot imposar una de les sancions següents als que hi exerceixin càrrecs d'administració de fet o de dret, o de direcció, i siguin responsables de la infracció:

a) Suspensió temporal en l'exercici del càrrec per un termini no superior a un any.

b) Multa, a cadascun d'ells, per un import no superior a 45.000 euros. Aquesta sanció es pot imposar simultàniament amb la que preveu el paràgraf a) anterior.

c) Amonestació privada.

d) Amonestació pública.

Article 43. Criteris de graduació de les sancions.

1. Les sancions aplicables en cada cas per la comissió d'infraccions molt greus, greus o lleus s'han de determinar sobre la base dels criteris següents:

a) La naturalesa i l'entitat de la infracció, així com el grau d'intencionalitat en la comissió.

b) La gravetat del perill creat o dels perjudicis causats.

c) Els guanys obtinguts, si s'escau, com a conseqüència dels actes o de les omissions constitutius de la infracció.

d) La circumstància d'haver procedit a esmenar la infracció per iniciativa pròpia.

e) La importància de l'entitat asseguradora infractora, mesurada en funció de l'import total del seu balanç i del seu volum de primes en l'últim exercici econòmic acabat abans de cometre la infracció.

f) En el cas d'insuficiència del marge de solvència, fons de garantia i provisions tècniques, les dificultats objectives que puguin haver conconegut per assolir o mantenir el nivell legalment exigít.

g) El ram o els rams als quals afecti singularment, si s'escau, la infracció comesa.

h) La conducta anterior de l'entitat en relació amb les normes d'ordenació i supervisió que l'afectin, atenent la reiteració en la comissió d'infraccions durant els últims cinc anys, o bé la reincidència per comissió de més d'una infracció de la mateixa naturalesa en el termini d'un any

quan, en un cas i en l'altre, hagin estat declarades per resolució ferma.

i) Les conseqüències desfavorables dels fets per al sector assegurador, el sistema financer o l'economia nacional.

2. Per determinar la sanció aplicable entre les que preveuen els apartats 3 i 4 de l'article 42, s'han de prendre en consideració, a més, les circumstàncies següents:

a) El grau de responsabilitat en els fets que tingui l'interessat.

b) L'abast de la representació de l'interessat en l'entitat asseguradora.

c) La conducta anterior de l'interessat, en la mateixa o en una altra entitat asseguradora, en relació amb les normes d'ordenació i supervisió, si incorre en reiteració o reincidència. A aquests efectes, s'entén per reiteració o reincidència la conducta descrita en el paràgraf h) de l'apartat 1.

3. Als efectes de graduació de les sancions, s'han de dividir aquestes en tres períodes iguals de temps o trams iguals de la quantia pecuniària que compregui la sanció imposada, formant un grau de cadascun dels tres períodes o trams. Sobre aquesta base s'han d'observar, per imposar les sancions, segons concorrin o no les circumstàncies determinants de l'aplicació de criteris d'atenuació o agreujament, les regles següents:

a) Quan en les infraccions molt greus concorrin més de dues circumstàncies d'agreujament i, almenys, dues d'aquestes siguin molt qualificades, s'ha d'imposar la sanció que preveu l'article 41.1.a) i, si s'escau, 42.3.a). Per a la graduació en aquesta última s'ha d'atendre, d'acord amb els criteris dels paràgrafs c) i següents, la concurrència d'altres circumstàncies diferents de les dues d'agreujament molt qualificades determinants de la imposició d'aquesta sanció.

b) Quan en les infraccions molt greus i greus concorrin circumstàncies d'agreujament i, almenys, una d'aquestes sigui molt qualificada, s'han d'imposar les sancions que preveu l'article 41.1.b) o 41.2.a) i, si s'escau, les de l'article 42.3.b) o 42.4.a), respectivament, sempre que en les infraccions molt greus no concorrin les circumstàncies determinants de l'aplicació del que disposa el paràgraf a) anterior. A més, per a la graduació de la sanció s'ha d'atendre, en tots els casos i d'acord amb els criteris dels paràgrafs següents, la concurrència d'altres circumstàncies diferents de la d'agreujament molt qualificada determinant de la imposició d'aquestes sancions.

c) Quan es doni una sola circumstància d'agreujament, la sanció s'ha d'imposar en el grau mitjà, i si en concorren diverses, en el grau màxim.

d) Quan concorrin circumstàncies d'agreujament i atenuació, s'han de compensar racionalment per determinar la sanció, graduant el valor d'unes i altres.

e) Quan no concorrin circumstàncies d'atenuació ni d'agreujament o quan es doni només una circumstància d'atenuació, s'ha d'imposar la sanció en el grau mínim.

f) Quan siguin dues o més les circumstàncies d'atenuació o una de sola molt qualificada i no n'hi hagi cap d'agreujant, s'ha d'imposar la sanció corresponent a la infracció de la classe immediatament inferior, i s'ha d'aplicar en el grau que es consideri pertinent d'acord amb l'entitat i el nombre d'aquestes circumstàncies.

g) Dins dels límits de cada grau s'ha de determinar l'extensió de la sanció i, en els supòsits en què sigui possible d'acord amb els articles 41 i 42, la imposició simultània de dues sancions, en consideració a la totalitat dels criteris a què es refereix l'apartat 1 anterior.

Article 44. *Mesures inherents a la imposició de sancions administratives.*

1. L'òrgan que imposi la sanció pot disposar l'exigència a l'infractor de la reposició de la situació alterada per ell al seu estat originari en el termini que es determini a l'efecte.

2. Així mateix, en el supòsit que, pel nombre i la classe de les persones afectades per les sancions de separació o suspensió, sigui necessari per assegurar la continuïtat en l'administració i direcció de l'entitat asseguradora, l'òrgan que imposi la sanció pot disposar el nomenament, amb caràcter provisional, d'un o més administradors o dels membres que calguin perquè l'òrgan col·legiat d'administració pugui adoptar acords, i n'ha d'assenyalar les funcions en els dos casos. Els administradors provisionals es regeixen pel que disposa l'article 39.4.a) i b) i han d'exercir els seus càrrecs fins que l'òrgan competent de l'entitat asseguradora, que ha de ser convocat de manera immediata, proveeixi els nomenaments corresponents i els designats prenguin possessió o, si s'escau, fins que transcorri el termini de separació o suspensió.

3. La imposició de les sancions s'ha de fer constar en el registre administratiu d'entitats asseguradores i en el dels alts càrrecs d'entitats asseguradores i, una vegada siguin executives, han de ser objecte de comunicació a la immediata junta o assemblea general que es duguï a terme; les de separació del càrrec i suspensió, així mateix, una vegada siguin executives, s'han de fer constar, a més a més, en el Registre Mercantil i, si s'escau, en el Registre de cooperatives.

Article 45. *Prescripció d'infraccions i sancions.*

1. Les infraccions molt greus i les greus prescriuen al cap de cinc anys, i les lleus, al cap de dos anys.

El termini de prescripció de les infraccions comença a comptar des del dia en què s'hagi comès la infracció. En les infraccions derivades d'una activitat continuada, la data inicial del còmput és la de finalització de l'activitat o la de l'últim acte amb què es consumi la infracció.

Interromp la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment sancionador, i es reprèn el termini de prescripció si l'expedient sancionador està paralitzat més d'un mes per una causa no imputable al presumpte responsable.

2. Les sancions per infraccions molt greus i greus prescriuen al cap de cinc anys, i les sancions per infraccions lleus ho fan al cap de dos anys.

El termini de prescripció de les sancions comença a comptar des de l'endemà del dia que adquireixi fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció o, si s'escau, des del trencament de la sanció imposada, si aquesta ha començat a complir-se.

Interromp la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, de l'execució de la sanció, i torna a transcórrer el termini si l'execució està paralitzada durant més d'un mes per una causa no imputable a l'infractor.

Article 46. *Competències administratives.*

La competència per instruir els expedients i per imposar les sancions corresponents es regeix per les regles següents:

a) És competent per instruir els expedients l'òrgan de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions que es determini per reglament.

b) La imposició de sancions per infraccions greus i lleus correspon al director general d'Assegurances i Fons de Pensions.

c) La imposició de sancions per infraccions molt greus correspon al ministre d'Economia i Hisenda, a proposta de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, llevat de la de revocació de l'autorització, que l'ha d'imposar el Consell de Ministres.

Article 47. Normes complementàries per a l'exercici de la potestat sancionadora.

1. L'exercici de la potestat sancionadora a què es refereix aquesta Llei és independent de l'eventual concurrència de delictes o faltes de naturalesa penal. No obstant això, quan es consideri que els fets poden ser constitutius de delictes i s'hagin posat en coneixement de l'autoritat judicial o del ministeri fiscal, o quan s'estigui tramitant un procés penal pels mateixos fets o per altres la separació dels quals respecte dels sancionables d'acord amb aquesta Llei sigui racionalment impossible, el procediment administratiu sancionador queda suspès respecte d'aquells fins que es dicti un pronunciament ferm de l'autoritat judicial. Si escau reprendre el procediment administratiu sancionador, la resolució que es dicti ha de respectar l'apreciació dels fets que contingui el pronunciament judicial.

2. En el cas d'entitats asseguradores extingides per fusió, escissió o dissolució, la responsabilitat administrativa per les infraccions i sancions en l'àmbit de l'ordenació i la supervisió de les assegurances privades és exigible als que hi hagin exercit càrrecs d'administració o direcció encara que aquestes no siguin sancionades.

Article 48. Exercici d'activitats i ús de denominacions reservades a les entitats asseguradores.

1. Les persones o entitats que realitzin operacions d'assegurança o reassegurança sense tenir l'autorització administrativa preceptiva o que utilitzin les denominacions pròpies de les entitats asseguradores, sense ser-ho, han de ser sancionades simultàniament amb les sancions que preveuen els paràgrafs c) i d) de l'article 41.1, i els que hi exerceixin càrrecs d'administració o direcció, tractant-se d'entitats, ho han de ser amb les sancions que preveu l'article 42.3. Si, requerides perquè cessin immediatament en la realització d'activitats o en la utilització de les denominacions, continuen realitzant-les o utilitzant-les, han de ser sancionades de la mateixa manera, fet que pot ser reiterat en ocasió de cadascun dels requeriments ulteriors que es formulin.

2. És competent per imposar les sancions i per formular els requeriments que regula l'apartat anterior el director general d'Assegurances i Fons de Pensions. Els requeriments s'han de formular amb l'audiència prèvia de la persona o entitat afectada i les multes s'han d'imposar d'acord amb el procediment aplicable per a la imposició de les sancions a les entitats asseguradores.

3. El que disposa aquest article s'entén sense perjudici de les altres responsabilitats, fins i tot d'ordre penal, que puguin ser exigibles.

CAPÍTOL IV

De l'activitat en règim de dret d'establiment i en règim de lliure prestació de serveis a l'Espai Econòmic Europeu

SECCIÓ 1a DISPOSICIONS COMUNES

Article 49. Entitats asseguradores autoritzades.

1. Les entitats asseguradores espanyoles que hagin obtingut l'autorització vàlida en tot l'Espai Econòmic Europeu d'acord amb l'article 5 poden exercir, en els mateixos termes de l'autorització concedida, les seves

activitats en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis en tot el territori de l'Espai Econòmic Europeu.

2. No és aplicable el que disposa l'apartat anterior a:

a) Les operacions d'assegurança quan els riscos siguin coberts pel Consorci de Compensació d'Assegurances.

b) Les operacions d'assegurança de vida següents:

1a Les realitzades per mútues d'assegurança que, allora, prevegin en els seus estatuts la possibilitat de procedir a descomptes per contribució addicional, o de reduir les prestacions o de sol·licitar l'ajuda d'altres persones que hagin assumit un compromís amb aquest fi, i percebin un import anual de les contribucions d'acord amb la previsió de riscos sobre la vida que durant tres anys consecutius no excedeixi els 500.000 euros.

2a Les de les entitats de previsió i d'assistència que concedeixin prestacions variables segons els recursos disponibles i determinin a un tant alçat la contribució dels seus socis o partícips.

c) Les operacions d'assegurança diferent de la de vida següents:

1a Les realitzades per entitats de previsió les prestacions de les quals variïn en funció dels recursos disponibles i en què la contribució dels membres es determini a un tant alçat.

2a Les efectuades per organitzacions sense personalitat jurídica que tinguin per objecte la garantia mútua dels seus membres, sense donar lloc al pagament de primes ni a la constitució de provisions tècniques.

3a Les realitzades per mútues d'assegurances en les quals concorrin simultàniament les condicions següents: que els seus estatuts prevegin la possibilitat de realitzar derrames de quotes o reduir les prestacions, que la seva activitat no cobreixi els riscos de responsabilitat civil, llevat que constitueixi risc accessori, ni els riscos de crèdit i caució; que l'import anual de les quotes percebudes per raó d'operacions d'assegurança no superi 1.000.000 d'euros, i, finalment, que la meitat, almenys, d'aquestes quotes provinguin de persones afiliades a la mútua.

4a Les realitzades per mútues d'assegurances que hagin concertat amb una altra mútua un acord sobre la reassegurança íntegra dels contractes d'assegurança que hagin subscrit o la substitució de la mútua cessionària per la cedent per a l'execució dels compromisos resultants dels contractes esmentats.

5a Les d'assegurança de crèdit a l'exportació per compte o amb el suport de l'Estat.

6a Les del ram de decessos.

7a Les efectuades per entitats que operin únicament en el ram d'assistència, quan la seva activitat es limiti a part del territori nacional, les seves prestacions siguin en espècie i el seu import anual d'ingressos no superi 200.000 euros.

Article 50. Cessió de cartera.

1. La cessió de cartera per una entitat asseguradora espanyola dels contractes subscrits en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis o que, en virtut de la cessió, passin a estar subscrits en qualsevol dels dos règims, a un cessionari domiciliat a l'Espai Econòmic Europeu, inclòs Espanya, o a les sucursals del cessionari establertes en aquest Espai, necessita la conformitat de l'autoritat supervisora de l'Estat membre del compromís o localització del risc, de la certificació que la cessionària, tenint en compte la cessió, disposa del marge de solvència necessari, expedida per l'autoritat supervisora de l'Estat membre d'origen del cessionari, i en els contractes subscrits en règim de dret d'establiment,

la consulta a l'autoritat supervisora de l'Estat membre de la sucursal cedent.

2. Si els estats membres no contesten a les sol·licituds de conformitat, certificació i consulta en el termini de tres mesos des de la seva recepció, s'ha d'entendre atorgada la conformitat, expedida la certificació i evacuada la consulta, respectivament.

3. Els prenedors tenen dret a resoldre els contractes d'assegurança afectats per la cessió de cartera que regula aquest precepte i, en tota la resta, la cessió de cartera s'ha d'ajustar al que disposa l'article 23.

Article 51. *Mesures d'intervenció.*

1. La revocació de l'autorització administrativa a una entitat asseguradora espanyola que operi en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis ha de ser notificada per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions a les autoritats supervisores dels altres estats membres. En aquest cas i per salvaguardar els interessos dels assegurats, en col·laboració amb les autoritats esmentades, pot adoptar les mesures de control especial que regula l'article 39.

2. Si l'entitat asseguradora espanyola és dissolta, les obligacions derivades dels contractes subscrits en règim de dret d'establiment i en règim de lliure prestació de serveis tenen el mateix tractament que les obligacions que resultin dels altres contractes d'assegurança de l'entitat en liquidació, sense distinció de nacionalitat dels prenedors d'assegurança, assegurats i beneficiaris.

Quant a la convocatòria d'aquests creditors i a l'exercici dels seus drets, cal atènyer-se al que preveu l'article 28.3.c).

3. Si s'adopta la mesura de control especial de prohibició de disposar dels béns sobre una entitat asseguradora espanyola que operi en altres estats membres en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'informar les autoritats supervisores dels altres estats membres i, si s'escau, sol·licitar, d'acord amb l'article 39.2.a), que adoptin sobre els béns situats en el seu territori les mateixes mesures que la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions hagi adoptat.

Article 52. *Deure d'informació al Ministeri d'Economia i Hisenda.*

Les entitats asseguradores espanyoles que operin en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis han d'informar la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, separatament per a les operacions realitzades en cada Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu en règim de dret d'establiment i en règim de lliure prestació de serveis, sobre la seva activitat en els termes, la forma i la periodicitat que es determini per reglament.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de subministrar aquesta informació, sobre una base agregada, a les autoritats supervisores dels estats membres interessats que ho sol·licitin. S'ha de concretar per reglament l'abast d'aquest subministrament d'informació.

Article 53. *Deure d'informació al prenedor de l'assegurança.*

1. Abans que una entitat asseguradora espanyola subscriu un contracte d'assegurança, diferent del contracte d'assegurança per grans riscos, en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis, ha d'informar el prenedor de l'assegurança que està domiciliada a Espanya o, si és el cas, la sucursal amb la qual

s'hagi de subscriure el contracte, cosa que també ha de constar en els documents que es lliurin a aquests efectes, si s'escau, al prenedor de l'assegurança o als assegurats.

2. La pòlissa i qualsevol altre document en què es formalitzi tot contracte d'assegurança en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis, inclosos els contractes d'assegurança per grans riscos, han d'indicar l'adreça del domicili social o, si s'escau, de la sucursal de l'entitat asseguradora espanyola que proporciona la cobertura; i, tractant-se de contractes d'assegurança de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, exclosa la responsabilitat del transportista, subscrits en règim de lliure prestació de serveis, també s'hi ha de fer constar el nom i l'adreça del representant a què es refereix l'article 86.2, quan ho exigeixi l'Estat membre de localització del risc.

Article 54. *Remissió general.*

En tota la resta, i en defecte del que disposen específicament els articles 55 i 56, les entitats asseguradores espanyoles que operin en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis s'han d'ajustar a les disposicions d'aquest títol II, amb excepció del que disposen l'article 25.6.a) i l'article 23.4 del text refós de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial decret legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre.

SECCIÓ 2a RÈGIM DE DRET D'ESTABLIMENT

Article 55. *Establiment de sucursals.*

1. Tota entitat asseguradora espanyola que es proposi establir una sucursal en el territori d'un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu ho ha de notificar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i ha d'aportar la informació següent:

- El nom de l'Estat membre en el territori del qual es proposa establir la sucursal.
- El seu programa d'activitats, en què s'indiquin, en particular, les operacions que pretengui realitzar i l'estructura de l'organització de la sucursal.
- L'adreça a l'Estat membre de la sucursal en la qual poden reclamar-li i lliurar-li els documents.
- El nom de l'apoderat general de la sucursal, que ha d'estar dotat de poders suficients per obligar l'entitat asseguradora davant tercers i per representar-la davant les autoritats i els òrgans judicials de l'Estat membre de la sucursal.
- Si l'entitat pretén que la seva sucursal cobreixi els riscos del ram de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, exclosa la responsabilitat del transportista, ha de declarar que s'ha associat a l'oficina nacional i al fons nacional de garantia de l'Estat membre de la sucursal.
- Si l'entitat pretén que la seva sucursal cobreixi els riscos del ram de defensa jurídica, ha d'indicar l'opció elegida, entre les diferents modalitats de gestió que preveu l'article 5.2.h).

2. En el termini de tres mesos a partir de la recepció de la informació a què fa referència l'apartat 1, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ho ha de comunicar a l'autoritat supervisora de l'Estat membre de la sucursal, i ha d'aportar una certificació que l'entitat asseguradora disposa del mínim del marge de solvència legalment exigible i no està sotmesa al pla de recuperació financera que preveu l'article 38.2, i ha d'informar l'entitat asseguradora d'aquesta comunicació.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions es pot negar a comunicar aquesta informació quan, a la vista de la documentació presentada per l'entitat

asseguradora, tingui raons per dubtar de la idoneïtat de l'estructura de l'organització, de la situació financera de l'entitat asseguradora o de l'honorabilitat i la qualificació o l'experiència professionals dels directius responsables o de l'apoderat general.

La negativa a comunicar la informació a l'Estat membre de la sucursal ha de ser notificada a l'entitat asseguradora. Tant aquesta negativa com la manca de comunicació de la informació en el termini de tres mesos, amb la consideració d'acte presumpte en el qual es pot entendre desestimada la sol·licitud, tenen el caràcter d'actes administratius susceptibles de recurs.

3. Si l'autoritat supervisora de l'Estat membre de la sucursal indica a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions les condicions en les quals, per raons d'interès general, han de ser exercides aquestes activitats en el dit Estat membre de la sucursal, aquesta Direcció General ho ha de comunicar a l'entitat asseguradora interessada.

4. L'entitat asseguradora pot establir la sucursal i començar les seves activitats des que rebí la comunicació de l'autoritat supervisora de l'Estat membre de la sucursal o, si no, des del transcurs del termini de dos mesos a partir que aquesta rebí la comunicació de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions a què es refereix l'apartat 2 d'aquest article.

5. La modificació del contingut d'alguna de les dades notificades d'acord amb el que disposen els paràgrafs b), c) o d) de l'apartat 1 s'ha d'ajustar al que disposen els apartats anteriors, però l'entitat asseguradora ho ha de notificar a més a l'Estat membre de la sucursal en què estigui establerta, i tant aquest com la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions disposen d'un termini comú d'un mes per exercir les funcions que els atribueixen els apartats anteriors.

6. L'obligació de conservar la documentació en el domicili social que imposa l'article 25.7 s'entén referida a l'adreça de la sucursal.

SECCIÓ 3a RÈGIM DE LLIURE PRESTACIÓ DE SERVEIS

Article 56. *Activitats en règim de lliure prestació de serveis.*

1. Tota entitat asseguradora espanyola que es proposi exercir per primera vegada en un o més estats membres de l'Espai Econòmic Europeu activitats en règim de lliure prestació de serveis ha d'informar prèviament del seu projecte la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, i ha d'indicar la naturalesa dels riscos o compromisos que es proposi cobrir.

2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ho ha de comunicar, en el termini d'un mes, a partir de la recepció de la informació, a l'Estat o estats membres en el territori dels quals l'entitat asseguradora es proposi dur a terme les seves activitats en règim de lliure prestació de serveis, i ha d'indicar:

a) Que l'entitat asseguradora disposa del mínim del marge de solvència i no està sotmesa al pla de recuperació financera que preveu l'article 38.2.

b) Els rams en els quals l'entitat asseguradora està autoritzada a operar.

c) La naturalesa dels riscos o compromisos que l'entitat asseguradora es proposi cobrir a l'Estat membre de la lliure prestació de serveis.

d) Si l'entitat pretén cobrir els riscos del ram de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, exclosa la responsabilitat del transportista, la declaració de l'entitat que s'ha associat a l'oficina nacional i al fons nacional de garantia de l'Estat membre de la lliure prestació de serveis, així com el nom i l'adreça del representant a què es refereix l'article 86.2.

e) Si l'entitat pretén cobrir els riscos del ram de defensa jurídica, l'opció elegida entre les diferents modalitats de gestió que preveu l'article 5.2.h).

Aquesta última informació, així com l'anterior del paràgraf d), ha de ser aportada per l'entitat juntament amb l'esmentada a l'apartat 1 d'aquest article.

3. L'entitat asseguradora pot iniciar la seva activitat a partir de la data certificada en què la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions li notifiqui que ha cursat la comunicació a què es refereix l'apartat anterior.

4. Tota modificació de la naturalesa dels riscos o compromisos que l'entitat asseguradora pretengui cobrir en règim de lliure prestació de serveis s'ha d'ajustar al que disposen els apartats anteriors d'aquest article.

CAPÍTOL V

Reassegurança

Article 57. *Entitats reasseguradores.*

1. Únicament poden acceptar operacions de reassegurança:

a) Les societats anònimes espanyoles que tinguin per objecte exclusiu la reassegurança.

b) Les entitats asseguradores que estiguin autoritzades per practicar l'assegurança directa a Espanya, en els mateixos rams que compregui aquella autorització i d'acord amb el mateix règim jurídic.

c) Les entitats de reassegurança estrangeres o agrupacions d'aquestes que operin al seu propi país i estableixin sucursal a Espanya.

d) Les entitats asseguradores i de reassegurança estrangeres, o agrupacions d'aquestes, que operin al seu propi país i no tinguin sucursal a Espanya o que, tenint-ne, les acceptin des del seu domicili social o, en el cas d'entitats domiciliades a l'Espai Econòmic Europeu, des de sucursals establertes en qualsevol dels estats membres.

2. Les entitats esmentades al paràgraf a) i les sucursals compreses al paràgraf c) de l'apartat anterior requereixen autorització del ministre d'Economia i Hisenda, per a l'obtenció de la qual han de complir, en la forma que s'estableixi per reglament, els requisits exigits per a les entitats asseguradores directes. L'autorització determina la inscripció en el registre administratiu d'entitats asseguradores.

3. Les entitats a què es refereix l'apartat 2 tenen l'obligació de constituir, calcular, comptabilitzar i invertir les provisions tècniques i, si s'escau, disposar del marge de solvència en la forma que es determini per reglament. A més a més, els són aplicables les normes que contenen els articles 15, 18, 19, 20, 21, 22, 26, 27, 28 i 31 a 48 d'aquesta Llei, així com les que contenen els articles 14 i 23.4 del text refós de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial decret legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre.

4. Les entitats exclusivament reasseguradores no poden estendre la seva gestió prop dels prenedors d'assegurança o dels assegurats.

5. Els administradors de les societats definides a l'apartat 1.a) d'aquest article estan obligats a formular, en el termini màxim de sis mesos comptats a partir del tancament de l'exercici social, els comptes anuals, l'informe de gestió i la proposta d'aplicació del resultat; i la junta general ordinària d'aquestes entitats, prèviament convocada a l'efecte, s'ha de reunir necessàriament dins els tres mesos següents a la data de la formulació pels administradors per censurar la gestió social, aprovar, si s'escau,

els comptes de l'exercici anterior i resoldre sobre l'aplicació del resultat.

Article 58. *Plens de retenció.*

Les entitats asseguradores i de reassurances han d'establir els seus plans de reassurança de tal manera que els plens de retenció corresponents tinguin relació amb la seva capacitat econòmica per a l'adequat equilibri tecnicofinancer de l'entitat.

CAPÍTOL VI

Protecció de l'assegurat

Article 59. *Prelació de crèdits.*

1. Els crèdits dels assegurats, beneficiaris i tercers perjudicats a què es refereix l'article 73 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança, gaudeixen de prioritat absoluta sobre tots els altres crèdits contra l'entitat asseguradora respecte dels actius que, representant les provisions tècniques, estiguin incorporats al registre d'inversions.

2. Respecte dels crèdits contra l'entitat asseguradora que no tinguin la prioritat a què es refereix l'apartat anterior, és aplicable el sistema de prelació que estableix la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, norma que a més a més és d'aplicació subsidiària en tot el que no regula aquesta Llei.

3. A més de la preferència que estableix l'apartat 1 d'aquest article, els béns respecte dels quals s'hagi adoptat la mesura de control especial de prohibició de disposar, que preveu l'article 39.2.a), encara que aquesta mesura no hagi estat objecte d'inscripció registral, queden afectes a satisfer els crèdits esmentats a l'apartat 1, amb exclusió de qualsevol altre diferent dels garantits amb dret real inscrit o anotació d'embargament practica anteriorment a la data en la qual es faci constar la mesura en els registres corresponents.

Aquesta preferència també és aplicable als crèdits dels qui hagin subscrit amb les entitats asseguradores contractes afectats pel que disposen l'article 4.2 i el paràgraf segon de l'article 39.7 d'aquesta Llei.

Article 60. *Deure d'informació al prenedor.*

1. Abans de subscriure un contracte d'assegurança, l'entitat asseguradora ha d'informar el prenedor sobre l'Estat membre i l'autoritat als quals correspon el control de l'activitat de la pròpia entitat asseguradora, aspecte que, així mateix, ha de figurar en la pòlissa i en qualsevol altre document en què es formalitzi tot contracte d'assegurança.

2. Abans de subscriure un contracte d'assegurança diferent de l'assegurança de vida, si el prenedor és una persona física, o qualsevol contracte d'assegurança de vida, l'entitat asseguradora ha d'informar el prenedor sobre la legislació aplicable al contracte, sobre les disposicions relatives a les reclamacions que es puguin formular i sobre els altres aspectes que es determinin per reglament.

3. Quan el contracte d'assegurança s'hagi de subscriure en el marc d'un sistema de prestació de serveis a distància organitzat per l'assegurador que utilitzi exclusivament una o diverses tècniques de comunicació a distància fins a la subscripció d'aquest contracte, i el prenedor sigui una persona física que actuï amb un propòsit aliè a una activitat comercial o professional pròpia, a més de la informació que preveuen els apartats anteriors, s'ha d'informar sobre l'existència, si s'escau, del dret de res-

cissió a què es refereixen els articles 6 bis i 83.a) de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança, i la seva forma d'exercici, així com sobre el procediment que se seguirà per subscriure el contracte i altres aspectes que s'estableixin per reglament.

En tot cas, en les assegurances de vida en què el prenedor assumeix el risc de la inversió s'ha d'informar de forma clara i precisa del fet que l'import que es percebrà depèn de fluctuacions en els mercats financers, aliens al control de l'assegurador i els resultats històrics del qual no són indicadors de resultats futurs.

4. Tota la informació a què es refereix l'apartat anterior, així com les condicions contractuals, han de ser posades per l'assegurador a disposició del prenedor en un suport durador accessible al prenedor amb antelació suficient al moment en què aquest assumeixi qualsevol obligació derivada del contracte d'assegurança.

Quan el contracte s'hagi subscrit a petició del prenedor utilitzant una tècnica de comunicació a distància que no permeti transmetre les condicions contractuals i la informació prèvia a la subscripció del contracte en un suport durador accessible al prenedor, l'assegurador ha de complir immediatament després de la subscripció del contracte d'assegurança les obligacions a què es refereix el paràgraf anterior.

En qualsevol moment de la relació contractual el prenedor té dret a obtenir les condicions contractuals en paper i a canviar les tècniques de comunicació a distància utilitzades.

5. Als efectes del que preveuen els apartats 3 i 4 anteriors, s'entén per:

a) Tècnica de comunicació a distància: tot mitjà que es pugui fer servir per subscriure un contracte d'assegurança entre l'assegurador i el prenedor sense que hi hagi una presència física simultània de les parts.

b) Suport durador: tot instrument que permeti emmagatzemar la informació de manera que es pugui recuperar fàcilment durant un període de temps adequat per a les finalitats per a les quals la informació està destinada i en permeti la reproducció sense canvis.

6. Durant tot el període de vigència del contracte d'assegurança sobre la vida, l'entitat asseguradora ha d'informar el prenedor de les modificacions de la informació inicialment subministrada i, així mateix, sobre la situació de la seva participació en beneficis, en els termes i els terminis que es determinin per reglament.

Article 61. *Mecanismes de solució de conflictes.*

1. Els conflictes que puguin sorgir entre prenedors d'assegurança, assegurats, beneficiaris, tercers perjudicats o drethavents de qualssevol d'ells amb entitats asseguradores els han de resoldre els jutges i els tribunals competents.

2. Així mateix, poden sotmetre voluntàriament les seves divergències a decisió arbitral en els termes de l'article 31 de la Llei 26/1984, de 19 de juliol, general per a la defensa dels consumidors i usuaris, i les seves normes de desplegament.

3. En qualsevol cas, i sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, també poden sotmetre a arbitratge les qüestions litigioses, sorgides o que puguin sorgir, en matèria de la seva lliure disposició conforme a dret, en els termes de la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'arbitratge.

Article 62. *Protecció administrativa.*

1. El Ministeri d'Economia i Hisenda ha de protegir la llibertat dels assegurats per decidir la contractació de les

assegurances i el manteniment de l'equilibri contractual en els contractes d'assegurança ja signats.

2. La protecció administrativa en l'àmbit de les assegurances privades es regeix per la normativa vigent sobre protecció de clients de serveis financers, continguda a la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures per a la reforma del sistema financer, i les seves normes de desplegament.

3. Les pràctiques abusives i la desatenció dels requeriments efectuats per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions a què es refereix l'article 40.5.b) dona lloc, segons els casos, a la imposició de les sancions administratives corresponents a les infraccions tipificades a l'article 40.4.h) i 40.5.b) o a la prohibició que regula l'article 25.5.

Article 63. Departament o servei d'atenció al client. Defensor del client.

En els termes que preveu la normativa vigent sobre protecció de clients de serveis financers, continguda en la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures per a la reforma del sistema financer, i en les seves normes de desplegament, les entitats asseguradores estan obligades a atendre i resoldre les queixes i reclamacions que els usuaris de serveis financers puguin presentar, relacionades amb els seus interessos i drets legalment reconeguts. A aquests efectes, les entitats han de disposar d'un departament o servei d'atenció al client encarregat d'atendre i resoldre les queixes i reclamacions.

CAPÍTOL VII

Mutualitats de previsió social

Article 64. Concepte i requisits.

1. Les mutualitats de previsió social són entitats asseguradores que exerceixen una modalitat asseguradora de caràcter voluntari complementària al sistema de Seguretat Social obligatòria, mitjançant aportacions a prima fixa o variable dels mutualistes, persones físiques o jurídiques, o d'altres entitats o persones protectores.

En la seva denominació ha de figurar necessàriament la indicació «Mutualitat de previsió social», que queda reservada per a aquestes entitats.

Quan en una mutualitat de previsió social tots els seus mutualistes siguin empleats, els seus socis protectors o promotors siguin les empreses, institucions o empresaris individuals en què prestin els seus serveis i les prestacions que s'atorguin siguin únicament conseqüència d'acords de previsió entre aquestes i aquells, s'entén que la mutualitat actua com a instrument de previsió social empresarial.

2. L'objecte social de les mutualitats de previsió social és el que recull l'article 11.

Amb tot, les mutualitats de previsió social que compleixin el que disposa l'article 67 poden atorgar prestacions socials, sempre que compleixin els requisits següents:

a) Que aquestes prestacions hagin estat autoritzades específicament per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

b) Que mantinguin l'activitat d'atorgament de prestacions socials amb absoluta separació economicofinancera i comptable respecte de les seves operacions d'assegurança.

c) Que, en tot moment, disposin del fons mutual mínim i tinguin adequadament constituïdes les seves garanties financeres.

d) Que els recursos que dediquin a l'activitat de prestació social siguin de la seva lliure disposició.

3. Les mutualitats de previsió social han de complir acumulativament els requisits següents:

a) No tenir ànim de lucre.

b) La condició de prenedor de l'assegurança o d'assegurat és inseparable de la de mutualista.

c) Establir igualtat d'obligacions i drets per a tots els mutualistes, sense perjudici que les aportacions i prestacions mantinguin la relació estatutàriament establerta amb les circumstàncies que concorrin en cadascun d'ells. Són aplicables les regles que conté l'article 9.2.c), e), f) i g).

d) Limitar la responsabilitat dels mutualistes pels deutes socials a una quantitat inferior al terç de la suma de les quotes que hagin satisfet en els tres últims exercicis, amb independència de la quota de l'exercici corrent.

e) La incorporació dels mutualistes a la mutualitat és en tot cas voluntària i requereix una declaració individual del sol·licitant, o bé de caràcter general derivada d'acords adoptats pels òrgans representatius de la cooperativa o dels col·legis professionals, llevat que hi hagi oposició expressa del col·legiat, sense que es puguin posar límits per ingressar en la mutualitat diferents dels previstos en els seus estatuts per raons justificades.

f) La incorporació dels seus mutualistes la pot efectuar directament la mateixa mutualitat o bé a través de l'activitat de mediació en assegurances, això últim sempre que compleixin els requisits de fons mutual i garanties financeres de l'article 67. No obstant això, els mutualistes poden participar en la incorporació de nous socis i en la gestió de cobrament de les quotes; en aquest cas, poden percebre la compensació econòmica adequada fixada estatutàriament.

g) Atorgar només les prestacions enumerades a l'article 65 i dins dels límits quantitius que s'hi fixen.

h) Han d'assumir directament els riscos garantits als seus mutualistes, sense practicar operacions de coassegurança ni d'acceptació en reassegurança, però poden realitzar operacions de cessió en reassegurança amb entitats asseguradores autoritzades per operar a Espanya.

i) La remuneració als administradors per la seva gestió forma part de les despeses d'administració, que no poden excedir els límits fixats pel Ministeri d'Economia i Hisenda.

j) En la seva constitució han de concórrer almenys 50 mutualistes.

4. Les federacions o la Confederació Nacional de Mutualitats de Previsió Social són ens de representació associativa dels interessos de les mutualitats de previsió social i no poden realitzar en cap cas activitat asseguradora.

Poden, si hi estan degudament autoritzades per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, prestar serveis comuns relacionats amb l'activitat de les mutualitats de previsió social.

Article 65. Àmbit de cobertura i prestacions.

1. En la previsió de riscos sobre les persones, les contingències que poden cobrir són les de mort, viudetat, orfandat i jubilació, i han de garantir prestacions econòmiques en forma de capital o renda. Així mateix, poden atorgar prestacions per raó de matrimoni, maternitat, fills i mort. I poden realitzar operacions d'assegurança d'accidents i invalidesa per al treball, malaltia, defensa jurídica i assistència, així com prestar ajudes familiars per subvenir a necessitats motivades per fets o actes jurídics que impedeixin temporalment exercir la professió.

Les prestacions econòmiques que es garanteixin no poden excedir els 21.000 euros com a renda anual ni el

seu equivalent actuarial com a percepció única de capital.

El límit que preveu el paràgraf anterior el pot actualitzar el ministre d'Economia i Hisenda, considerant la suficiència de les garanties financeres per atendre les prestacions actualitzades.

No obstant això, per a les mutualitats que estiguin incurses en alguna de les situacions que preveuen els articles 27 o 39.1 d'aquesta Llei, les noves prestacions econòmiques que es garanteixin no poden excedir els 18.000 euros com a renda anual ni els 78.000 euros com a percepció única de capital.

2. En la previsió de riscos sobre les coses, només poden garantir els que s'especifiquen seguidament i dins de l'import quantitatiu dels béns esmentats:

a) Habitatges de protecció oficial i altres d'interès social, sempre que estiguin habitats pel mateix mutualista i la seva família.

b) Maquinària, béns i instruments de treball de mutualistes que siguin petits empresaris. A aquests efectes, s'entén per petits empresaris els treballadors autònoms pel seu compte i els professionals i empresaris, inclosos els agrícoles, que no contractin més de cinc treballadors.

c) Collites de finques conreades directament i personalment per l'agricultor, sempre que no quedin compreses en el pla anual d'assegurances agràries combinades, i el bestiar integrat en la unitat d'explotació familiar.

3. Cada mutualitat pot atorgar la totalitat o part de les prestacions esmentades en els dos apartats anteriors.

Article 66. *Ampliació de prestacions.*

1. Les mutualitats de previsió social no estan subjectes als límits qualitatiu i quantitatiu imposats en els apartats 1 i 2 de l'article 65 i poden atorgar prestacions diferents de les que contenen els apartats i l'article esmentats, sempre que obtinguin l'autorització administrativa prèvia a l'ampliació de prestacions.

2. Els requisits necessaris perquè una mutualitat de previsió social pugui obtenir i mantenir l'autorització administrativa d'ampliació de prestacions són els següents:

a) Haver transcorregut, almenys, un termini de cinc anys des de l'obtenció de l'autorització administrativa per realitzar activitat asseguradora i ser titular d'una autorització vàlida en tot l'Espai Econòmic Europeu.

b) No haver estat subjecta a mesures de control especial, ni haver-se-li incoat un procediment administratiu de dissolució o de revocació de l'autorització administrativa durant els dos anys anteriors a la presentació de la sol·licitud d'autorització.

c) Posseir el mínim de fons mutual, marge de solvència i del fons de garantia que exigeix aquesta Llei a les mútues d'assegurança a prima fixa, i tenir constituïdes les provisions tècniques en els mateixos termes que les han de tenir aquestes mútues a prima fixa.

d) Presentar un programa d'activitats d'acord amb l'article 12, i atènyer-s'hi, i subjectar-se a la classificació en rams respecte de l'activitat asseguradora que realitzin amb ampliació de prestacions.

3. La sol·licitud d'autorització d'ampliació de prestacions s'ha d'adreçar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o, si s'escau, a l'òrgan competent de la comunitat autònoma, i ha d'anar acompanyada dels documents acreditatius del compliment dels requisits que exigeix l'apartat 2. L'autorització la concedeix el ministre d'Economia i Hisenda per rams, i abasta el ram complet i la cobertura dels riscos accessoris o complementaris

d'aquell, segons que correspongui, compresos en un altre ram.

En tota la resta, el procediment i la resolució administrativa s'han d'ajustar al que disposen els apartats 4, 5, 6 i 7 de l'article 5.

4. Si l'autorització administrativa s'obté en el ram de vida, la mutualitat de previsió social pot continuar realitzant, a més, si s'escau, les de previsió de riscos sobre les coses a què es refereix l'apartat 2 de l'article 65; si l'autorització administrativa ho és en qualsevol dels rams diferents del de vida, la mutualitat de previsió social, a més de fer les operacions d'assegurança corresponents al ram autoritzat, pot continuar fent les de previsió de riscos sobre les persones que autoritza l'apartat 1 de l'article 65 i pot sol·licitar, d'acord amb l'article 5.3, l'autorització administrativa per estendre la seva activitat a altres rams de vida diferents dels autoritzats. En els dos casos estan exemptes de les limitacions que imposen els paràgrafs g) i h) de l'article 64.3 únicament en els rams d'assegurança en què hagin obtingut l'autorització administrativa d'ampliació de prestacions.

5. La realització per una mutualitat de previsió social de les activitats que aquest article subjecta a una autorització administrativa d'ampliació de prestacions sense haver-la obtingut prèviament és considerada com a operació prohibida i queda subjecta als efectes i a les responsabilitats administratives que preveuen els articles 4.2, 39, 40 i següents d'aquesta Llei.

Article 67. *Fons mutual i garanties financeres.*

1. Les mutualitats de previsió social que hagin obtingut l'autorització administrativa d'ampliació de prestacions s'han de subjectar en l'exigència de fons mutual i garanties financeres al que disposa l'article anterior.

2. Les altres mutualitats de previsió social:

a) Han de constituir un fons mutual de 30.050,61 euros. Així mateix, han de formar amb el seu patrimoni un fons de maniobra que els permeti pagar els sinistres i les despeses sense esperar a cobrar les derrames.

b) Tenen l'obligació de constituir les provisions tècniques a què es refereix l'article 16, i han de disposar del marge de solvència que regula l'article 17 i del fons de garantia exigint per l'article 18.

La quantia mínima del fons de garantia per a aquestes mutualitats és les tres quartes parts de les quanties mínimes que preveu el paràgraf primer de l'article 18.2.

No obstant això, per a les mutualitats que prevegin en els seus estatuts la possibilitat de fer derrames de quotes o de reduir les prestacions i l'import anual de quotes de les quals no superi els cinc milions d'euros durant tres exercicis consecutius, el fons de garantia mínim és el que preveu el paràgraf segon de l'article 18.2. En cas que l'entitat superi l'import de cinc milions d'euros durant tres anys consecutius, a partir del quart any els imports mínims són els que estableix el paràgraf anterior.

Estan exemptes del mínim de fons de garantia les mutualitats de previsió social l'objecte exclusiu de les quals sigui atorgar prestacions o subsidis de docència o educació i, en tot cas, les mutualitats de previsió social que no operin per rams, que prevegin en els seus estatuts la possibilitat de fer derrames de quotes o de reduir les prestacions, que no cobreixin riscos de vida i l'import de quotes de les quals no excedeixi els 750.000 euros.

Als efectes d'aquest apartat, s'assimilen els riscos coberts per aquestes mutualitats de previsió social als rams d'assegurances en la forma prevista per reglament per al marge de solvència.

Article 68. Normes aplicables.

1. Les mutualitats de previsió social l'àmbit de les quals sigui el delimitat en el paràgraf inicial de l'article 69.2 i respecte de les quals les comunitats autònomes hagin assumit en els seus estatuts d'autonomia competència exclusiva es regeixen, pel que concerneix la seva activitat asseguradora, per les disposicions a què es refereix l'apartat 2 següent que tinguin la consideració de bases de l'ordenació de les assegurances d'acord amb la disposició final primera d'aquesta Llei i per les normes dictades per les comunitats autònomes esmentades en desplegament d'aquestes bases.

2. Les mutualitats de previsió social la competència d'ordenació i supervisió de les quals correspon a l'Estat d'acord amb el que disposa l'article 69 es regeixen pel que disposa aquest capítol i per les restants disposicions d'aquesta Llei, en el que no s'oposin a aquell, així com per les seves normes reglamentàries de desplegament.

CAPÍTOL VIII**Competències d'ordenació i supervisió****SECCIÓ 1a COMPETÈNCIES DE L'ESTAT I DE LES COMUNITATS AUTÒNOMES****Article 69. Distribució de competències.**

1. Les competències de l'Administració General de l'Estat en l'ordenació i la supervisió de les assegurances privades, inclosa la reassurance, s'exerceixen a través del Ministeri d'Economia i Hisenda.

2. Les comunitats autònomes que, d'acord amb els seus estatuts d'autonomia, hagin assumit competència en l'ordenació d'assegurances, la tenen respecte de les entitats asseguradores, incloses les reassurances, el domicili social, l'àmbit d'operacions i la localització dels riscos de les quals, en el cas d'assegurances diferents de la de vida, i l'assumpció dels compromisos, en el supòsit d'assegurances de vida, que assegurin se circumscriu al territori de la comunitat autònoma respectiva, d'acord amb els criteris següents:

a) En l'àmbit de competències normatives, els correspon el desplegament legislatiu de les bases d'ordenació i supervisió de les assegurances privades que contenen aquesta Llei i les disposicions reglamentàries bàsiques que les complementin. Quant a les cooperatives d'assegurança i mutualitats de previsió social, tenen, a més, competència exclusiva en la regulació de la seva organització i del seu funcionament.

b) En l'àmbit de competències d'execució els corresponen les d'ordenació i supervisió de les assegurances privades que s'atorguen a l'Administració General de l'Estat en aquesta Llei. Les referències que fa aquesta Llei a l'òrgan autonòmic competent s'entenen fetes al Ministeri d'Economia i Hisenda i a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, amb excepció de les regulades en el capítol IV d'aquest títol i en el títol III, i queden en tot cas reservades a l'Estat les competències d'atorgament de l'autorització administrativa per a l'exercici de l'activitat asseguradora i la seva revocació, que ha de comunicar a la respectiva comunitat autònoma, si s'escau. Quant a les cooperatives d'assegurança i mutualitats de previsió social, també correspon a les comunitats autònomes concedir l'autorització administrativa i la seva revocació, amb l'informe previ de l'Administració General de l'Estat en els dos casos; la tramitació d'aquests procediments, que s'ha d'interrompre mentre l'Administració General de l'Estat emet el seu informe, correspon a la comunitat autònoma, que ha de

comunicar al Ministeri d'Economia i Hisenda cada autorització que concedeixi, així com la seva revocació. La manca d'emissió del dit informe en el termini de sis mesos es considera manifestació de la conformitat del Ministeri d'Economia i Hisenda a la concessió de l'autorització administrativa o, si s'escau, a la seva revocació.

3. De conformitat amb el que disposa l'article 149.1.6a, 11a i 13a de la Constitució, correspon a l'Estat l'alt control economicofinancer de les entitats asseguradores. A aquests efectes, les comunitats autònomes han de trametre, quan sigui sol·licitada pel Ministeri d'Economia i Hisenda i, en tot cas, anualment, la informació i la documentació de cada entitat a què es refereixen els articles 71.4 i 22.4, i s'ha de mantenir la col·laboració necessària entre l'Administració General de l'Estat i la de la comunitat autònoma respectiva als efectes d'homogeneïtzar la informació documental i coordinar, si s'escau, les activitats d'ordenació i supervisió de les dues administracions.

SECCIÓ 2a COMPETÈNCIES DE L'ADMINISTRACIÓ GENERAL DE L'ESTAT**Article 70. Control de l'activitat asseguradora.**

1. El Ministeri d'Economia i Hisenda ha de vetllar pel funcionament i el desenvolupament ordenat del mercat d'assegurances, mitjançant el foment de l'activitat asseguradora, la transparència, el respecte i l'adequació de les seves institucions, així com l'aplicació correcta dels principis propis de la tècnica asseguradora.

2. El Ministeri d'Economia i Hisenda pot utilitzar qualssevol mitjans tècnics, electrònics, informàtics i telemàtics per al desenvolupament de la seva activitat i l'exercici de les seves competències d'ordenació i supervisió, amb les limitacions que imposen a la utilització dels dits mitjans la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i les altres disposicions que siguin aplicables. Aquesta possibilitat d'utilització de mitjans suposa que:

a) Els documents emesos pels mitjans anteriors, sigui quin sigui el suport, gaudeixen de la validesa i l'eficàcia d'un document original, sempre que en quedi garantida l'autenticitat, la integritat i el compliment dels requisits exigits per les disposicions reguladores del procediment administratiu.

b) Els procediments administratius que es tramitin amb suport informàtic han de garantir la identificació i l'exercici de la potestat d'ordenació i supervisió per l'òrgan del Ministeri d'Economia i Hisenda que l'exerceixi, així com la confidencialitat i la seguretat de les dades de caràcter personal.

c) Les entitats asseguradores es poden relacionar amb el Ministeri d'Economia i Hisenda a través dels mitjans tècnics a què es refereix aquest apartat quan siguin compatibles amb els que disposi l'esmentat Ministeri i es respectin les garanties i els requisits previstos en el procediment de què es tracti.

3. En absència de normes especials de procediment que conté aquesta Llei, l'Administració General de l'Estat ha d'ajustar la seva actuació a les disposicions de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 71. Control de les entitats asseguradores.

1. El Ministeri d'Economia i Hisenda exerceix el control financer i el que regula l'article 25 d'aquesta Llei sobre les entitats asseguradores espanyoles, incloses les activi-

tats que realitzin en règim de dret d'establiment i en règim de lliure prestació de serveis.

2. El control financer consisteix, en particular, en la comprovació, per al conjunt d'activitats de l'entitat asseguradora, de l'estat de solvència i de la constitució de provisions tècniques, així com dels actius que les representen.

A més, quan es tracta d'entitats asseguradores que satisfacin prestacions en espècie, el control també s'estén als mitjans tècnics de què disposin les asseguradores per dur a terme les operacions que s'hagin compromès a efectuar.

3. El Ministeri d'Economia i Hisenda ha d'exigir que les entitats asseguradores sotmeses al seu control disposin d'una bona organització administrativa i comptable i de procediments de control intern adequats. Així mateix, la seva publicitat s'ha d'ajustar al que disposen la Llei 34/1988, d'11 de novembre, general de publicitat, i les seves disposicions de desplegament, així com les normes necessàries per a la seva adaptació a les entitats asseguradores recollides en el reglament d'aquesta Llei.

4. Les entitats asseguradores han de subministrar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la documentació i la informació que siguin necessàries per acomplir el que disposen els apartats anteriors, mitjançant la presentació periòdica en la forma que es determini per reglament, o bé mitjançant l'atenció de requeriments individualitzats que els adreci la Direcció General.

5. El Ministeri d'Economia i Hisenda pot determinar els supòsits i les condicions en què les empreses d'assegurances han de presentar per mitjans telemàtics davant la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la documentació i la informació que estan obligades a subministrar de conformitat amb la seva normativa específica.

Article 72. *Inspecció d'Assegurances.*

1. Les entitats asseguradores i altres persones i organitzacions enumerades a l'article 2 estan subjectes a la Inspecció d'Assegurances.

Així mateix, queden subjectes a aquesta inspecció les entitats que es presumeixi que formen grup amb una entitat asseguradora, a l'efecte de determinar la seva incidència en la situació jurídica, financera i econòmica de l'entitat asseguradora, i els qui realitzin operacions que, en principi, es puguin qualificar d'assegurances, per comprovar si exerceixen l'activitat sense l'autorització administrativa prèvia.

2. La inspecció pot versar sobre la situació legal, tècnica i economicofinancera, així com sobre les condicions en què exerceixen la seva activitat, a fi que el Ministeri d'Economia i Hisenda pugui desenvolupar adequadament les competències que li atribueix l'article anterior, i tot això amb caràcter general o referit a qüestions determinades.

3. Les actuacions d'inspecció d'assegurances les duen a terme els funcionaris del cos superior d'inspectors d'assegurances de l'Estat. Els funcionaris pertanyents als cossos tècnics del Ministeri d'Economia i Hisenda, així com els funcionaris experts informàtics, només poden realitzar actuacions inspectores en els termes que es determinin en el reglament de desplegament d'aquesta Llei. Els funcionaris de la Inspecció d'Assegurances, en l'exercici de les seves funcions, tenen la condició d'autoritat pública i estan obligats al deure de secret professional, fins i tot una vegada acabat l'exercici de la seva funció pública.

Per a l'exercici correcte de les seves funcions poden examinar tota la documentació relativa a les operacions de l'entitat asseguradora, demanar que els sigui presentada o lliurada una còpia als efectes d'incorporar-la a

l'acta d'inspecció, i aquella està obligada a fer-ho i a donar-los les màximes facilitats per dur a terme la seva comesa. Si la persona o entitat inspeccionada té motius fundats, es pot oposar al lliurament d'una còpia de la documentació i n'ha d'adduir les raons per escrit per incorporar-les a l'acta.

4. Les actuacions d'inspecció es poden desenvolupar indistintament en el domicili social de l'entitat asseguradora, en qualsevol de les seves sucursals, on realitzi totalment o parcialment l'activitat asseguradora i en les oficines de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, quan els elements sobre els quals s'hagi d'efectuar puguin ser-hi examinats.

Els funcionaris de la Inspecció d'Assegurances han de tenir accés al domicili social i a les sucursals, locals i oficines en què duguin a terme activitats l'entitat o la persona inspeccionada; tractant-se del domicili, i en cas d'oposició, necessiten l'autorització judicial pertinent i, en el cas d'altres dependències, la del director general d'Assegurances i Fons de Pensions.

5. L'actuació inspectora s'ha de documentar en actes d'inspecció, que poden ser definitives o prèvies. S'han d'estendre actes d'inspecció prèvies quan de les actuacions inspectores resultin elements suficients per tramitar el procediment de supervisió per inspecció, si l'espera fins a la formulació de l'acta definitiva posa en perill la tutela dels interessos dels assegurats o l'actitud de l'entitat o la persona inspeccionada o altres circumstàncies concurrents en la instrucció de la inspecció ho aconsellen.

6. En les actes d'inspecció s'han de reflectir, si s'escau:

a) Els fets constatats per l'inspector actuant que siguin rellevants als efectes de la qualificació jurídica de la conducta o activitat inspeccionada.

b) La situació legal i economicofinancera derivada de les actuacions realitzades per la inspecció.

c) Les causes que puguin determinar la revocació de l'autorització, la dissolució administrativa, l'adopció de mesures de control especial o de les mesures de garantia de la solvència futura, així com la imposició de sancions administratives.

d) La proposta de revocació de l'autorització, de dissolució administrativa de l'entitat asseguradora, d'adopció de mesures de control especial o de les mesures de garantia de la solvència futura.

Formen part de l'acta d'inspecció, a tots els efectes, els seus annexos i les diligències esteses per l'inspector actuant durant la seva activitat comprovadora.

Les actes d'inspecció tenen naturalesa de documents públics i fan prova dels fets que hi estan consignats i comprovats per l'inspector actuant, llevat que s'acrediti el contrari.

7. El procediment administratiu de supervisió, quan hi hagi actuació de la Inspecció d'Assegurances, s'ha d'ajustar als tràmits següents:

a) S'inicia per acord de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en el qual s'han de determinar els aspectes que han de ser objecte d'inspecció.

b) L'acta és notificada a la persona interessada, la qual disposa de 15 dies per formular les al·legacions i proposar les proves que consideri pertinents en defensa del seu dret davant la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. Si es proposen proves i són admeses, s'han de practicar en un termini no superior a 10 dies.

c) Si, després de les al·legacions de l'entitat interessada i, si s'escau, la pràctica de la prova, es fan noves actuacions d'instrucció del procediment administratiu de supervisió per inspecció, s'ha de donar a aquella un nou tràmit d'audiència per un termini de vuit dies.

d) A la vista de les actuacions, l'òrgan administratiu competent ha de dictar resolució conforme a dret. En cas que l'acta d'inspecció contingui la proposta a què es refereix l'apartat 6.d), la resolució ha d'adoptar, si escau, les mesures de control especial o de garantia de la solvència futura pertinents, l'acord de dissolució administrativa de l'entitat asseguradora, o la revocació de l'autorització administrativa.

e) La durada màxima d'aquest procediment és de sis mesos, comptada des de la notificació de l'acta d'inspecció. Les actuacions inspectores prèvies a l'estesa de l'acta han de tenir, des de l'acord de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pel qual s'ordeni la inspecció, la durada que sigui necessària per complir de manera adequada el manament contingut en l'ordre d'inspecció.

Article 73. *Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions.*

1. Al Ministeri d'Economia i Hisenda funciona la Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions com a òrgan col·legiat administratiu assessor del Ministeri d'Economia i Hisenda en els assumptes concernents a l'ordenació i la supervisió de les assegurances privades i de plans i fons de pensions que se sotmetin a la seva consideració. L'informe que emeti no és vinculant.

2. La Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions és presidida pel director general d'Assegurances i Fons de Pensions i en formen part, com a vocals, representants de l'Administració General de l'Estat, assegurats i consumidors, entitats asseguradores, entitats gestores de fons de pensions, mediadors d'assegurances titulats, organitzacions sindicals i empresarials i corporacions de prestigi relacionades amb l'assegurança privada, actuaris, perits d'assegurances i comissaris d'avaries, en la forma que es determini per reglament. A més, el president pot sol·licitar l'assistència d'altres persones o entitats segons la naturalesa dels assumptes que s'hi hagin de tractar.

Article 74. *Registres administratius.*

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de dur un registre administratiu d'entitats asseguradores sotmeses a aquesta Llei. Igualment ha de dur els registres administratius següents: especial de corredors d'assegurances, de societats de corredoria d'assegurances i els seus alts càrrecs; dels alts càrrecs d'entitats asseguradores; i de les organitzacions per a la distribució de la cobertura de riscos entre entitats asseguradores o per a la prestació de serveis comuns relacionats amb la seva activitat i els seus alts càrrecs.

Aquests registres administratius han d'expressar les circumstàncies que es determinin per reglament i són públics per als qui acreditin interès en el seu coneixement.

2. Les entitats i les persones inscrites en els registres a què es refereix l'apartat anterior han de facilitar la documentació i la informació necessàries per permetre la gestió actualitzada dels registres. A aquests efectes, han de trametre a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions els documents, les dades i la resta d'informació en la forma i els terminis que es determinin per reglament, sense perjudici de l'obligació d'atendre també els requeriments individualitzats d'informació que se'ls formulin.

SECCIÓ 3a NORMES GENERALS

Article 75. *Deure de secret professional.*

1. Llevat del que disposa l'article 74, les dades, els documents i les informacions que constin en el Ministeri

d'Economia i Hisenda en virtut de totes les funcions que li encomana aquesta Llei tenen caràcter reservat.

Totes les persones que exerceixin o hagin exercit una activitat d'ordenació i supervisió d'entitats asseguradores, així com aquelles a les quals el Ministeri d'Economia i Hisenda hagi encomanat funcions respecte de les entitats esmentades, tenen obligació de guardar secret professional sobre les informacions confidencials que rebin a títol professional en l'exercici d'aquesta funció. L'incompliment d'aquesta obligació determina les responsabilitats penals i les altres previstes per les lleis. Aquestes persones no poden prestar declaració ni testimoni ni publicar, comunicar o exhibir dades o documents reservats, ni tan sols després d'haver cessat en el servei, llevat que l'òrgan competent del Ministeri d'Economia i Hisenda hi atorgui permís exprés. Si aquest permís no és concedit, la persona afectada ha de mantenir el secret i queda exempta de la responsabilitat que n'emaní.

El Ministeri d'Economia i Hisenda només pot utilitzar la informació confidencial per a l'exercici de les potestats d'ordenació i supervisió que li encomana aquesta Llei.

2. S'exceptuen de l'obligació de secret que estableix l'apartat anterior:

a) Quan l'interessat consenti expressament la difusió, la publicació o la comunicació de les dades.

b) La publicació de dades agregades amb fins estadístics, o les comunicacions en forma sumària o agregada de manera que les entitats individuals no puguin ser identificades ni tan sols indirectament.

c) Les informacions requerides per les autoritats judicials competents en un procés penal.

d) Les informacions que, en el marc dels procediments de concurs a què estigui sotmesa una entitat asseguradora, siguin requerides per les autoritats judicials, sempre que no versin sobre tercers interessats en la rehabilitació de l'entitat.

e) Les informacions que, en el marc dels recursos administratius o processos contenciosos administratius en què s'impugnin resolucions administratives dictades en l'exercici de les potestats d'ordenació i supervisió de l'activitat de les entitats asseguradores, siguin requerides per les autoritats administratives o judicials competents.

Les autoritats judicials que rebin del Ministeri d'Economia i Hisenda informació de caràcter reservat estan obligades a adoptar les mesures pertinents que garanteixin la reserva durant la substanciació del procés de què es tracti.

f) Les informacions requerides per les comissions parlamentàries d'investigació, en els termes establerts per la seva legislació específica. L'accés de les Corts Generals a la informació sotmesa al deure de secret professional s'ha de fer a través del Ministeri d'Economia i Hisenda, en la forma que estableix l'apartat 1 d'aquest article.

3. No obstant el que disposa l'apartat 1, les informacions confidencials poden ser subministrades a les següents persones i entitats per facilitar el compliment de les seves respectives funcions, les quals estan al seu torn obligades pel que disposa el mateix apartat 1:

a) Les autoritats competents per a l'ordenació i la supervisió de les entitats asseguradores i altres entitats financeres en els restants estats membres de l'Espai Econòmic Europeu.

b) El Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i els altres ens encarregats de l'ordenació i la supervisió dels comptes i de la solvència d'entitats.

c) El Consorci de Compensació d'Assegurances en la seva funció de liquidador d'entitats asseguradores.

d) Les autoritats responsables de la lluita contra el blanqueig de capitals; l'Administració tributària respecte de les comunicacions que de manera excepcional es puguin fer en virtut del que disposen els articles 93 i 94 de

la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, prèvia autorització indelegable del ministre d'Economia i Hisenda.

e) Els auditors de comptes de les entitats asseguradores i els seus grups, i l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes.

4. Així mateix, les informacions confidencials poden ser rebudes de les persones i entitats esmentades a l'apartat 3. Les informacions confidencials així rebudes, com també les obtingudes per la inspecció de sucursals d'entitats asseguradores espanyoles establertes en altres estats membres de l'Espai Econòmic Europeu, no poden ser objecte de la comunicació a què es refereix el dit apartat 3, llevat que hi hagi un acord exprés de l'autoritat competent que hagi comunicat les informacions o de l'autoritat competent de l'Estat membre de la sucursal, respectivament.

5. Els acords de cooperació en els quals es prevegi l'intercanvi d'informació amb les autoritats competents per a l'ordenació i la supervisió de les entitats asseguradores i altres entitats financeres o amb altres autoritats o òrgans de països tercers requereixen que la informació subministrada quedi protegida per garanties de secret professional almenys equivalents a les que preveu l'apartat 1 d'aquest article, i que l'intercanvi d'informació tingui per objecte el compliment de les tasques d'ordenació i supervisió d'aquestes autoritats.

Quan la informació tingui el seu origen en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu no pot ser revelada sense la conformitat expressa de les autoritats competents que l'hagin facilitat i, si s'escau, únicament amb la finalitat per a la qual aquestes autoritats hi hagin donat la conformitat.

Article 76. *Assegurament en països tercers.*

1. No es poden assegurar en països tercers aliens a l'Espai Econòmic Europeu els vaixells, les aeronaus i els vehicles amb estacionament habitual a Espanya i els béns de qualsevol classe situats en territori espanyol, amb l'única excepció de les mercaderies en règim de transport internacional. Tampoc no es poden assegurar en els països esmentats els espanyols residents a Espanya quant a les seves persones o les seves responsabilitats, llevat que es trobin en viatge internacional i pel període de durada del viatge. No obstant això, el ministre d'Economia i Hisenda pot autoritzar aquest assegurament amb caràcter excepcional i per a operacions concretes.

2. Queda igualment prohibit concertar a Espanya operacions d'assegurança directa amb entitats asseguradores de països tercers aliens a l'Espai Econòmic Europeu o fer-ho a través de mediadors d'assegurances privades que realitzin la seva activitat per a aquelles. Se n'exceptua el supòsit en què aquestes entitats asseguradores facin contractes a través de sucursals legalment establertes a Espanya.

Article 77. *Deure de col·laboració amb els estats membres de l'Espai Econòmic Europeu i obligacions d'informació i reciprocitat.*

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de col·laborar amb les autoritats supervisores dels restants estats membres de l'Espai Econòmic Europeu i intercanviar-hi tota la informació que sigui necessària per a l'exercici de les seves funcions respectives en l'àmbit d'ordenació i supervisió de les operacions asseguradores privades.

2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'informar la Comissió de les Comunitats Europees:

a) De qualsevol autorització d'una societat dominada per una o diverses entitats asseguradores que es regeixin pel dret d'un país no integrat a l'Espai Econòmic Europeu. En aquests casos, la informació ha d'especificar l'estructura del grup de societats.

b) De qualsevol adquisició per part d'una entitat asseguradora d'un país no membre de l'Espai Econòmic Europeu de participacions en una entitat asseguradora espanyola que faci d'aquesta última una societat dominada d'aquella.

c) De qualsevol dificultat de caràcter general que trobin les entitats asseguradores espanyoles per establir-se o desenvolupar la seva activitat en un país no membre de l'Espai Econòmic Europeu.

3. Així mateix, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'informar la Comissió de les Comunitats Europees, a petició d'aquesta última, quan concorrin les circumstàncies a què fa referència l'apartat 4 següent i mentre aquestes subsisteixin:

a) De qualsevol sol·licitud d'autorització d'una societat dominada per una o diverses societats que es regeixin pel dret d'un país no integrat a l'Espai Econòmic Europeu.

b) De qualsevol projecte d'una societat dominant que es regeixi pel dret d'un país no integrat a l'Espai Econòmic Europeu per adquirir participacions en una entitat asseguradora espanyola que hagi de convertir aquesta última en societat dominada d'aquella.

4. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de limitar en nombre o suspendre la tramitació de noves autoritzacions administratives presentades a l'emparedat de l'article 5 per societats dominades per d'altres que es regeixin pel dret d'un Estat no pertanyent a l'Espai Econòmic Europeu quan la Comissió de les Comunitats Europees per un termini no superior a tres mesos, o el Consell, per prorrogar per un termini més llarg aquestes mesures, adopti un acord en aquest sentit pel fet d'haver comprovat que les entitats d'assegurances de l'Espai Econòmic Europeu no reben en un país tercer un tracte que ofereixi les mateixes possibilitats de competència que a les entitats asseguradores nacionals de l'esmentat país tercer i que no es compleixen en aquell les condicions d'accés efectiu al mercat.

El que expressa el paràgraf anterior també és aplicable al procediment de tramitació de comunicacions d'adquisició de participacions significatives, a què es refereix l'article 22, en entitats asseguradores espanyoles per entitats domiciliades en estats no integrats a l'Espai Econòmic Europeu.

5. La limitació o suspensió a què es refereix l'apartat anterior no és aplicable en cap cas a la creació de societats dominades per entitats asseguradores o per les mateixes societats dominades d'aquestes, si les unes i les altres estan degudament autoritzades a l'Espai Econòmic Europeu, ni a l'adquisició de participacions significatives per aquestes entitats en una entitat asseguradora domiciliada en el dit Espai.

6. En qualsevol cas, les mesures que s'adoptin en virtut d'aquest article s'han d'ajustar a les obligacions concretes per la Unió Europea en virtut de tractats o convenis internacionals reguladors de l'accés a l'activitat asseguradora i del seu exercici.

TÍTOL III

De l'activitat a Espanya d'entitats asseguradores estrangeres

CAPÍTOL I

De l'activitat a Espanya d'entitats asseguradores domiciliades en altres països membres de l'Espai Econòmic Europeu

SECCIÓ 1a DISPOSICIONS COMUNES

Article 78. Ordenació i supervisió d'entitats asseguradores autoritzades.

1. Les entitats asseguradores domiciliades en països membres de l'Espai Econòmic Europeu diferents d'Espanya que hagin obtingut l'autorització per operar a l'Estat membre d'origen poden exercir les seves activitats a Espanya en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis.

No es poden acollir al que disposa el paràgraf anterior les entitats asseguradores que realitzin les operacions descrites a l'apartat 2 de l'article 49 d'aquesta Llei i els organismes de dret públic enumerats a l'article 4 de la Directiva 73/239/CEE del Consell, de 24 de juliol de 1973, sobre coordinació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives relatives a l'accés a l'activitat de l'asseguradora directa diferent de l'asseguradora de vida, i al seu exercici; i a l'article 3 de la Directiva 2002/83/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 5 de novembre de 2002, sobre l'asseguradora de vida.

2. Les entitats asseguradores esmentades a l'apartat anterior han de respectar les disposicions dictades per raons d'interès general i les d'ordenació i supervisió de les entitats asseguradores, incloses les de protecció de l'assegurador, que, si s'escau, siguin aplicables. Així mateix, han de presentar, en els mateixos termes que les entitats asseguradores espanyoles, tots els documents que els exigeixi el Ministeri d'Economia i Hisenda per tal de comprovar si respecten a Espanya les disposicions espanyoles que els són aplicables. A aquests efectes, aquestes entitats asseguradores estan subjectes a la inspecció pel Ministeri d'Economia i Hisenda en els termes de l'article 72 i els és aplicable el que disposa l'apartat 6 de l'article 25.

3. Si la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions comprova que una entitat asseguradora de les esmentades a l'apartat 1 no respecta les disposicions espanyoles que li són aplicables, l'ha de requerir perquè acomodi la seva actuació a l'ordenament jurídic. En defecte de la pertinent adequació per part de l'entitat asseguradora, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions n'ha d'informar l'autoritat supervisora de l'Estat membre d'origen, a fi que adopti les mesures pertinents perquè l'entitat asseguradora posi fi a aquesta situació irregular i les notifiqui a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Si, per manca d'adopció de les mesures pertinents o perquè les adoptades són inadequades, persisteix la infracció de l'ordenament jurídic, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot adoptar, després d'informar-ne les autoritats supervisores de l'Estat membre d'origen, les mesures regulades a l'article 25.5 i les que preveu l'article 39 que, en els dos casos, li siguin aplicables.

En cas d'urgència, les mesures a què es refereix el paràgraf anterior les pot adoptar la Direcció General

d'Assegurances i Fons de Pensions sense necessitat del requeriment i de la informació exigits pel paràgraf primer.

4. S'ha de presentar en castellà la documentació contractual i la resta d'informació que el Ministeri d'Economia i Hisenda té dret a exigir a aquestes entitats asseguradores o que aquestes li hagin de trametre, d'acord amb l'apartat 2 anterior i el que disposa aquest capítol.

5. Aquestes entitats asseguradores poden fer publicitat dels seus serveis a Espanya en els mateixos termes que les entitats asseguradores espanyoles i subjectes a la mateixa ordenació i supervisió.

6. S'ha de prendre nota d'aquestes entitats i dels seus alts càrrecs en els registres administratius a què es refereix l'article 74, separatament per a les que exerceixin la seva activitat a Espanya en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis.

Article 79. Cessió de cartera.

1. El Ministeri d'Economia i Hisenda ha de prestar la seva conformitat per a la cessió de cartera dels contractes d'asseguradora d'una entitat asseguradora domiciliada en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu quan Espanya sigui l'Estat membre del compromís o localització del risc. Així mateix, ha de ser consultat quan la cedent sigui una sucursal establerta a Espanya d'una entitat asseguradora domiciliada en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu. Finalment, quan la cessionària sigui una entitat asseguradora espanyola, el Ministeri ha de certificar que la cessionària, tenint en compte la cessió, disposa del marge de solvència necessari.

2. El Ministeri d'Economia i Hisenda ha d'expressar el seu criteri en el termini de tres mesos des de la recepció de la petició de conformitat, formulació de consulta o sol·licitud de certificació remesa per l'Estat membre d'origen de l'entitat asseguradora cedent. Si, transcorregut el termini, el Ministeri no s'hi ha pronunciat, s'entén atorgada la conformitat, evacuada la consulta o remesa la certificació.

3. Quan l'Estat membre d'origen de la cedent autoritzi la cessió, el Ministeri d'Economia i Hisenda ha de donar publicitat a la cessió si Espanya és l'Estat membre del compromís o localització del risc.

Article 80. Mesures d'intervenció.

1. Quan l'autoritat supervisora d'una entitat asseguradora domiciliada en un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu diferent d'Espanya, que hi operi en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis, li revoqui l'autorització administrativa, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de prohibir a l'entitat asseguradora la contractació de noves assegurances en els dos règims. En aquest cas, i per salvaguardar els interessos dels assegurats, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot adoptar, en col·laboració amb l'autoritat esmentada, les mesures de control especial que regula l'article 39 d'aquesta Llei.

2. Les entitats asseguradores domiciliades en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu que operin a Espanya en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis estan subjectes a la potestat sancionadora del Ministeri d'Economia i Hisenda en els termes dels articles 40 i següents d'aquesta Llei, en el que hi sigui aplicable i amb les precisions següents:

a) La sanció de revocació de l'autorització s'entén substituïda per la prohibició que iniciï noves operacions en el territori espanyol.

b) La iniciació del procediment s'ha de comunicar a les autoritats supervisores de l'Estat membre d'origen

perquè, sense perjudici de les sancions que siguin procedents d'acord amb aquesta Llei, adoptin les mesures que considerin apropiades perquè, si s'escau, l'entitat posi fi a la seva actuació infractora o eviti la reiteració en el futur. Ultimat el procediment, el Ministeri d'Economia i Hisenda ha de notificar la decisió adoptada a les autoritats esmentades.

c) Es consideren càrrecs d'administració o direcció de les sucursals l'apoderat general i les altres persones que dirigeixin la sucursal.

3. Si sobre una entitat asseguradora domiciliada en un altre Estat membre ha estat adoptada per l'autoritat supervisora del dit Estat membre la mesura de control especial de prohibició de disposar i sol·licita a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions que adopti la mateixa mesura sobre els béns de l'entitat asseguradora situats en territori espanyol, amb indicació d'aquells que n'hagin de ser objecte, la Direcció General esmentada ha d'adoptar aquesta mesura.

4. Quan respecte a una entitat asseguradora domiciliada en un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu diferent d'Espanya, incloses les seves sucursals a Espanya o en altres estats membres de l'Espai Econòmic Europeu, s'hagi adoptat una mesura de sanejament o un procediment de liquidació, aquesta mesura o procediment produeix efectes a Espanya tan aviat com ho faci a l'Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu en el qual s'hagi adoptat la mesura o incoat el procediment.

Als efectes del paràgraf anterior, s'entén per mesura de sanejament la que impliqui la intervenció d'òrgans administratius o autoritats judicials, estigui destinada a mantenir o restablir la situació financera de l'entitat asseguradora i afecti els drets preexistents de tercers aliens a la mateixa entitat. S'entén per procediment de liquidació el procediment col·lectiu que suposi la liquidació dels actius i la distribució del producte de la liquidació entre els creditors, accionistes o socis, segons que correspongui, i que necessàriament impliqui algun tipus d'intervenció de l'autoritat administrativa o judicial, estigui o no fonamentat en la insolvència i tinguin caràcter voluntari o obligatori.

Una vegada sigui notificada a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions l'adopció de la mesura o la incoació del procediment, aquesta ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» un extracte de l'acord o resolució de què porti causa la mesura o el procediment; en tot cas, en l'extracte ha de constar l'autoritat competent de l'Estat membre que hagi adoptat la mesura o el procediment, la legislació que hi sigui aplicable, així com, si s'escau, la identificació del liquidador o liquidadors designats.

Els administradors i liquidadors designats per l'autoritat competent d'un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu poden exercir la seva funció a Espanya; a aquests efectes, és títol suficient per acreditar la seva condició una certificació de la resolució o còpia legalitzada de l'acord pel qual s'efectuï el nomenament o la designació, traduïda al castellà.

Aquestes mesures i procediments es regeixen per la legislació de l'Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu d'adopció de la mesura o procediment sense perjudici que per als supòsits que s'esmenten a continuació s'hagin d'observar les normes següents i respectant el que puguin preveure els tractats internacionals:

1r Els efectes de les dites mesures i procediments en els contractes de treball sotmesos a la legislació espanyola es regeixen per aquesta.

2n Els drets de l'entitat asseguradora sobre un immoble, vaixell o aeronau que estiguin subjectes a inscripció en un registre públic espanyol es regeixen per la legislació espanyola.

3r Sense perjudici del que estableix l'apartat 3 d'aquest article, l'adopció de mesures de sanejament o la incoació del procediment de liquidació no afecta els drets reals dels creditors o de tercers respecte d'actius materials o immaterials, mobles o immobles, tant actius específics com conjunts d'actius indeterminats, la composició dels quals està subjecta a modificació, pertanyents a l'entitat asseguradora que estiguin situats a Espanya en el moment de l'adopció de les mesures esmentades o de la incoació del dit procediment, ni el dret exclusiu a cobrar un crèdit, en particular, el dret garantit per una penyor de la qual sigui objecte el crèdit o per la cessió del crèdit a títol de garantia, quan les garanties es regeixin per la llei espanyola.

4t L'adopció de mesures de sanejament o la incoació d'un procediment de liquidació sobre una entitat asseguradora compradora d'un bé no afecta els drets del venedor basats en una reserva de domini quan el bé, en el moment de l'adopció de la mesura o de la incoació del procediment, es trobi en territori espanyol.

L'adopció de mesures de sanejament o la incoació d'un procediment de liquidació sobre una entitat asseguradora venedora d'un bé, després que aquest hagi estat lliurat, no constitueix causa de resolució o rescissió de la venda i no impedeix al comprador adquirir la propietat del bé venut quan aquest, en el moment de l'adopció de les mesures o la incoació del procediment, es trobi en territori espanyol.

5è L'adopció de mesures de sanejament o la incoació d'un procediment de liquidació no afecta el dret d'un creditor a reclamar la compensació del seu crèdit amb el crèdit de l'entitat asseguradora quan la llei que regeixi la liquidació permeti la compensació.

6è Els efectes d'una mesura de sanejament o d'un procediment de liquidació en els drets i les obligacions dels participants en un mercat regulat espanyol es regeixen exclusivament per la llei espanyola.

7è La nul·litat, anul·lació o inoposabilitat dels actes jurídics perjudicials per al conjunt dels creditors es regeix per la legislació de l'Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu d'origen, llevat que la persona que es va beneficiar de l'acte perjudicial per al conjunt dels creditors provi que el dit acte està sotmès a la legislació espanyola i que aquesta legislació no en permet de cap manera la impugnació.

8è La validesa de la transmissió a títol oneros per part d'una entitat asseguradora efectuada després de l'adopció d'una mesura de sanejament o la incoació d'un procediment de liquidació, d'un immoble situat a Espanya, un vaixell o una aeronau subjectes a inscripció en un registre públic espanyol o de valors negociables o altres títols l'existència i la transferència dels quals suposi una inscripció en un registre o en un compte previst per la legislació espanyola o estiguin col·locats en un sistema de dipòsit central regulat per la legislació espanyola, es regeix per la legislació espanyola.

9è Els efectes d'una mesura de sanejament o d'un procediment de liquidació en una causa pendent seguida a Espanya relativa a un bé o un dret del qual s'ha desposseït l'asseguradora es regeixen exclusivament per la legislació espanyola.

5. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot requerir a les autoritats supervisores d'altres estats membres de l'Espai Econòmic Europeu informació sobre l'estat i el desenvolupament dels procediments de liquidació que es portin a terme respecte a les entitats sotmeses a la supervisió de les autoritats esmentades.

Article 81. Deure d'informació al prenedor de l'assegurança.

1. Les entitats asseguradores domiciliades en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu que operin a Espanya en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis estan subjectes en els contractes que subscriuguin en els dos règims al mateix deure d'informació al prenedor de l'assegurança que imposen a les entitats asseguradores espanyoles els articles 53 i 60 d'aquesta Llei. La informació s'ha de subministrar en llengua espanyola oficial del domicili o residència habitual del prenedor de l'assegurança.

2. Tractant-se de contractes d'assegurança de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, exclosa la responsabilitat del transportista, subscrits en règim de lliure prestació de serveis, en la informació també han de constar el nom i l'adreça del representant a què es refereix l'article 86.2 d'aquesta Llei.

Article 82. Tributs i afiliació obligatòria.

1. Els contractes d'assegurança subscrits en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis que cobreixin riscos localitzats o assumeixin compromisos a Espanya estan subjectes als recàrrecs a favor del Consorci de Compensació d'Assegurances per cobrir les necessitats d'aquest en l'exercici de les seves funcions de compensació de pèrdues derivades d'esdeveniments extraordinaris ocorreguts a Espanya, de fons de garantia en l'assegurança de responsabilitat civil derivada de la circulació de vehicles automòbils i de liquidador d'entitats asseguradores, així com els altres recàrrecs i tributs legalment exigibles en les mateixes condicions que els contractes subscrits amb entitats asseguradores espanyoles.

2. Particularment, en l'assegurança de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, exclosa la responsabilitat del transportista, les entitats asseguradores que operin a Espanya en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis s'han d'integrar a l'Oficina Espanyola d'Asseguradors d'Automòbils (Ofesauto) i han de subscriure, si s'escau, els convenis i els acords que siguin obligatoris per a les entitats asseguradores espanyoles.

SECCIÓ 2a RÈGIM DE DRET D'ESTABLIMENT

Article 83. Determinació de condicions d'exercici.

1. Abans que una sucursal a Espanya d'una entitat asseguradora domiciliada en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu s'estableixi i comenci a exercir la seva activitat en règim de dret d'establiment, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot indicar a l'autoritat supervisora de l'Estat membre d'origen les condicions en les quals, per raons d'interès general, ha de ser exercida l'activitat a Espanya.

La Direcció General esmentada disposa per a això d'un termini de dos mesos, comptat a partir del moment en què rebí de l'autoritat supervisora de l'Estat membre d'origen una comunicació igual a la que fa referència l'apartat 2 de l'article 55.

La sucursal pot establir-se i començar la seva activitat a Espanya des que se li notifiqui la conformitat o les condicions de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. També pot iniciar-la quan, transcorregut aquest termini de dos mesos, no n'hagi rebut la notificació.

2. Tota modificació en la sucursal d'algun dels aspectes esmentats als paràgrafs b) a e) de l'article 55.1 està

subjecta al mateix procediment, però el termini, que és comú, es redueix a un mes.

3. Tota presència permanent en el territori espanyol d'una entitat asseguradora domiciliada en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu es considera subjecta al règim de dret d'establiment, encara que no hagi pres la forma de sucursal i s'exerceixi mitjançant una oficina administrada pel personal propi d'aquella o bé per mitjà d'una persona independent, però amb poders per actuar permanentment en nom de l'entitat asseguradora com ho faria una sucursal.

Article 84. Inspecció de sucursals per l'autoritat supervisora d'origen.

Les autoritats supervisores de l'Estat membre d'origen d'una entitat asseguradora que tingui establerta una sucursal a Espanya poden procedir, prèvia informació a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, per si mateixes o per mitjà de persones a les quals hagin atorgat un mandat per fer-ho, a inspeccionar la sucursal per efectuar el control que els correspon, amb la col·laboració de la Inspecció d'Assegurances en els termes que es determinin per reglament.

SECCIÓ 3a RÈGIM DE LLIURE PRESTACIÓ DE SERVEIS

Article 85. Inici i modificació de l'activitat.

1. Les entitats asseguradores domiciliades en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu poden iniciar o, si s'escau, modificar la seva activitat a Espanya en règim de lliure prestació de serveis des que rebí la notificació que l'autoritat supervisora de l'Estat membre d'origen ha tramès a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la mateixa comunicació a què es refereix l'article 56.2 d'aquesta Llei.

2. Particularment, si l'entitat asseguradora té intenció de cobrir els riscos del ram de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, exclosa la responsabilitat del transportista, és requisit per començar la seva activitat a Espanya que prèviament hagi comunicat a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions el nom i el domicili del representant a què es refereix l'article 86.2, i que hagi formulat davant la Direcció General esmentada la declaració expressa responsable que l'entitat asseguradora s'ha integrat a Ofesauto i que aplicarà els recàrrecs legalment exigibles a favor del Consorci de Compensació d'Assegurances.

Article 86. Representant als efectes fiscals i en l'assegurança d'automòbils.

1. Les entitats asseguradores domiciliades en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu que pretenguin operar a Espanya en règim de lliure prestació de serveis estan obligades a designar un representant amb residència fiscal a Espanya als efectes de les obligacions tributàries a què es refereix aquesta Llei per les activitats que exerceixin en territori espanyol.

El representant ha de complir, en nom de l'entitat asseguradora que opera en règim de lliure prestació de serveis, a més de les que preveu l'article 82 d'aquesta Llei, les obligacions tributàries següents:

- Practicar retenció o ingrés a compte i ingressar-ne l'import en el Tresor en relació amb les operacions que es realitzin a Espanya en els termes que preveu la normativa reguladora dels impostos sobre la renda de les persones físiques, sobre societats i sobre la renda de no residents.
- Informar l'Administració tributària en relació amb les operacions que es realitzin a Espanya de conformitat

amb el que disposa la normativa reguladora dels impostos sobre la renda de les persones físiques, sobre societats i sobre la renda de no residents.

2. Les entitats asseguradores a què es refereix l'apartat anterior que pretenguin subscriure contractes d'assegurança de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, exclosa la responsabilitat del transportista, han de nomenar a més un representant, persona física que resideixi habitualment a Espanya o persona jurídica que hi estigui establerta. Les seves facultats són exclusivament les següents:

a) Atendre les reclamacions que presentin els tercers perjudicats. A aquest efecte, han de tenir poders suficients per representar l'entitat asseguradora fins i tot per pagar les indemnitzacions i per defensar-la davant els tribunals i les autoritats administratives espanyoles.

b) Representar l'entitat asseguradora davant les autoritats judicials i administratives espanyoles competents en tot el concernent al control de l'existència i la validesa de les pòlisses d'assegurança de responsabilitat civil que resulti de la circulació de vehicles terrestres automòbils.

c) Desenvolupar, si s'escau, les funcions a què es refereix l'apartat 1 anterior.

3. Si l'entitat asseguradora no ha designat el representant a què es refereix l'apartat 2 anterior, n'ha d'assumir les funcions el representant designat a Espanya per a la tramitació i la liquidació dels sinistres ocorreguts en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, quan el perjudicat tingui la residència a Espanya.

4. Els representants a què es refereixen els apartats 2 i 3 no constitueixen per si mateixos una sucursal i, en conseqüència, no poden realitzar operacions d'assegurança directa en nom de l'entitat asseguradora representada.

CAPÍTOL II

De l'activitat a Espanya d'entitats asseguradores domiciliades en països tercers

Article 87. *Establiment de sucursals.*

1. El ministre d'Economia i Hisenda pot concedir autorització administrativa a entitats asseguradores domiciliades en països tercers, no membres de l'Espai Econòmic Europeu, per establir sucursals a Espanya per tal d'exercir l'activitat asseguradora, sempre que compleixin els requisits següents:

a) Que, amb una antelació no inferior a cinc anys, estiguin degudament autoritzades al seu país per operar en els rams en què es proposin fer-ho a Espanya.

b) Que creïn una sucursal general l'objecte de la qual estigui limitat a l'activitat asseguradora, amb domicili permanent a Espanya, on es conservi la comptabilitat i la documentació pròpia de l'activitat que exerceixin.

c) Que presentin un programa d'activitats ajustat a l'article 12 i s'hi atinguin. Així mateix, han de presentar la documentació que es determini per reglament.

d) Que aportin i mantinguin en la seva sucursal a Espanya un fons de quantia no inferior al capital social o fons mutual mínims exigits a l'article 13 a les entitats asseguradores espanyoles, segons els rams d'assegurances en què operen, que s'ha de denominar fons permanent de la casa central i, així mateix, que aportin i mantinguin a Espanya un fons de garantia no inferior al mínim que estableix l'article 18.

e) Que aportin un certificat de l'autoritat supervisora del seu país acreditatiu del fet que compleixen la seva

legislació, singularment en matèria de marge de solvència.

f) Que designin un apoderat general, amb domicili i residència a Espanya, que compleixi les condicions que exigeix l'article 15, i amb els més amplis poders mercantils per obligar l'entitat asseguradora davant tercers i representar-la davant els tribunals i les autoritats administratives espanyoles; si l'apoderat general és una persona jurídica, ha de tenir el domicili social a Espanya i designar, al seu torn, per representar-la, una persona física que compleixi les condicions abans indicades. L'apoderat ha d'obtenir prèviament l'acceptació de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, la qual pot denegar-la o, si s'escau, revocar-la en aplicació del principi de reciprocitat o pel fet de no tenir els requisits que exigeix l'article 15 per als qui exerceixen càrrecs d'administració d'entitats asseguradores.

g) Si l'entitat pretén cobrir els riscos del ram de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, exclosa la responsabilitat del transportista, ha de comunicar el nom i l'adreça del representant designat a cadascun dels estats de l'Espai Econòmic Europeu diferents d'Espanya, encarregat de la tramitació i la liquidació dels sinistres ocorreguts en un Estat diferent del de residència del perjudicat o en un país signant del sistema de certificat internacional de l'assegurança de l'automòbil (carta verda).

2. Atorgada l'autorització administrativa, s'han d'inscriure la sucursal i el seu apoderat general en el registre administratiu que regula l'article 74.

3. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot exigir la comunicació sistemàtica de les bases tècniques utilitzades per calcular les primes i les provisions tècniques, sense que aquesta exigència pugui constituir una condició prèvia per exercir l'activitat.

Article 88. *Condicions per a l'exercici de l'activitat asseguradora.*

La sucursal pot realitzar la seva activitat asseguradora a Espanya amb submissió a les disposicions del títol II d'aquesta Llei, llevat de les del seu capítol IV, que en cap cas li són aplicables, de manera que els seus riscos sempre han d'estar localitzats i els seus compromisos assumits a Espanya.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior:

a) Les normes reglamentàries de desplegament d'aquesta Llei poden exigir que els actius aptes per a la cobertura de les provisions tècniques estiguin localitzats a Espanya.

b) La cessió de cartera en què participin aquestes sucursals com a cedents o cessionàries s'ha d'ajustar a les regles següents:

1a Només és admissible la cessió de cartera de sucursals a Espanya d'entitats asseguradores domiciliades en països tercers quan la cessionària sigui una entitat asseguradora espanyola o domiciliada en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, una sucursal establerta a Espanya d'una entitat asseguradora domiciliada en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu o en països tercers o, finalment, una sucursal establerta en els restants estats membres de l'Espai Econòmic Europeu d'una entitat asseguradora espanyola o domiciliada en qualsevol dels restants estats membres. En tots aquests supòsits, la cessió de cartera s'ha de subjectar al que disposa l'article 23 i, si s'escau, requereix prèviament a l'atorgament de l'autorització administrativa la certificació de l'autoritat competent de l'Estat membre del cessionari conforme aquest, tenint en compte la cessió, disposa del marge de solvència necessari; aquesta certificació s'ha d'expedir dins els tres mesos següents a la recepció

de la petició formulada per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i s'entén estesa de conformitat si, transcorregut el dit termini, la certificació no és expedida. Si la cessionària és una entitat asseguradora domiciliada en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, o una sucursal establerta en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, els prenedors de l'assegurança tenen dret a resoldre els contractes d'assegurança afectats per la cessió.

2a Només és admissible la cessió de cartera a una sucursal a Espanya d'entitats asseguradores domiciliades en països tercers quan la cedent sigui una entitat asseguradora espanyola o una sucursal establerta a Espanya d'entitats asseguradores domiciliades en altres estats membres de l'Espai Econòmic Europeu o en països tercers. Si la cedent és una entitat asseguradora espanyola o una sucursal a Espanya d'entitats asseguradores domiciliades en països tercers, la cessió de cartera s'ha d'ajustar al que disposa l'article 23; si la cedent és una sucursal a Espanya d'una entitat asseguradora domiciliada en qualsevol dels restants estats membres de l'Espai Econòmic Europeu, el Ministeri d'Economia i Hisenda ha de prestar la seva conformitat per a la cessió i, prèviament, certificar si la sucursal de l'entitat asseguradora domiciliada en països tercers, tenint en compte la cessió, disposa del marge de solvència necessari, tot això de conformitat amb l'article 79.

Article 89. Normes especials d'intervenció de sucursals.

1. És causa de revocació de l'autorització administrativa concedida a la sucursal d'una entitat asseguradora domiciliada en un país no membre de l'Espai Econòmic Europeu, a més de les enumerades a l'article 26.1 d'aquesta Llei, que es doni en la sucursal qualsevol de les circumstàncies que en una entitat asseguradora espanyola són causa de dissolució. A més, el Govern pot revocar l'autorització a aquestes sucursals en aplicació del principi de reciprocitat o quan ho aconsellin circumstàncies extraordinàries d'interès nacional.

En el supòsit que una entitat asseguradora domiciliada en un país no membre de l'Espai Econòmic Europeu tingui sucursals establertes a Espanya i en altres estats membres de l'Espai Econòmic Europeu, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de coordinar les seves actuacions amb les de la resta d'autoritats supervisores implicades.

2. La necessitat de salvaguarda dels interessos dels assegurats, beneficiaris, perjudicats o d'altres entitats asseguradores que exigeix el paràgraf a) de l'article 28.2 per acordar la intervenció de la liquidació d'una entitat asseguradora es presumeix, en tot cas, en la liquidació que afecti sucursals d'entitats estrangeres domiciliades en països no membres de l'Espai Econòmic Europeu les seues centrals de les quals hagin estat dissoltes.

3. Als efectes de l'exercici de la potestat sancionadora, es considera que exerceixen càrrecs d'administració o direcció de la sucursal l'apoderat general i les altres persones que dirigeixin la sucursal.

Article 90. Règim especial de les entitats asseguradores suïsses.

No són exigibles en l'àmbit de les assegurances diferents de l'assegurança de vida a les sucursals establertes a Espanya d'entitats asseguradores de nacionalitat suïssa:

a) Els requisits que estableixen els paràgrafs a) i d) de l'apartat 1 de l'article 87 i l'acceptació prèvia per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions de l'apoderat general, per accedir a l'activitat asseguradora.

b) El marge de solvència mínim, per a l'exercici de l'activitat asseguradora.

Disposició adicional primera. Assegurança de caució a favor d'administracions públiques.

El contracte d'assegurança de caució signat amb una entitat asseguradora autoritzada per operar en el ram de caució és admissible com a forma de garantia davant les administracions públiques en tots els supòsits en què la legislació vigent exigeixi o permeti a les entitats de crèdit o als establiments financers de crèdit constituir garanties davant les administracions esmentades. Són requisits perquè el contracte d'assegurança de caució pugui servir com a forma de garantia davant les administracions públiques els següents:

a) Té la condició de prenedor de l'assegurança qui hagi de prestar la garantia davant l'Administració pública, i la d'assegurador, l'Administració esmentada.

b) La manca de pagament de la prima, sigui única, primera o següents, no dóna dret a l'assegurador a resoldre el contracte, ni aquest queda extingit, ni la cobertura de l'assegurador suspesa ni aquest alliberat de la seva obligació en cas que es produeixi el sinistre consistent en el concurs de les circumstàncies en virtut de les quals hagi de fer efectiva la garantia.

c) L'assegurador no pot oposar a la persona assegurada les excepcions que li puguin correspondre contra el prenedor de l'assegurança.

d) La pòlissa en què es formalitzi el contracte d'assegurança de caució s'ha d'ajustar al model aprovat per ordre del ministre d'Economia i Hisenda.

Disposició adicional segona. Moneda exigible en compromisos i riscos.

1. La moneda en què són exigibles els riscos assumits per l'assegurador s'ha de determinar d'acord amb les normes següents:

a) Quan les garanties d'un contracte s'expressin en una moneda determinada, les prestacions de l'assegurador s'han de considerar exigibles en aquesta moneda.

b) Quan les garanties d'un contracte no s'expressin en una moneda determinada, les prestacions de l'assegurador s'han de considerar exigibles en la moneda del país en què es localitzi el risc. No obstant això, l'assegurador pot elegir la moneda en la qual s'expressi la prima, quan hi hagi circumstàncies que ho justifiquin.

c) L'assegurador pot considerar que la moneda en què les seves prestacions són exigibles sigui la que ha d'utilitzar segons la seva pròpia experiència o, en defecte d'aquesta, la moneda del país en què estigui establert:

1r Per als contractes que garanteixin els riscos classificats en els rams de vehicles ferroviaris, vehicles aeris, vehicles marítims, lacustres i fluvials, mercaderies transportades, responsabilitat civil en vehicles aeris, responsabilitat civil en vehicles marítims, lacustres i fluvials i responsabilitat civil dels productes.

2n Per als contractes que garanteixin els riscos classificats en els altres rams quan, segons el tipus de risc, s'hagin d'executar les garanties en una altra moneda diferent de la que resultaria de l'aplicació de les normes precedents.

d) Quan s'hagi declarat un sinistre i les prestacions siguin pagadores en una moneda diferent de la que resulti de l'aplicació de les normes anteriors, els riscos assumits per l'assegurador s'han de considerar exigibles en la

moneda esmentada, en particular aquella en la qual la indemnització que hagi de pagar l'assegurador hagi estat fixada o bé mitjançant una decisió judicial o bé mitjançant un acord entre l'assegurador i l'assegurat.

e) Quan la valoració ferma dels danys s'hagi realitzat en una moneda diferent de la resultant d'aplicar les normes anteriors, l'assegurador pot considerar que les seves prestacions són exigibles en la moneda esmentada.

2. En les assegurances de vida és aplicable la norma que preveu l'apartat 1.a) per determinar la moneda en què s'han de considerar exigibles els compromisos de l'assegurador.

Disposició addicional tercera. Col·laboradors en l'activitat asseguradora.

1. Són perits d'assegurances els que dictaminen sobre les causes del sinistre, la valoració dels danys i les altres circumstàncies que influeixen en la determinació de la indemnització derivada d'un contracte d'assegurança i formulen la proposta d'import líquid de la indemnització; són comissaris d'avaries els que exerceixen les funcions que contenen els articles 853, 854 i 869 del Codi de comerç, i són liquidadors d'avaries els que procedeixen a la distribució de l'avaria en els termes dels articles 857 i següents del mateix Codi de comerç. El seu règim jurídic, que es pot determinar per reglament, s'ha d'ajustar a les regles següents:

a) Els perits d'assegurances, els comissaris d'avaries i els liquidadors d'avaries han de tenir titulació en la matèria a què pertanyi el punt sobre el qual han de donar el seu dictamen, si es tracta de professions regulades, i coneixement suficient de la tècnica de la perícia asseguradora i de la legislació sobre contracte d'assegurança a fi d'exercir les seves funcions amb l'abast que es pot establir per reglament.

b) Per assegurar el nivell de preparació adequat al qual fa referència el paràgraf anterior, les organitzacions més representatives de les entitats asseguradores i dels perits d'assegurances, comissaris d'avaries i liquidadors d'avaries han d'adoptar conjuntament les mesures necessàries. Amb aquesta finalitat, conjuntament, aquests òrgans de representació han d'establir les línies generals i els requisits bàsics que han de complir els programes de formació dels dits professionals i els mitjans que han de fer servir per a la seva execució.

c) La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de fomentar l'adequada preparació tècnica i qualificació professional dels perits d'assegurances, comissaris d'avaries i liquidadors d'avaries. Amb aquest fi, la documentació en què es concreti el que estableix el paràgraf anterior ha d'estar a disposició de la dita Direcció General, que pot requerir que s'efectuïn les modificacions que siguin necessàries en el contingut dels programes i en els mitjans necessaris per a la seva organització i execució per adequar-los al deure de formació a què es refereix el paràgraf b) anterior.

2. Els auditors tenen l'obligació de comunicar tan aviat com sigui possible a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions qualsevol fet o decisió sobre una entitat asseguradora del qual hagin tingut coneixement en l'exercici de la seva funció d'auditoria practicada a aquesta o a una altra entitat amb la qual l'entitat asseguradora tingui un vincle estret, quan aquest fet o aquesta decisió puguin constituir una violació de la normativa d'ordenació i supervisió de les entitats asseguradores, o perjudicar la continuïtat de l'exercici de la seva activitat o, en últim terme, implicar l'abstenció de l'opinió de l'auditor, o una opinió desfavorable o amb reserves, o impedir l'emissió de l'informe d'auditoria.

3. Les societats de taxació han de valorar amb prudència els béns immobles de les entitats asseguradores als efectes de les garanties financeres que els són exigibles i redactar amb veracitat els certificats i els informes que emetin a aquests efectes. L'incompliment d'aquestes obligacions determina l'aplicació a les societats de taxació del règim sancionador que preveu la disposició addicional desena de la Llei 3/1994, de 14 d'abril, per la qual s'adapta la legislació espanyola en matèria d'entitats de crèdit a la Segona Directiva de coordinació bancària.

4. Als efectes del que disposa aquesta Llei, són actuaris els que posseïxin la corresponent titulació legal i tinguin la qualificació per dictaminar sobre els aspectes actuarials que conté la Llei. Quan els sigui requerit, s'han de manifestar, sota la seva responsabilitat, sobre la solvència dinàmica futura de l'activitat asseguradora o el sistema de previsió desenvolupats per una determinada entitat asseguradora.

Disposició addicional quarta. Concerts d'entitats asseguradores amb organismes de l'Administració de la Seguretat Social.

Sense perjudici del que estableixen els articles 77 i 199 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, i l'article 1.2 d'aquesta Llei, les normes d'ordenació i supervisió de les assegurances privades són aplicables a les garanties financeres, bases tècniques i tarifes de primes que corresponguin a les obligacions que assumeixin les entitats asseguradores en virtut dels concerts que, si s'escau i amb l'informe previ de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o òrgan competent de les comunitats autònomes, estableixin amb organismes de l'Administració de la Seguretat Social, o amb entitats de dret públic que tinguin encomanada, de conformitat amb la seva legislació específica, la gestió d'alguns dels règims especials de la Seguretat Social.

Els models de pòlisses d'assegurances establerts en virtut dels concerts a què es refereix el paràgraf anterior han d'estar a disposició de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o òrgans competents de les comunitats autònomes en la forma que es determini per reglament.

Disposició addicional cinquena. Validesa de l'autorització administrativa en tot l'Espai Econòmic Europeu.

L'autorització administrativa concedida a les entitats asseguradores espanyoles a l'empara de l'article 6.1 de la Llei 33/1984, de 2 d'agost, sobre ordenació de l'assegurança privada, quan s'estenguí a tot el territori espanyol, és vàlida en tot l'Espai Econòmic Europeu en els termes de l'article 5.5 d'aquesta Llei, des del 10 de novembre de 1995. Tot això sense perjudici que les dites entitats asseguradores s'ajustin a les disposicions del capítol IV del títol II quan pretenguin operar en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis, sense necessitat de reiterar la notificació o la informació inicials respecte de les activitats ja començades en aquella data en els dos règims.

Disposició addicional sisena. Modificacions exigides per l'adaptació a la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.

1. Amb excepció del ram de vida, les entitats que tinguin cobert el fons de garantia, adequadament calculades, comptabilitzades i invertides les provisions tècniques, disposin del marge de solvència legalment exigible i no estiguin incurses en cap de les situacions suscepti-

bles d'adopció de mesures de control especial, poden mantenir amb caràcter indefinit el capital social exigible a 31 de desembre de 1993, que ha d'estar íntegrament desembossat, o el fons mutual exigible a 31 de desembre de 1993 a les mútues a prima fixa, que ha d'estar duplicat i escripturat, sempre que ho hagin posat en coneixement de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions abans del dia 30 de juny de 1997 i aquesta no hi hagi manifestat expressament la seva disconformitat en un termini de sis mesos des de la comunicació. En el cas d'entitats que atorguin prestacions d'assistència sanitària, han de disposar, així mateix, d'un informe de les autoritats sanitàries sobre l'adequació d'aquestes prestacions a la legislació sanitària corresponent.

2. Les entitats que hagin optat per la via indicada a l'apartat anterior i deixin de complir algun dels requisits exigits per aquesta han de sotmetre a autorització de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions un pla de viabilitat des del moment en què deixin de complir els requisits. Si la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions autoritza el pla de viabilitat, ha de fixar les condicions i el termini, que no pot ser superior a dos anys, en què aquestes entitats han d'arribar, en tot cas, al capital mínim que exigeix l'article 13 d'aquesta Llei.

3. Les entitats asseguradores que no hagin arribat al capital social o fons mutual mínims que exigeix l'article 13 d'aquesta Llei poden mantenir l'activitat en els rams en els quals estiguin autoritzades, però sense ampliar-la a altres rams diferents.

4. Les entitats asseguradores a què es refereix aquesta disposició addicional que incompleixin el termini que estableix l'apartat 2 en relació amb el pla de viabilitat incorren en causa de dissolució.

Disposició addicional setena. Entitats asseguradores autoritzades per operar en assegurança de vida i en assegurança diferent de la de vida.

Les entitats asseguradores que el dia 4 d'agost de 1984 estaven autoritzades per fer operacions d'assegurança directa diferent de l'assegurança de vida i operacions de l'assegurança de vida poden seguir simultaniejant les operacions esmentades. No obstant això, han de portar comptabilitat separada per a aquelles i aquestes, i tenir, com a mínim, un capital social, fons mutual, fons permanent de la casa central, marge de solvència i fons de garantia igual a la suma dels requerits per al ram de vida i per al ram diferent del de vida d'aquells en què operin en què s'exigeixin quanties més altes. L'incompliment del que es preceptua aquí determina la dissolució administrativa de l'entitat asseguradora, llevat que en el procediment administratiu de dissolució aquesta opti per realitzar exclusivament operacions d'assegurança de vida o operacions d'assegurança directa diferent de l'assegurança de vida.

El que disposa el paràgraf anterior és aplicable a les fusions i les escissions que s'hagin dut a terme per adaptar-se a la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, en què hagin participat entitats asseguradores autoritzades per operar simultàniament en el ram de vida i en rams diferents del de vida i altres que només ho estiguin en un d'aquests àmbits, sempre que una de les societats fusionades o la beneficiària de l'escissió sigui una entitat asseguradora que el dia 4 d'agost de 1984 estigués autoritzada per realitzar operacions

d'assegurança directa diferent de l'assegurança de vida i operacions d'assegurança de vida.

Disposició addicional vuitena. Entitats asseguradores autoritzades per operar en una part dels riscos del ram de malaltia.

Les autoritzacions concedides abans del 10 de novembre de 1995 en els rams de malaltia o assistència sanitària que preveia l'Ordre de 7 de setembre de 1987 tenen la consideració d'autorització que comprèn només una part dels riscos inclosos en un ram als efectes de l'article 5.3 i 5.7, paràgraf segon, d'aquesta Llei, i les disposicions reglamentàries que es dictin per regular el ram de malaltia només són aplicables a la cobertura dels riscos d'assistència sanitària inclosos en el ram de malaltia quan es disposi així expressament.

Disposició addicional novena. Adaptació de les mutualitats de previsió social.

1. Les mutualitats de previsió social que el 31 de desembre de 1983 garantien legalment prestacions a les persones en una quantia superior als límits fixats a l'article 65 d'aquesta Llei, poden seguir garantint les prestacions que tenien establertes en aquella data, però no poden adoptar acords d'augment o revaloració de les prestacions mentre segueixin sent superiors als límits esmentats en el dit precepte.

2. Les mutualitats de previsió social que abans del 10 de novembre de 1995 atorgaven prestacions diferents de l'activitat asseguradora poden seguir realitzant aquestes activitats, en els termes de l'article 64.2, sempre que n'hagin sol·licitat autorització a la Direcció General d'Assegurances abans del 10 de novembre de 1996 i l'hagin obtingut.

3. Les mutualitats de previsió social l'objecte exclusiu de les quals sigui atorgar prestacions o subsidis de docència o educació poden mantenir els fons mutuals exigibles abans del 10 de novembre de 1995, sense estar subjectes a l'obligació d'arribar al fons mutual que exigeix l'article 67.2.a).

4. Les federacions o la Confederació Nacional de Mutualitats de Previsió Social no poden subscriure des del 10 de novembre de 1995 noves operacions de coassegurança, ni modificar o prorrogar les ja subscrietes. És aplicable la mateixa prohibició a les operacions de reassegurança subscrietes per la Confederació Nacional.

5. Les federacions de mutualitats de previsió social que el 10 de novembre de 1995 realitzaven activitat reasseguradora no estan subjectes a la prohibició que conté l'apartat 4 de l'article 64 i poden continuar-la, amb submissió a la regulació de les entitats exclusivament reasseguradores que contenen els articles 57 i 58, en la forma, les condicions i amb les adaptacions que s'estableixin per reglament.

Disposició addicional desena. Cobertura de crèdits preferents.

En cas que hi hagi crèdits que, de conformitat amb el que preveu aquesta Llei, puguin tenir preferència sobre els dels assegurats, beneficiaris i tercers perjudicats a què es refereix l'article 73 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança, i que estiguin comptabilitzats o ho hagin d'estar perquè són líquids, vençuts i exigibles, les entitats asseguradores n'han de tenir invertit l'import, en tot moment, en actius qualificats per reglament d'aptes per a la cobertura de provisions tècniques.

Disposició transitòria primera. *Règim transitori de les modificacions introduïdes en matèria de mesures de sanejament i liquidació d'entitats asseguradores per la Llei 34/2003, de 4 de novembre, de modificació i adaptació a la normativa comunitària de la legislació d'assegurances privades.*

Les modificacions introduïdes a la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, en matèria de mesures de sanejament i liquidació d'entitats asseguradores, per la Llei 34/2003, de 4 de novembre, de modificació i adaptació a la normativa comunitària de la legislació d'assegurances privades, són aplicables a les mesures i als procediments adoptats o incoats després del 6 de novembre de 2003.

Les mesures de sanejament i els procediments de liquidació d'entitats asseguradores, adoptats o incoats, respectivament, abans d'aquesta data es regeixen per les disposicions que els eren aplicables en el moment que es van adoptar o incoar.

Disposició transitòria segona. *Adaptació de les entitats asseguradores a les noves exigències de fons de garantia introduïdes per la Llei 34/2003, de 4 de novembre, de modificació i adaptació a la normativa comunitària de la legislació d'assegurances privades.*

El 31 de desembre de 2006, les entitats asseguradores s'han d'haver adaptat a les noves exigències de fons de garantia que preveu l'article 18 d'aquesta Llei. L'adaptació s'ha de fer linealment o mitjançant un altre criteri sistemàtic acordat per l'entitat amb caràcter irreversible, comunicat a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en el termini d'un any des de l'1 de gener de 2004.

Les entitats que prevegin que no poden assolir les noves exigències de solvència en la data indicada han de presentar, abans de la data esmentada, perquè sigui aprovat per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, d'acord amb el que disposa l'article 39 d'aquesta Llei, un pla en el qual es determinin les mesures que han d'adoptar, amb indicació de les condicions i el termini, que no pot ser superior a dos anys, per assolir, en tot cas, les noves exigències de solvència.

Les mutualitats de previsió social que no operin per rams d'assegurances disposen d'un termini màxim de 10 anys des de l'1 de gener de 2004 per arribar a l'import de garanties financeres derivades del que estableix l'apartat 2 de l'article 67. A aquest efecte, s'ha de presentar un pla d'adaptació en el termini d'un any des de l'1 de gener de 2004 per establir les mesures que han d'adoptar, que han de determinar els imports que es constitueixin en cada exercici i les fonts de finançament per cobrir les diferències que resultin de les noves exigències, de forma lineal o mitjançant un altre criteri sistemàtic acordat per l'entitat.

Disposició transitòria tercera. *Adequació temporal de les referències a l'article 10 de Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.*

La referència que l'article 36 d'aquesta Llei efectua a l'article 10 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, s'entén realitzada, fins al 31 de desembre de 2004, a l'article que correspongui del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre.

Disposició final primera. *Bases de l'ordenació d'assegurances i competències exclusives de l'Estat.*

1. Als efectes del que disposa l'article 149.1.11a i 13a de la Constitució, les disposicions que contenen aquesta Llei i les seves disposicions reglamentàries de desplegament que siguin complement indispensable d'aquesta per garantir els objectius d'ordenació i completar la regulació bàsica definida per aquesta

tenen la consideració de bases de l'ordenació de les assegurances, excepte els articles o apartats següents:

a) Els paràgrafs a) i d) de l'article 23.1 i l'apartat 2 d'aquest article; l'article 24; els apartats 5 i 7 de l'article 25; l'apartat 4 de l'article 27; el paràgraf a) de l'apartat 2, els paràgrafs b) i e) de l'apartat 3 i l'apartat 4 de l'article 28; els apartats 1 i 3 de l'article 29; els articles 31 a 37; l'article 58; l'article 61; els apartats 2 i 3 de l'article 62; el paràgraf j) de l'apartat 3 de l'article 64; l'article 72.4, 5, 6 i 7; l'article 73, i l'article 74, que no tenen el caràcter de bàsics.

b) Les disposicions que l'apartat 2 declara de competència exclusiva de l'Estat.

2. Són competència exclusiva de l'Estat:

a) D'acord amb l'article 149.1.6a de la Constitució, les matèries que regula l'article 30.

b) D'acord amb l'article 149.1.8a de la Constitució, les matèries que regulen l'article 29.2 i l'article 80.4 i 5.

Disposició final segona. *Potestat reglamentària.*

Correspon al Govern, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, i prèvia audiència de la Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions, desplegar aquesta Llei en les matèries que s'atribueixen expressament a la potestat reglamentària, així com, en general, en totes aquelles susceptibles de desplegament reglamentari en què sigui necessari per a la seva execució correcta, mitjançant l'aprovació del seu reglament i les modificacions ulteriors d'aquest que calguin.

Correspon al ministre d'Economia i Hisenda, prèvia audiència de la Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions, desplegar aquesta Llei en les matèries que específicament atribueix a la potestat reglamentària d'aquest ministre i, així mateix, desplegar el seu reglament en el que sigui necessari i així s'hi prevegi.

El desplegament reglamentari dels preceptes relatius a les mutualitats de previsió social l'ha de fer el Govern mitjançant un reglament específic per a aquestes mutualitats.

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

18910 REIAL DECRET LEGISLATIU 7/2004, de 29 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances. («BOE» 267, de 5-11-2004.)

La disposició final primera de la Llei 34/2003, de 4 de novembre, de modificació i adaptació a la normativa comunitària de la legislació d'assegurances privades, va autoritzar el Govern perquè, en el termini d'un any des de la seva entrada en vigor, elaborés i aprovés un text refós de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances contingut a l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per adaptar el dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE del Consell, de 22 de juny de 1988, sobre coordinació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives relatives a l'assegurança directa, diferent de l'assegurança de vida, per la qual s'estableixen les disposicions destinades a facilitar l'exercici efectiu de la lliure prestació de serveis i per la qual es modifica la Directiva 73/239/CEE, que inclogués les modificacions introduïdes per lleis posteriors. La delegació inclou la facultat de regularitzar, aclarir i harmonitzar els textos legals que han de ser refosos.

Aquest Reial decret legislatiu pel qual s'aprova el text refós de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances obeeix al compliment del manament con-